I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/848 RENDELETE

(2018. május 30.)

az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) Az ökológiai termelés a gazdaságirányítást és az élelmiszer-termelést is magában foglaló összetett rendszer, amely ötvözi a legjobb környezetvédelmi és éghajlatvédelmi gyakorlatokat, a magas szintű biológiai sokféleség biztosítását, a természeti erőforrások megőrzését és a magas szintű állatjóléti normák és az olyan magas szintű termelési szabályok alkalmazását, amelyek megfelelnek a természetes anyagok és eljárások használatával előállított termékek iránti növekvő fogyasztói keresletnek. Az ökológiai termelésnek így kettős társadalmi szerepe van: egyrészt ellátja a fogyasztók ökológiai termékek iránti igénye által megteremtett speciális piacot, másrészt olyan közjavakat termel, amelyek hozzájárulnak a környezet védelméhez és az állatok jólétéhez, valamint a vidékfejlesztéshez.

(2) Az ökológiai termékek előállítása során a magas szintű egészségügyi, környezetvédelmi és állatjóléti normák betartása szervesen hozzájárul az ökológiai termékek kiváló minőségéhez. A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, 2009. május 28-i bizottsági közlemény is kiemelte, hogy az ökológiai termelés a mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós minőségrendszerek közé tartozik, az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([4]) megfelelően a földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel, illetve a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([5]) megfelelően a legkülső uniós régiók termékeivel egyetemben. Az ökológiai termelés ebben az értelemben a közös agrárpolitika (KAP) ugyanazon céljait szolgálja, mint a mezőgazdasági termékekre vonatkozó többi uniós minőségrendszer.

(3) Így különösen az ökológiai termelésre vonatkozó szakpolitikai célok illeszkednek a KAP célkitűzéseihez, biztosítva azt, hogy a mezőgazdasági termelőknek tisztességesen megtérüljön az ökológiai termelési szabályok betartása. Az ökológiai termékek iránti növekvő fogyasztói kereslet pedig lehetővé teszi az említett termékek piacának további fejlődését és bővülését, és ezáltal biztosítja, hogy a mezőgazdasági termelők számára kifizetődőbb legyen az ökológiai termelés.

([1]) HL C 12., 2015.1.15., 75. o.
([2]) HL C 19., 2015.1.21., 84. o.
([3]) Az Európai Parlament 2018. április 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete (2012. november 21.) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 43., 2012.12.14., 1. o.).
([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 228/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

(4) Az ökológiai termelés mindemellett egy olyan rendszer, amely a környezetvédelemi követelményeknek a KAP-ba való beépüléséhez is hozzájárul, és ezáltal előmozdítja a mezőgazdasági termelés fenntarthatóságát. Ezért kerültek bevezetésre a KAP keretében – nevezetesen az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) – az ökológiai termelést anyagilag is támogató intézkedések, amelyeket különösen az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) létrehozott vidékfejlesztési szakpolitika jogszabályi keretének megreformálása során erősítettek meg.

(5) Az ökológiai termelés elősegíti az Unió környezetvédelmi szakpolitikája célkitűzéseinek megvalósítását is, különös tekintettel „A talajvédelemről szóló tematikus stratégia" című, 2006. szeptember 22-i bizottsági közleményben, az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia" című, 2011. május 3-i bizottsági közleményben és a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése" című, 2013. május 6-i bizottsági közleményben foglalt célkitűzésekre, valamint az olyan környezetvédelmi jogszabályokban megállapított célkitűzésekre, mint a 2000/60/EK ([3]), a 2001/81/EK ([4]), a 2009/128/EK ([5]) és a 2009/147/EK ([6]) európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 91/676/EGK ([7]) és a 92/43/EGK ([8]) tanácsi irányelv.

(6) Az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szakpolitika célkitűzéseinek fényében az említett szakpolitika végrehajtását szolgáló jogi keretnek a tisztességes verseny és az ökológiai termékek belső piaca megfelelő működésének elősegítésére, az ökológiaiként jelölt termékekbe vetett fogyasztói bizalom fenntartására és igazolására, valamint olyan feltételek biztosítására kell törekednie, amelyek mellett a szakpolitika a termelési és piaci fejleményekkel összhangban tud fejlődni.

(7) Az Európa 2020 stratégia „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája" című, 2010. március 3-i bizottsági közleményben meghatározott szakpolitikai prioritásai között szerepel a tudásra és az innovációra épülő versenyképes gazdaság kialakítása, a magas foglalkoztatottsággal, valamint szociális és területi kohézióval jellemezhető gazdaság kialakítása, továbbá az erőforrás-hatékony és alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaság felé való elmozdulás. Az ökológiai termelésre vonatkozó szakpolitikának tehát az is feladata, hogy a gazdasági szereplők számára biztosítsa a termékeik eredményesebb megkülönböztetéséhez és népszerűsítéséhez szükséges eszközöket, ugyanakkor megvédje őket a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben.

(8) Az uniós ökológiai gazdálkodási ágazat az elmúlt években gyors fejlődést mutatott, nemcsak az ökológiai gazdálkodási célra használt mezőgazdasági területek tekintetében, hanem a mezőgazdasági üzemek száma és az Unióban regisztrált ökológiai gazdasági szereplők teljes száma alapján is.

(9) Az ökológiai ágazat lendületes fejlődésére tekintettel a 834/2007/EK tanácsi rendelet ([9]) megállapította, hogy felül kell vizsgálni az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szabályokat, és ennek során figyelembe kell venni az említett szabályok alkalmazása révén szerzett tapasztalatokat. A Bizottság által elvégzett felülvizsgálat szerint az ökológiai termelés uniós jogi keretét fejleszteni kell annak érdekében, hogy szabályai megfeleljenek a fogyasztók magas elvárásainak, és kellően egyértelműek legyenek azok számára, akiket érintenek. Ezért a 834/2007/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és helyébe egy új rendeletnek kell lépnie.

(10) A 834/2007/EK rendelet alkalmazása során nyert eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy egyértelművé kell tenni, mely termékekre alkalmazandó ez a rendelet. E rendelet hatálya alá kell tartoznia elsősorban az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) I. mellékletében felsorolt, mezőgazdasági eredetű termékeknek, beleértve az akvakultúra-termékeket és a méhészeti termékeket is. E rendelet hatályának ki kell terjednie továbbá a feldolgozott, élelmiszernek vagy takarmánynak szánt mezőgazdasági termékekre is, mert e termékek ökológiai termékként történő forgalomba hozatala egyrészt jelentős piacot biztosít a mezőgazdasági termékek számára, másrészt a

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/81/EK irányelve (2001. október 23.) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

([7]) A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

([8]) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

([9]) A Tanács 834/2007/EK rendelete (2007. június 28.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).

fogyasztók számára láthatóvá teszi azon mezőgazdasági termékek ökológiai jellegét, amelyekből ezeket előállították. Mindezek mellett e rendelet hatályának egyéb olyan termékekre is ki kell terjednie, amelyek az élelmiszernek vagy takarmánynak szánt feldolgozott mezőgazdasági termékekhez hasonlóan szoros kapcsolatban állnak a mezőgazdasági termékekkel, mivel vagy e mezőgazdasági termékek piaci megjelenésének formáit, vagy azok előállításának nélkülözhetetlen elemeit képezik. Végül a tengeri sót és az élelmiszernek vagy takarmánynak szánt egyéb sókat is e rendelet hatálya alá kell vonni, mivel azok természetes módszerek alkalmazásával is kitermelhetők, kitermelésük továbbá hozzájárul a vidéki területek fejlesztéséhez, így megfelel e rendelet célkitűzéseinek. Az egyértelműség érdekében az ilyen, az EUMSZ I. mellékletében fel nem sorolt egyéb érintett termékeket e rendelet egyik mellékletében kell felsorolni.

(11) E rendelet egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ([1]) megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(12) Az e rendelet hatálya alá tartozó, a mezőgazdasághoz szorosan kapcsolódó egyéb termékek jegyzékének az új termelési módszerek, új anyagok, illetve nemzetközi kötelezettségvállalások figyelembevétele céljából történő bővítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására.

(13) Az e rendelet hatálya alá tartozó, de a vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékek nem tekinthetők ökológiainak, mert ezek előállítási folyamata nem ellenőrizhető teljeskörűen.

(14) A vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységek helyi jellege miatt a tagállamok és a magántanúsítási rendszerek által e téren hozott intézkedések elegendőnek tekinthetők az egységes piac működésének biztosításához. Ezért a vendéglátók, illetve közétkeztetők által a saját telephelyükön készített élelmiszerre nem kell e rendelet hatályát kiterjeszteni, és következésképpen azt nem szabad az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójával jelölni vagy reklámozni.

(15) A kutatások azt bizonyítják, hogy az ökológiai élelmiszerek piacán alapvetően fontos a fogyasztói bizalom. A nem kellően megbízható szabályok hosszú távon alááshatják a közbizalmat és a piac összeomlásához vezethetnek. Az uniós ökológiai termelés fenntartható fejlődéséhez ezért uniós szinten összehangolt, következetes termelési szabályokra van szükség, amelyeknek meg kell felelniük a gazdasági szereplők és a fogyasztók azon elvárásainak, amelyek az ökológiai termékek minőségével és az e rendeletben megállapított elveknek és szabályoknak való megfelelésével kapcsolatosak.

(16) Ezt a rendeletet a kapcsolódó jogszabályok, ezen belül különösen az élelmiszerlánc biztonságára, az állategészségügyre és az állatjólétre, a növényegészségügyre, a növényi szaporítóanyagokra, a jelölésre és a környezetvédelemre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

(17) E rendeletnek az ökológiai termelés fenntartható fejlődésének és pozitív környezeti hatásainak alapját kell képeznie, és egyúttal garantálnia kell az ökológiai termékek belső piacának hatékony működését és a tisztességes versenyt, segítve ezáltal a mezőgazdasági termelőket a tisztességes jövedelem elérésében, biztosítva a fogyasztók bizalmát, védve a fogyasztók érdekeit, valamint előmozdítva a rövid ellátási láncokat és a helyi termelést. Ezeket a célokat az ökológiai termelésre vonatkozó általános és konkrét elveknek, valamint általános és részletes termelési szabályoknak megfelelően kell megvalósítani.

(18) Az ökológiai termelési rendszerek sajátosságaira tekintettel a növényfajták kiválasztása során az agronómiai teljesítményre, a genetikai sokféleségre, a betegségekkel szembeni ellenálló képességre, az élettartamra, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképességre kell összpontosítani, és tiszteletben kell tartani a keresztezés természetes korlátait.

(19) Az ökológiai termelési szabályok be nem tartásának kockázata magasabb azokban a mezőgazdasági üzemekben, amelyek bizonyos egységeit nem az említett szabályok alapján üzemeltetik. Ezért célszerű előírni, hogy egy

([1]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

megfelelő átállási időszak után minden olyan uniós mezőgazdasági üzem, amely ökológiai termelést szeretne folytatni, teljes egészében az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelő módon működjön. Mindazonáltal célszerű lehetővé tenni, hogy bizonyos feltételek mellett olyan mezőgazdasági üzemek is működhessenek, amelyek az ökológiai termelési szabályok szerint és a nem ökológiai termelési szabályok szerint üzemeltetett egységeket is magukban foglalnak; az egyik ilyen feltétel, hogy az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek, valamint az említett termelőegységekben előállított termékek megfelelően el legyenek különítve egymástól.

(20) mivel az ökológiai termelésben a külső erőforrások igénybevételének korlátozottnak kell lennie, célszerű meghatározni olyan célokat, amelyekre bizonyos termékeket és anyagokat szokásosan felhasználnak a mezőgazdasági termékek, illetve a feldolgozott mezőgazdasági termékek előállítása során. Az említett célokra szokásosan használt termékek vagy anyagok felhasználását célszerű csak abban az esetben lehetővé tenni, ha azok e rendelettel összhangban engedélyezésre kerültek. Ilyen engedély azonban csupán addig maradhat érvényben, amíg a szóban forgó külső erőforrásoknak a nem ökológiai termelésben való felhasználását uniós jogszabály vagy uniós jogszabályon alapuló nemzeti jogszabály nem tiltja. A növényvédő szerekben lévő, illetve azokat alkotó, hatóanyagnak nem minősülő termékeknek vagy anyagoknak az ökológiai termelésben való felhasználását lehetővé kell tenni mindaddig, amíg felhasználásuk engedélyezett az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően, és amíg a szóban forgó növényvédő szerek forgalomba hozatalát, illetve felhasználását a tagállamok az említett rendelettel összhangban nem tiltják.

(21) Ha egy teljes mezőgazdasági üzemet vagy annak egy részét ökológiai termékek előállítására kívánják felhasználni, az üzemnek, illetve üzemrésznek átállási időszakon kell átesnie, amely alatt az üzemet, illetve üzemrészt már az ökológiai termelési szabályok szerint üzemeltetik, de azok még nem állíthatnak elő ökológiai termékeket. A termékek csak az átállási időszak lejártát követően hozhatók forgalomba ökológiai termékként. Az átállási időszak azt követően kezdődhet meg, hogy a mezőgazdasági termelő, illetve az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő bejelentette az ökológiai termelésre való átállását a mezőgazdasági üzem helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és ennek megfelelően a mezőgazdasági üzem bekerül a tagállamok által az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) és az e rendelettel összhangban létrehozandó ellenőrzési rendszerbe. A bejelentést megelőző időszakot az illetékes hatóságok csak abban az esetben ismerhetik el visszamenőlegesen átállási időszakként, ha az adott mezőgazdasági üzem vagy annak érintett része vonatkozásában uniós forrásokból támogatott agrár-környezetvédelmi intézkedéseket alkalmaztak, illetve ha az adott mezőgazdasági üzem vagy annak érintett része legalább három éven keresztül olyan természetes vagy mezőgazdasági területnek minősült, amelyen nem használtak ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékeket vagy anyagokat.

(22) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak az ökológiai termelés tekintetében való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági üzemek ökológiai, átállási, illetve nem ökológiai termelőegységekre való felosztására vonatkozó további szabályokra vonatkozóan.

(23) Az ionizáló sugárzás, az állatklónozás, a mesterségesen létrehozott poliploid állatok, illetve a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) és a GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek összeegyeztethetetlenek az ökológiai termelés fogalmával és a fogyasztók ökológiai termékekről alkotott elképzeléseivel. Ezért meg kell tiltani ezek felhasználását az ökológiai termelésben.

(24) Az e rendeletnek való megfelelés támogatása és elősegítése érdekében a gazdasági szereplőknek adott esetben az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában megelőző intézkedéseket kell alkalmazniuk a biológiai sokféleség és a talaj minőségének megőrzése, a károsítók és a betegségek megelőzése és az ellenük való védekezés, valamint a környezetre és az állatok és növények egészségére gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

céljából. A gazdasági szereplőknek továbbá adott esetben az ellenőrzésük alá tartozó, arányos elővigyázatossági intézkedéseket kell tenniük az e rendelet értelmében ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződés megelőzése, valamint az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termékek keveredésének elkerülése céljából.

(25) Helyénvaló, hogy az átállási időszak alatt előállított termékeket ne lehessen ökológiai termékként forgalomba hozni. A fogyasztók félrevezetésének és megtévesztésének elkerülése érdekében az említett termékeket átállási termékként sem szabad forgalomba hozni, kivéve a növényi szaporítóanyagokat és az egyetlen mezőgazdasági növényi összetevőt tartalmazó, növényi eredetű élelmiszer- és takarmánytermékeket, de azokat is csak azzal a feltétellel, hogy a betakarítást megelőzően betartottak egy legalább 12 hónapos átállási időszakot.

(26) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a további állatfajokra vonatkozó átállási szabályokra vonatkozóan.

(27) Az ökológiai termelés céljainak és elveinek egységessége, valamint az azoknak való megfelelés biztosítása érdekében részletes termelési szabályokat kell megállapítani a növénytermesztés, az állattartás és az akvakultúrás termelés vonatkozásában, kitérve a vadon termő növények és az algák begyűjtésére, továbbá a feldolgozott élelmiszerek és takarmányok, valamint a bor és az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállítására.

(28) mivel az ökológiai növénytermesztés alapja a növényeknek elsősorban a talaj ökoszisztémáján keresztül történő táplálása, helyénvaló, hogy a növényeket csak az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő talajban lehessen termeszteni. Következésképpen nem szabad lehetővé tenni sem a hidroponikus termesztést, sem az olyan növénytartókban, zsákokban vagy ágyásokban való termesztést, amelyben a növény gyökerei nem érintkeznek az élő talajjal.

(29) Mindazonáltal meg kell engedni bizonyos, talajhoz nem kapcsolódó olyan termesztési gyakorlatokat, amelyek esetében nem alkalmazható a talajhoz kapcsolódó növénytermesztés elve, illetve amelyek esetében nem áll fenn annak kockázata, hogy a fogyasztót megtévesztik az előállítási módot illetően, ideértve például a csíráztatott magok és a cikóriafejek előállítását, valamint a cserépben nevelt olyan dísz- és gyógynövények termesztését, amelyeket cserépben kínálnak megvételre a fogyasztónak. Annak érdekében, hogy ösztönözzék az ökológiai termesztést a növények minél korábbi fejlődési szakaszában, meg kell engedni a magoncok és a palánták növénytartóban való, a további átültetésig tartó nevelését is.

(30) A termőföldhöz kapcsolódó növénytermesztésnek és a növények elsősorban a talajökoszisztémán keresztül történő táplálásának az elvét a 834/2007/EK rendelet állapította meg. Egyes gazdasági szereplők azonban körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztésen alapuló gazdasági tevékenységet alakítottak ki, és a nemzeti hatóságok a 834/2007/EK rendelettel összhangban ökológiaiként ismerték el őket. 2017. június 28-án rendes jogalkotási eljárásban megállapodás született arról, hogy ökológiai termelésnek olyan, talajhoz kapcsolódó termelés minősülhet, amelynek keretében a növényeket elsősorban a talajökoszisztémán keresztül táplálják, valamint hogy a körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztés a megállapodás napjától kezdve nem megengedett az ökológiai termelésben. Annak érdekében, hogy ehhez az új szabályhoz alkalmazkodni tudjanak azok a gazdasági szereplők, amelyek az említett időpontig körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztésen alapuló gazdasági tevékenységet alakítottak ki, lehetővé kell tenni számukra, hogy a nemzeti hatóságok által az említett időpont előtt a 834/2007/EK rendelettel összhangban ökológiainak minősített termelési területeiket az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított további tíz évig fenntartsák. A tagállamok által a Bizottságnak nyújtott információk szerint 2017. június 28-a előtt az Unióban csak Finnországban, Svédországban és Dániában engedélyeztek ilyen tevékenységet. A körülhatárolt ágyásoknak az ökológiai mezőgazdaságban való használatáról a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyet az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított öt év elteltével közzé kell tenni.

(31) Az ökológiai növénytermesztés keretében a környezetet nem, vagy csak minimális mértékben szennyező módszereket lehet alkalmazni.

(32) Míg a nem ökológiai mezőgazdaságban több külső eszköz vehető igénybe a környezethez való, az optimális növénynövekedést célzó alkalmazkodásra, az ökológiai növénytermesztési rendszerek esetében olyan növényi szaporítóanyagokra van szükség, amelyek képesek alkalmazkodni a betegségekkel szembeni ellenálló képesség tekintetében, a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz és az ökológiai gazdálkodás sajátos termesztési gyakorlataihoz, hozzájárulva ezáltal az ökológiai ágazat fejlődéséhez. Következésképpen fontos, hogy az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai növényi szaporítóanyagok kerüljenek kifejlesztésre.

(33) A talajerő-gazdálkodás és a tápanyag-utánpótlás tekintetében meg kell határozni az ökológiai növénytermesztésben megengedett termesztési gyakorlatokat, valamint a trágyák és a talajjavító szerek használata tekintetében feltételeket kell megállapítani.

(34) A növényvédő szerek használatát jelentősen korlátozni kell. Előnyben részesítendők a károsítók és a gyomok elleni védekezés azon módszerei, amelyek nem járnak növényvédő szerek használatával, például a vetésforgó alkalmazása. A károsítók és a gyomok jelenlétét figyelemmel kell követni, hogy megítélhető legyen, gazdasági és ökológiai szempontból indokolt-e a beavatkozás. Amennyiben az említett módszerekkel nem biztosítható kielégítő védelem, célszerű lehetővé tenni bizonyos olyan növényvédő szerek használatát, amelyeket az ökológiai termelés elveivel és céljaival való összeegyeztethetőségük értékelését és megállapítását követően az 1107/2009/EK rendelettel összhangban engedélyeztek, ideértve azon eseteket is, amikor az említett termékeket a felhasználásukra vonatkozó korlátozások mellett engedélyezték, és amelyek használatát következésképpen e rendelet alapján is engedélyezték.

(35) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a minőséget, a nyomonkövethetőséget, az e rendelet előírásainak való megfelelést és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el bizonyos eltérésekre, az átállási, illetve nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására, a mezőgazdasági üzemek üzemeltetői között kötött megállapodásokra, a károsítók és a gyomok elleni védekezést szolgáló további intézkedésekre, valamint az egyes növényekre, illetve növénytermesztési formákra vonatkozó további részletes szabályokra és termesztési gyakorlatokra vonatkozóan.

(36) Azok az Unióban folytatott kutatások, amelyek a fajta fogalommeghatározásának a homogenitást illetően meg nem felelő növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatosak, rámutattak arra, hogy – különösen az ökológiai termelés esetében – előnyökkel járhat az ilyen heterogén anyagok alkalmazása, például azáltal, hogy ilyen szaporítóanyagok alkalmazása esetén a betegségek kevésbé képesek terjedni, nagyobb a növények ellenálló képessége és nő a biológiai sokféleség.

(37) Ennek megfelelően lehetővé kell tenni az ökológiai termelésben az olyan növényi szaporítóanyagok felhasználását, amelyek nem tartoznak egy adott fajtához, hanem egy önálló növényrendszertani egységen belüli növénycsoportosításba tartoznak, és amelyeket az egyes reproduktív egységek közötti nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség jellemez.

Következésképpen lehetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára, hogy anélkül forgalmazzanak ökológiai heterogén anyagból származó növényi szaporítóanyagokat, hogy megfelelnének a nyilvántartásba vételre és a szuperelit, az elit és a minősített anyag minősítési kategóriákra, illetve az egyéb kategóriákra vonatkozó, a 66/401/EGK ([1]), a 66/402/EGK ([2]), a 68/193/EGK ([3]), a 98/56/EK ([4]), a 2002/53/EK ([5]), a 2002/54/EK ([6]), a 2002/55/EK ([7]), a 2002/56/EK ([8]), a 2002/57/EK ([9]), a 2008/72/EK ([10]) és a 2008/90/EK ([11]) tanácsi irányelvben, illetve az ezen irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt követelményeknek.

Az említett forgalmazásra azt követően kerülhet sor, hogy bejelentést tesznek az említett irányelvekben említett felelős hivatalos szerveknek, miután a Bizottság már elfogadta az ilyen anyagokra vonatkozó harmonizált követelményeket, feltéve, hogy a szóban forgó anyag megfelel az említett követelményeknek.

(38) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a meghatározott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó ökológiai heterogén anyagok növényi szaporítóanyagainak előállításáról és forgalmazásáról szóló szabályokra vonatkozóan.

(39) Az ökológiai termelők igényeinek oly módon való kielégítése, a kutatás oly módon való elősegítése és az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták oly módon való kifejlesztése érdekében, amely figyelembe veszi az ökológiai mezőgazdaság olyan sajátos szükségleteit és céljait, mint például a fokozott genetikai sokféleség, a betegségeknek

([1]) A Tanács 66/401/EGK irányelve (1966. június 14.) a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2298. o.).
([2]) A Tanács 66/402/EGK irányelve (1966. június 14.) a gabonavetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2309. o.).
([3]) A Tanács 68/193/EGK irányelve (1968. április 9.) a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról (HL L 93., 1968.4.17., 15. o.).
([4]) A Tanács 98/56/EK irányelve (1998. július 20.) a dísznövények szaporítóanyagainak forgalmazásáról (HL L 226., 1998.8.13., 16. o.).
([5]) A Tanács 2002/53/EK irányelve (2002. június 13.) a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről (HL L 193., 2002.7.20., 1. o.).
([6]) A Tanács 2002/54/EGK irányelve (2002. június 13.) a répavetőmag forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 12. o.).
([7]) A Tanács 2002/55/EK irányelve (2002. június 13.) a zöldségvetőmagok forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 33. o.).
([8]) A Tanács 2002/56/EK irányelve (2002. június 13.) a vetőburgonya forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 60. o.).
([9]) A Tanács 2002/57/EK irányelve (2002. június 13.) az olaj- és rostnövények vetőmagjának forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 74. o.).
([10]) A Tanács 2008/72/EK irányelve (2008. július 15.) a vetőmagokon kívüli zöldségszaporító és -ültetési anyagok forgalmazásáról (HL L 205., 2008.8.1., 28. o.).
([11]) A Tanács 2008/90/EK irányelve (2008. szeptember 29.) a gyümölcstermő növények szaporítóanyagai, illetve a gyümölcstermesztésre szánt gyümölcstermő növények forgalmazásáról (HL L 267., 2008.10.8., 8. o.).

való ellenálló képesség, illetve a betegségekkel szembeni tűrőképesség, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképesség, ideiglenes kísérletet kell végrehajtani a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvvel összhangban. Az említett, hét éven keresztül folytatandó ideiglenes kísérlet keretében kellő mennyiségű növényi szaporítóanyagot kell vizsgálni és évente jelentést kell tenni az eredményekről. A kísérletnek arra kell irányulnia, hogy meghatározásra kerüljenek az említett anyagok jellemzőinek leírására vonatkozó kritériumok, valamint az említett anyagok előállítási és forgalmazási feltételei.

(40) mivel az állattartás természetszerűleg mezőgazdasági földterületek kezelésével jár, melynek során a keletkező szerves trágyát haszonnövények táplálására használják fel, a földterület nélküli állattartást – a méhészet kivételével – be kell tiltani. A fajták kiválasztásakor előtérbe kell helyezni az ökológiai mezőgazdaságban fontosnak számító olyan jellemzőket, mint például a nagyfokú genetikai sokféleség, a helyi viszonyokhoz való alkalmazkodás képessége, valamint a betegségekkel szembeni ellenálló képesség.

(41) Az ökológiai állatok nem mindig állnak elegendő mennyiségben és minőségben azon mezőgazdasági termelők rendelkezésére, akik első alkalommal kívánnak állatállományt kialakítani, illetve akik növelni vagy megújítani kívánják állatállományukat. Helyénvaló ezért, hogy bizonyos feltételek mellett nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat is be lehessen vinni egy ökológiai termelőegységbe.

(42) Az állatokat az ökológiai termelés szabályainak megfelelően termesztett, lehetőleg a mezőgazdasági termelő saját mezőgazdasági üzeméből származó takarmánnyal kell etetni, figyelembe véve az állatok élettani szükségleteit. Mindazonáltal bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni a mezőgazdasági termelők számára, hogy a saját mezőgazdasági üzemükből származó, átállási takarmányt használjanak fel erre a célra. Ezenkívül az állatállomány alapvető tápanyagigényeinek fedezése érdekében lehetővé kell tenni a mezőgazdasági termelők számára bizonyos mikrobiális vagy ásványi anyagok, illetve takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok használatát gondosan meghatározott feltételek mellett.

(43) Az állategészségügyi intézkedéseknek elsősorban a betegségek megelőzését célzó intézkedéseket kell magukban foglalniuk. Emellett speciális tisztítási és fertőtlenítési intézkedéseket is alkalmazni kell. A kémiai úton előállított allopátiás gyógyászati készítmények – az antibiotikumokat is ideértve – megelőző használatát nem szabad lehetővé tenni az ökológiai termelésben. Mindazonáltal helyénvaló, hogy azonnali beavatkozást igénylő betegség vagy sérülés esetén legfeljebb az állat jóllétének helyreállításához szükséges ideig használni lehessen az említett készítményeket. Ilyen esetben az ökológiai termelés fogyasztók szempontjából való integritásának fenntartása érdekében az említett gyógyászati készítmények használatát követő, a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt élelmezés-egészségügyi várakozási időnek a szokásos várakozási idő kétszeresét kell kitennie és legalább 48 óra hosszúságúnak kell lennie.

(44) Az ökológiai állatok tartási körülményeinek és gyakorlatainak meg kell felelniük az állatok viselkedési igényeinek és biztosítaniuk kell az állatok jólétének magas szintjét, és bizonyos szempontokból meg kell haladniuk az általános uniós mezőgazdasági állatjóléti normákat. A legtöbb esetben folyamatos hozzáférést kell biztosítani az állatok számára a mozgásukat lehetővé tévő szabadtéri területhez. Az állatok teljes élete során el kell kerülni, illetve a minimumra kell korlátozni az állatok szenvedését, fájdalmát, illetve szorongását. Az állatok kikötése és megcsonkítása, például a juhok farokkurtítása, az élet első három napján belül végzett csőrkurtítás, valamint a szarvkezdemények eltávolítása csak bizonyos feltételek mellett lehetséges, és csak akkor, ha azt az illetékes hatóságok megengedik.

(45) mivel az ökológiai termelés a szarvasmarhafélék, a juhfélék, a kecskefélék, a lófélék, a szarvasfélék és a sertésfélék, valamint a baromfifélék, a nyúl és a méhek esetében a legfejlettebb, az említett fajokra kiegészítő részletes termelési szabályoknak kell vonatkozniuk. Az említett fajokra vonatkozóan a Bizottságnak meg kell határoznia bizonyos, az említett állatok tartására vonatkozó olyan követelményeket, mint az állománysűrűségre, a minimális alapterületre és a jellemzőkre vonatkozó követelmények, valamint az állatállomány elhelyezésére vonatkozó technikai szabályok. Egyéb fajokat illetően abban az esetben célszerű ilyen követelményeket megállapítani, ha az említett fajokra is kiegészítő részletes termelési szabályok vonatkoznak.

(46) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az állatok eredetére vonatkozó mentességek korlátozására, a teljes állománysűrűséggel összefüggő szervesnitrogén-határértékekre, a méhcsaládok etetésére, a méhészetek fertőtlenítésére, a *Varroa destructor* fertőzés elleni fellépésre szolgáló módszerekre és kezelésekre, valamint a további fajokra vonatkozó részletes termelési szabályokra vonatkozóan.

(47) E rendelet az akvakultúra kapcsán figyelembe veszi az új közös halászati politika célkitűzéseit, ugyanis a vízi eredetű élelmiszerek iránti világszerte növekvő kereslet kontextusában az akvakultúra kulcsfontosságú szerephez jut az élelmiszerellátás hosszú távon fenntartható biztosításában, miközben hozzájárul a növekedéshez, a foglalkoztatáshoz, valamint a vadon élő halállományok terhelésének csökkentéséhez. Az uniós akvakultúra fenntartható fejlesztésével foglalkozó stratégiai iránymutatásról szóló, 2013. április 29-i bizottsági közlemény beszámol az uniós akvakultúra főbb nehézségeiről és növekedési lehetőségeiről. Az említett közlemény az ökológiai akvakultúrát különösen ígéretes ágazatnak minősíti, hangsúlyozva az ökológiai tanúsítás jelentette versenyelőnyt.

(48) Az ökológiai termelésen belül az ökológiai akvakultúra viszonylag új terület az ökológiai mezőgazdasághoz képest, ahol az egyes gazdaságok szintjén jelentős mennyiségű tapasztalat halmozódott fel. Mivel az ökológiai akvakultúra-termékek iránti fogyasztói kereslet egyre nő, valószínűsíthető, hogy egyre több akvakultúrás termelőegység fog átállni az ökológiai termelésre. Ez a tapasztalatok és a szakmai ismeretek gyarapodásához, valamint fejlődéshez fog vezetni, így az ökológiai akvakultúra terén bekövetkező fejleményekkel a termelési szabályoknak is lépést kell tartaniuk.

(49) Az ökológiai akvakultúrának ökológiai termelőegységekből származó fiatal állományok tenyésztésén kell alapulnia. A szaporítás vagy tenyésztés céljára felhasználható, ökológiai víziállatok nem mindig állnak elegendő mennyiségben és megfelelő minőségben rendelkezésre ahhoz, hogy ki tudják elégíteni a víziállatokat termelő gazdasági szereplők szükségleteit. Helyénvaló ezért, hogy bizonyos feltételek mellett vadon kifogott, illetve nem ökológiai víziállatokat is be lehessen vinni az ökológiai termelőegységekbe.

(50) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a víziállatok takarmányozására és állatorvosi kezelésére, valamint a tenyészállomány-kezelésre, a szaporításra és a növendékállomány tenyésztésére vonatkozóan.

(51) Az ökológiai élelmiszert vagy takarmányt előállító gazdasági szereplőknek a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus azonosításán alapuló megfelelő eljárásokat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy a feldolgozott termékek megfeleljenek az ökológiai termelés szabályainak. A feldolgozott ökológiai termékeket olyan feldolgozási módszerekkel kell előállítani, amelyek biztosítják, hogy a termék ökológiai jellemzői és tulajdonságai az ökológiai termelés minden szakaszában megmaradjanak.

(52) Szabályokat kell megállapítani a feldolgozott ökológiai élelmiszerek és takarmányok összetételére vonatkozóan. Kívánatos ugyanis, hogy az ilyen élelmiszereket túlnyomórészt ökológiai mezőgazdasági eredetű, illetve egyéb, az e rendelet hatálya alá tartozó ökológiai összetevőkből állítsák elő, de korlátozott mértékben megengedhető egyes, e rendeletben meghatározott, nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők használata is. Fontos továbbá, hogy a feldolgozott ökológiai élelmiszerek és takarmányok előállításához csak bizonyos, e rendelettel összhangban engedélyezett termékeket és anyagokat lehessen felhasználni.

(53) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a feldolgozott élelmiszert, illetve takarmányt előállító gazdasági szereplők által meghozandó elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések; a feldolgozott élelmiszerekben való felhasználásra megengedett termékek és anyagok típusai, összetétele, valamint a felhasználásuk feltételei; a mezőgazdasági eredetű összetevők százalékarányának kiszámítása, beleértve az ökológiai termelésben felhasználható azon adalékanyagok meghatározását is, amelyeket mezőgazdasági eredetű összetevőkként vesznek figyelembe azon százalékarány kiszámításakor, amelyet a terméknek el kell érnie ahhoz, hogy azt a kereskedelmi megnevezésben ökológiai termékként lehessen megjelölni.

(54) Az ökológiai borra is alkalmazni kell a feldolgozott ökológiai élelmiszerekre vonatkozó releváns szabályokat. Mivel azonban a bor az ökológiai termékek egyik sajátos és fontos kategóriáját képezi, kiegészítő részletes előállítási szabályokat kell meghatározni az ökológiai borra vonatkozóan. Az ökológiai bort kizárólag ökológiai alapanyagokból kell előállítani, és csak az e rendelettel összhangban engedélyezett bizonyos termékek és anyagok adhatók hozzá. Egyes borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések alkalmazását az ökológiai borok esetében meg kell tiltani. Más eljárások, folyamatok és kezelések alkalmazását pontosan meghatározott feltételekhez kell kötni.

(55) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a további tiltott borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések meghatározására, illetve a megengedett borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések jegyzékének módosítására vonatkozóan.

(56) Az élesztő a 834/2007/EK rendelet alapján eredetileg nem minősült mezőgazdasági eredetű összetevőnek, ezért nem kellett figyelembe venni az ökológiai termékek mezőgazdasági eredetű összetevőjeként. A 889/2008/EK bizottsági rendelet [1] azonban úgy rendelkezett, hogy az ökológiai termelés szempontjából az élesztőt és az

[1] A Bizottság 889/2008/EK rendelete (2008. szeptember 5.) az ökológiai termelés, a címkézés és az ellenőrzés tekintetében az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló 834/2007/EK rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról (HL L 250., 2008.9.18., 1. o.).

élesztőtermékeket 2013. december 31-től kötelező mezőgazdasági eredetű összetevőként figyelembe venni. Ennek megfelelően az élelmiszerekben, illetve takarmányokban felhasználandó ökológiai élesztő előállításához 2021. január 1-től kizárólag ökológiai módszerekkel előállított táptalaj használható. Emellett az ökológiai élesztő előállításához, valamint az élesztő tartalmú termékekhez és készítményekhez csak bizonyos termékek és anyagok használata engedhető meg.

(57) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai élesztőre vonatkozó kiegészítő részletes előállítási szabályokra vonatkozóan.

(58) Bár e rendelet arra hivatott, hogy a hatálya alá tartozó összes termék vonatkozásában uniós szinten harmonizálja az ökológiai termelési szabályokat, valamint a különféle termékkategóriák tekintetében részletes termelési szabályokat határozzon meg, egy későbbi szakaszban lesz csak lehetséges bizonyos termelési szabályokat, például az olyan további állatfajokra, illetve termékekre vonatkozó kiegészítő részletes termelési szabályokat elfogadni, amelyek nem tartoznak azokba a kategóriákba, amelyekre vonatkozóan e rendelet részletes termelési szabályokat határozott meg. Amíg az említett termelési szabályok uniós szinten elfogadásra nem kerülnek, célszerű, hogy a tagállamok nemzeti szabályokat határozhassanak meg a saját nemzeti termelésükre vonatkozóan, azzal a feltétellel, hogy az említett szabályok nem lehetnek ellentétesek e rendelettel. Az említett nemzeti szabályokat a tagállamoknak ugyanakkor nem szabad alkalmazniuk az e rendeletnek megfelelő, más tagállamokban előállított, illetve forgalmazott termékekre. Amennyiben nem léteznek ilyen részletes nemzeti termelési szabályok, a gazdasági szereplőknek – amikor az ökológiai termelésre utaló megjelöléssel kívánják az említett terméket forgalomba hozni – meg kell felelniük legalább az általános termelési szabályoknak és az ökológiai termelés elveinek, amennyiben az érintett termékek esetében lehetséges az említett szabályok és elvek alkalmazása.

(59) Annak érdekében, hogy az e rendeletben meghatározott egyedi termelési szabályok hatálya alá nem tartozó termékekre vonatkozóan a jövőben egyedi termelési szabályok születhessenek, valamint a minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendeletnek való megfelelés, továbbá a későbbiekben a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az említett termékekre vonatkozó részletes termelési szabályok, illetve az átállási kötelezettségről szóló szabályok meghatározása céljából.

(60) Az ökológiai termelési szabályok alóli kivétel lehetőségét a katasztrófahelyzetek fennállásának esetére kell korlátozni. Annak érdekében, hogy ilyen esetekben az ökológiai termelés folytatódhasson, illetve újraindulhasson, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározása céljából: azon kritériumok, amelyek szerint egy helyzet katasztrófahelyzetnek minősül; az arra vonatkozó különös szabályok, hogy a tagállamok milyen intézkedéseket hozhatnak a katasztrófahelyzetek kezelésére, ideértve az e rendelettől való eltérés lehetőségét is; valamint az ilyen esetekben szükséges nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények.

(61) Meghatározott feltételek mellett ökológiai termékek, átállási termékek és nem ökológiai termékek egyidejűleg is begyűjthetők és szállíthatók. Egyedi rendelkezéseket kell megállapítani annak érdekében, hogy az ökológiai termékeket, az átállási termékeket és a nem ökológiai termékeket kezelésük során megfelelően elkülönítsék, és a keveredésük kizárható legyen.

(62) Az ökológiai termelés integritása és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy jogi aktusok elfogadása útján szabályokat határozzon meg az ökológiai termékek csomagolására és szállítására vonatkozóan.

(63) Az ökológiai termelésben minimálisra kell csökkenteni bizonyos termékek vagy anyagok – úgymint a növényvédő szerként felhasználandó, az 1107/2009/EK rendelet hatálya alá tartozó hatóanyagok, a trágyák, a talajjavító szerek, a talajtápok, az állati takarmányok különféle eredetű, nem ökológiai összetevői, a takarmány-adalékanyagok, a technológiai segédanyagok, valamint a tisztító- és fertőtlenítőszerek – felhasználását, és annak meg kell felelnie az e rendeletben megállapított egyedi követelményeknek. Ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításához élelmiszer-adalékanyagként, illetve technológiai segédanyagként felhasznált termékekre és anyagokra, valamint a nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők felhasználására. Ezért az e rendeletben megállapított elveknek megfelelően meg kell határozni, hogy az említett termékeket és anyagokat milyen feltételek mellett lehet felhasználni egyrészt általában az ökológiai termelésben, másrészt kifejezetten a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása során.

(64) Általában az ökológiai termelés és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása tekintetében a minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés, valamint a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása során felhasználható termékek és anyagok engedélyezésére, továbbá az említett engedélyek visszavonására vonatkozó további kritériumok meghatározására vonatkozóan.

(65) Az olyan mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében, amelyekből ökológiai minőségben nem áll elegendő mennyiség rendelkezésre feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításának céljára, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy bizonyos feltételek mellett, korlátozott időre engedélyezzék a nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők felhasználását is.

(66) Az ökológiai termelés előmozdítása érdekében és a megbízható adatok szükségességére tekintettel célszerű információkat és adatokat gyűjteni az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok és az ökológiai akvakultúrából származó növendékek piaci elérhetőségére vonatkozóan, és az összegyűjtött információkat és adatokat terjeszteni kell a mezőgazdasági termelők és gazdasági szereplők körében. Ennek érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy területükön ilyen információkat tartalmazó, rendszeresen naprakésszé tett adatbázisok és rendszerek működjenek, a Bizottságnak pedig nyilvánosságra kell hoznia ezeket az információkat.

(67) Az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek való megfelelés, valamint az e termelési mód iránti fogyasztói bizalom biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságokat vagy az ellenőrző szervezeteket arról, ha felmerül annak alátámasztott vagy el nem oszlatható gyanúja, hogy az általuk előállított, elkészített vagy importált valamely termék, illetve az általuk más gazdasági szereplőtől kapott valamely termék nem felel meg e rendeletnek. Ilyen gyanú többek között akkor merülhet fel, ha olyan termék vagy anyag van jelen, amelynek az ökológiai, illetve átállási termékként felhasználni vagy forgalmazni kívánt termékben való felhasználása nem engedélyezett. A gazdasági szereplőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, amennyiben alá tudják támasztani, illetve nem tudják eloszlatni a meg nem felelés gyanúját. Ilyen esetekben az érintett termékeket nem szabad ökológiai, illetve átállási termékként forgalomba hozni mindaddig, amíg a meg nem felelés gyanúját nem lehet eloszlatni. A gazdasági szereplőknek együtt kell működniük az illetékes hatóságokkal, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságokkal vagy az ellenőrző szervezetekkel a meg nem felelés tényének és okainak megállapításában.

(68) Annak elkerülése érdekében, hogy az ökológiai termelés olyan termékekkel és anyagokkal szennyeződjön, amelyeket a Bizottság az ökológiai termelésben bizonyos célokra való felhasználásra nem engedélyezett, a gazdasági szereplőknek az ellenőrzésük alá tartozó, arányos és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az ilyen szennyeződések kockázatának azonosítására, illetve elkerülésére. Az említett intézkedéseket rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén ki kell igazítani.

(69) Annak érdekében, hogy Unió-szerte harmonizált megközelítést alkalmazzanak a meg nem felelés – különösen az ökológiai, illetve átállási termékekben nem engedélyezett termékek és anyagok jelenléte miatt felmerülő – gyanúja esetén meghozandó intézkedéseket illetően, valamint hogy el lehessen kerülni a gazdasági szereplőket érintő bizonytalanságokat, helyénvaló, hogy az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy az ellenőrző szervezetek az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően hatósági vizsgálatot hajtsanak végre annak céljából, hogy ellenőrizzék az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek való megfelelést. A meg nem felelés nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenléte miatt felmerülő gyanúja esetén e vizsgálatnak arra kell irányulnia, hogy megállapításra kerüljön az ilyen termékek vagy anyagok jelenlétének forrása és oka, annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szereplők megfeleljenek az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek és különösen ne használjanak az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékeket és anyagokat, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szereplők arányos és megfelelő elővigyázatossági intézkedéseket tegyenek az ökológiai termelés ilyen anyagokkal és termékekkel való szennyeződésének megelőzése céljából. Az említett vizsgálatnak arányosnak kell lennie az állítólagos meg nem feleléssel, ezért azt a lehető leghamarabb, észszerű időn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az ügy összetettségét. A vizsgálat a hatósági ellenőrzésekre szolgáló bármely, megfelelőnek vélt módszert és eljárást magában foglalhat annak érdekében, hogy az e rendeletnek való meg nem felelés gyanúja hatékonyan és szükségtelen késedelem nélkül eloszlatásra vagy megerősítésre kerüljön, ideértve az olyan releváns információk felhasználását is, amelyek lehetővé teszik a meg nem felelés gyanújának helyszíni vizsgálat nélküli eloszlatását, illetve megerősítését.

(70) Az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai, illetve átállási termékként forgalmazott termékekben való jelenlétének eseteit, valamint az e tekintetben hozott intézkedéseket a tagállamoknak és a Bizottságnak nyomon kell követnie. Helyénvaló ezért, hogy a Bizottság az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított négy év elteltével jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azon információk alapján, amelyeket a tagállamok azon esetekre vonatkozóan gyűjtöttek össze, amelyekben nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása került kivizsgálásra. A jelentést adott esetben a további harmonizációra irányuló jogalkotási javaslat kísérheti.

(71) Ilyen további harmonizáció hiányában azon tagállamok számára, amelyek megközelítéseket dolgoztak ki annak elkerülése érdekében, hogy az ökológiai termelésben bizonyos célokra való felhasználásra nem engedélyezett terméket vagy anyagot bizonyos mennyiségben tartalmazó termékek ökológiai, illetve átállási termékként legyenek forgalmazva, lehetővé kell tenni az említett megközelítések alkalmazásának folytatását. Mindazonáltal az ökológiai és az átállási termékek uniós belső piacon való szabad mozgásának biztosítása érdekében az említett megközelítések nem tilthatják, korlátozhatják, illetve akadályozhatják a más tagállamban e rendeletnek megfelelően előállított termékek forgalomba hozatalát. Az említett megközelítések ezért csak azokra a termékekre vonatkozhatnak, amelyeket az említett megközelítést továbbra is alkalmazó tagállam területén állítottak elő. Az ezzel a lehetőséggel élni kívánó tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a Bizottságot.

(72) Amellett, hogy az ökológiai és átállási termékeket előállító, készítő, importáló, illetve felhasználó gazdasági szereplők, valamint az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek e rendelet értelmében kötelesek bizonyos intézkedéseket tenni az ökológiai, illetve átállási termékeknek az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződése elkerülése érdekében, a tagállamok számára is lehetővé kell tenni, hogy saját területükre vonatkozóan további olyan megfelelő intézkedéseket hozzanak, amelyekkel elkerülhető a nem engedélyezett termékeknek és anyagoknak az ökológiai termelésben való szándékolatlan jelenléte. Az ezzel a lehetőséggel élni kívánó tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a Bizottságot és a többi tagállamot.

(73) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek jelölésére alkalmazni kell az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) foglalt általános szabályokat, különösen a fogyasztók félrevezetésére és megtévesztésére alkalmas jelölés kizárását szolgáló rendelkezéseket. E rendeletnek továbbá külön rendelkezéseket kell tartalmaznia az ökológiai és az átállási termékek jelölésére vonatkozóan. E rendelkezéseknek egyrészt a gazdasági szereplők azon érdekét kell szolgálniuk, hogy termékeik megfelelően azonosíthatóak legyenek a piacon és egyenlő versenyfeltételeket élvezzenek, másrészt a fogyasztóknak a megalapozott döntésekhez fűződő érdekét is védeniük kell.

(74) Ennek megfelelően az ökológiai termékek megjelölésére használatos kifejezések tekintetében az Unió egész területén biztosítani kell, hogy azokat – nyelvtől függetlenül – ne lehessen nem ökológiai termékek jelölésére használni. E védelemnek ki kell terjednie az említett kifejezésekből képzett köznyelvi szavakra és rövidítésekre is, függetlenül attól, hogy önállóan vagy társítva használják-e őket.

(75) Feldolgozott élelmiszereket csak abban az esetben szabad ökológiai termelésből származóként jelölni, ha valamennyi vagy szinte valamennyi mezőgazdasági eredetű összetevőjük ökológiai termelésből származik. Az ökológiai termelésből származó összetevők felhasználásának ösztönzése érdekében lehetővé kell tenni azt is, hogy bizonyos feltételeknek való megfelelés mellett kizárólag a feldolgozott élelmiszerek összetevőinek felsorolásában jelenjen meg ökológiai termelésre való utalás, különösen amennyiben a szóban forgó élelmiszer megfelel bizonyos ökológiai termelési szabályoknak. Egyedi jelölési rendelkezésekben kell továbbá lehetővé tenni a gazdasági szereplők számára, hogy megjelöljék az olyan termékekben felhasznált ökológiai összetevőket, amelyeket főként vadászatból vagy halászatból származó összetevő alkot.

(76) Feldolgozott takarmányt csak abban az esetben szabad ökológiaiként jelölni, ha valamennyi vagy szinte valamennyi mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai.

(77) Annak érdekében, hogy a fogyasztók az uniós piac egészén egyértelmű tájékoztatást kapjanak, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használatát valamennyi, az Unióban előállított, előrecsomagolt ökológiai élelmiszer esetében kötelezővé kell tenni. Továbbá az Unióban előállított, nem előrecsomagolt ökológiai termékek és a harmadik országokból importált ökológiai termékek esetében, valamint tájékoztatás és szemléletformálás céljára lehetővé kell tenni az említett logó önkéntes használatát. Meg kell határozni az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának mintáját.

(78) Annak érdekében azonban, hogy a fogyasztókat ne lehessen megtéveszteni egy termék egészének ökológiai jellegét illetően, célszerű az említett logó használatát az olyan termékekre korlátozni, amelyek kizárólag vagy csaknem kizárólag ökológiai összetevőket tartalmaznak. Ezért a logó használata nem megengedett átállási termékek, illetve olyan feldolgozott termékek jelölésére, amelyek mezőgazdasági eredetű összetevőinek tömegszázalékban kifejezve kevesebb mint 95 %-a ökológiai.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

(79) Egy termék uniós vagy nem uniós eredete tekintetében a fogyasztók bármely lehetséges félrevezetésének elkerülése érdekében az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata esetén a fogyasztókat tájékoztatni kell a termék összetételében szereplő mezőgazdasági nyersanyagok előállításának helyszínéről. Ezzel összefüggésben az ökológiai akvakultúra-termékek címkéjén a mezőgazdasági eredet feltüntetése helyett lehetővé kell tenni az ökológiai akvakultúrára való utalást.

(80) A fogyasztók egyértelmű és megfelelő tájékoztatása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó kiegészítő szabályok meghatározása céljából, valamint az ökológiai termelésre utaló kifejezések e rendeletben foglalt jegyzékének, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának és az arra vonatkozó szabályoknak a módosítása céljából.

(81) E rendelet hatályának nem szükséges kiterjednie bizonyos, növényvédő szerekben vagy trágyaként használt termékekre vagy anyagokra, ezért azokra főszabályként nem alkalmazandók e rendelet szabályai, többek között a jelölésre vonatkozó szabályok. Mindazonáltal, mivel az említett termékek és anyagok fontos szerepet töltenek be az ökológiai mezőgazdaságban és felhasználásuk e rendelet értelmében engedélyhez kötött, és mivel gyakorlati bizonytalanságok merültek fel e termékek és anyagok jelölésére – különösen az ökológiai termelésre utaló kifejezések használatára – vonatkozóan, egyértelművé kell tenni, hogy az e rendelettel összhangban ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett ilyen termékek vagy anyagok ekként jelölhetők.

(82) Az ökológiai termelés csak akkor lehet megbízható, ha az előállítás, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi szakaszában hatékony ellenőrzés társul hozzá.

(83) Az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében a gazdasági szereplőkre vonatkozóan egyedi követelményeket kell meghatározni. Mindenekelőtt rendelkezni kell a gazdasági szereplők tevékenységeinek az illetékes hatóságoknak való bejelentéséről, valamint az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályoknak megfelelő gazdasági szereplők tanúsítására szolgáló rendszerről. Az említett rendelkezéseknek főszabályként az érintett gazdasági szereplők alvállalkozóira is vonatkozniuk kell, kivéve, ha az alvállalkozói tevékenység teljesen beépül az alvállalkozó gazdasági szereplő fő tevékenységébe, és annak keretében ellenőrizve van. A tanúsítási rendszer átláthatóságát oly módon kell biztosítani, hogy a tagállamok számára kötelezővé kell tenni a bejelentett tevékenységet folytató gazdasági szereplők jegyzékeinek közzétételét, valamint az ökológiai termelési szabályoknak való megfelelésre vonatkozóan folytatott ellenőrzések esetleges díjainak közzétételét.

(84) Azok a kiskereskedelmi egységek, amelyek az előrecsomagolt ökológiai termékeken kívül nem értékesítenek más ökológiai terméket, viszonylag alacsony kockázatot jelentenek az ökológiai termelési szabályoknak való meg nem felelés tekintetében, ezért helyénvaló, hogy az ökológiai termékek értékesítése miatt ne kelljen aránytalan terhekkel szembesülniük. Célszerű továbbá, hogy ezekre az egységekre ne vonatkozzanak a bejelentési és tanúsítási kötelezettségek, ugyanakkor továbbra is alá kell vetni őket azoknak a hatósági ellenőrzéseknek, amelyek célja az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályoknak való megfelelés ellenőrzése. Hasonlóképpen hatósági ellenőrzéseknek kell alávetni a csomagolatlan ökológiai termékeket értékesítő kiskereskedelmi egységeket is, de az ökológiai termékek forgalmazásának megkönnyítése érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell adni arra, hogy mentesítsék ezeket az egységeket a tevékenységeik tanúsítására vonatkozó kötelezettség alól.

(85) Az Unióban a mezőgazdasági kistermelők és az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplők az ökológiai tanúsításhoz kapcsolódóan, külön-külön, viszonylag magas, ellenőrzéssel járó költséget fizetnek és jelentős adminisztrációs terheket vállalnak. A tanúsítással és az ellenőrzéssel járó költségek, valamint a kapcsolódó adminisztrációs terhek csökkentése, továbbá a helyi termelői hálózatok erősítése, a termékek könnyebb piacra juttatása és a harmadik országok gazdasági szereplőivel egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a csoportos tanúsítást. Be kell tehát vezetni és meg kell határozni a „gazdálkodói csoport” fogalmát, és olyan szabályokat kell meghatározni, amelyek tükrözik a mezőgazdasági kistermelők és a gazdasági szereplők igényeit és erőforrásbeli kapacitását.

(86) Az ökológiai termelési és jelölési rendszer eredményességének, hatékonyságának és átláthatóságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodók, illetve a gazdálkodói csoportok által vezetendő nyilvántartásokra vonatkozó követelményekre, valamint a megfelelőségi tanúsítvány mintájára vonatkozóan.

(87) A csoportos tanúsítás eredményességének és hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodói csoportok egyes tagjaira háruló felelősségekre, a tagjaik földrajzi közelségének meghatározására vonatkozó kritériumokra, valamint a csoportjaik belső ellenőrzési rendszereinek felépítésére és működésére vonatkozóan.

(88) Az ökológiai termelést az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően végzett hatósági ellenőrzésnek és más hatósági tevékenységnek kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy érvényesülnek-e az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályok. Mindazonáltal –, kivéve, ha e rendelet másként rendelkezik – az említett rendeletben meghatározottakon kívül további szabályoknak kell vonatkozniuk az ökológiai termelésre az alábbiak tekintetében: az illetékes hatóságok, valamint adott esetben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által végzett hatósági ellenőrzések és az általuk hozott intézkedések, a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok által hozandó intézkedések, bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházása és ezek felügyelete, valamint a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozott intézkedések, ideértve a termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalmazásának tilalmát, amennyiben a megállapított meg nem felelés kihat az ökológiai, illetve átállási termékek integritására.

(89) Annak érdekében, hogy a területükön egységes megközelítést biztosíthassanak, kizárólag az illetékes hatóságok feladatának kell lennie, hogy összeállítsák a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén alkalmazandó intézkedések jegyzékét.

(90) E rendeletben az (EU) 2017/625 rendelet rendelkezéseit kiegészítő további rendelkezéseket kell meghatározni egyes releváns információknak az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok, ellenőrző szervezetek, valamint egyes egyéb szervek közötti cseréjére, valamint az általuk hozott intézkedésekre vonatkozóan.

(91) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését szolgáló hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek végrehajtásának elősegítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: az olyan hatósági ellenőrzések elvégzésére vonatkozó konkrét kritériumok és feltételek meghatározása, amelyek célja egyrészt a nyomonkövethetőség biztosítása az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, másrészt az e rendeletnek való megfelelés biztosítása; továbbá azoknak a további elemeknek a meghatározása, amelyeket a gyakorlati tapasztalatok alapján a meg nem felelés valószínűségének megállapításához figyelembe kell venni.

(92) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését szolgáló hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek végrehajtásának elősegítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el azoknak a feltételeknek a meghatározására vonatkozóan, amelyek a hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok ellenőrző szervezetekre való átruházására vonatkoznak, és kiegészítik az ebben a rendeletben meghatározott feltételeket.

(93) Az ökológiai termékeknek az Unióba történő behozatala tekintetében a 834/2007/EK rendelettel bevezetett szabályokkal kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy az említett szabályok felülvizsgálatra szorulnak, egyrészt azon fogyasztói elvárásnak való megfelelés érdekében, hogy a harmadik országokból behozott ökológiai termékek az uniós normáknak megfelelő szintű normáknak feleljenek meg, másrészt az uniós ökológiai termékeknek a nemzetközi piacra való bejutása megkönnyítése érdekében. Emellett egyértelművé kell tenni az ökológiai termékek exportjára vonatkozó szabályokat, és ehhez létre kell hozni az ökológiai termékek exporttanúsítványait.

(94) Meg kell erősíteni az uniós termelési és jelölési szabályoknak megfelelő azon termékek behozatalára vonatkozó rendelkezéseket, amelyek tekintetében a gazdasági szereplőket a Bizottság által a harmadik országokban folytatott ökológiai termelés ellenőrzése és tanúsítása terén elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek ellenőrzik. Így különösen azokra az akkreditáló szervekre vonatkozóan, amelyek az Unióba behozandó ökológiai termékek megfelelőségét vizsgáló ellenőrző szervezetek akkreditálását végzik, olyan követelményeket kell meghatározni, amelyek révén biztosítható, hogy az ellenőrző szervezeteknek a Bizottság általi felügyelete egységes feltételek mellett történjen. Annak érdekében, hogy az ellenőrző hatóságok, illetve ellenőrző szervezetek felügyelete hatékonyabbá váljon, lehetőséget kell továbbá biztosítani arra, hogy a Bizottság közvetlenül kapcsolatba lépjen a harmadik országbeli akkreditáló szervekkel és illetékes hatóságokkal. A különleges éghajlati és helyi viszonyokkal rendelkező harmadik országokból vagy az Unió egyes ilyen legkülső régióiból behozott termékek esetében helyénvaló, hogy a Bizottság egyedi engedélyeket adhasson bizonyos termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználására vonatkozóan.

(95) Továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a harmadik országokból származó ökológiai termékek akkor is bejuthassanak az Unió piacára, ha az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szabályoknak ugyan nem felelnek meg, de származási országuk ökológiai termelési és ellenőrzési rendszerét az uniós rendszerrel egyenértékűnek ismerték el. A harmadik országoknak a 834/2007/EK rendelet szerinti egyenértékűség szempontjából való elismerésére azonban kizárólag olyan, az Unió és az említett harmadik országok közötti nemzetközi megállapodások révén kerülhet sor, amelyek az Unió számára is kölcsönös elismerést biztosítanak az adott harmadik országban.

(96) A 834/2007/EK rendelet értelmében az egyenértékűség szempontjából elismert harmadik országok számára e rendelet értelmében korlátozott ideig továbbra is biztosítani kell ezt az elismerést mindaddig, amíg a rendszer zökkenőmentesen át nem áll egy nemzetközi megállapodás révén történő elismerésre, feltéve, hogy a harmadik

országok továbbra is biztosítják, hogy az ökológiai termelési és ellenőrzési szabályaik egyenértékűek a hatályos uniós szabályokkal, és eleget tesznek az összes olyan követelménynek, amely az elismerésük Bizottság általi felügyeletéhez kapcsolódik. E felügyeletnek elsődlegesen az említett elismert harmadik országok által a Bizottsághoz eljuttatott éves jelentéseken kell alapulnia.

(97) Az egyenértékű garanciákat nyújtó, importált termékek ellenőrzésére és az egyenértékűségüket igazoló tanúsítvány kiállítására hatáskörrel rendelkezőként a Bizottság által elismert, harmadik országbeli ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy az e hatóságok és szervezetek által alkalmazott szabályok eltérőek, és esetenként nehezen állapítható meg az említett szabályoknak a megfelelő uniós szabályokkal való egyenértékűsége. Emellett az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek normáinak sokfélesége megnehezíti a Bizottság által gyakorolt felügyelet megfelelő ellátását. Ezt a fajta egyenértékűség-elismerési rendszert ezért el kell törölni. Elegendő időt kell azonban biztosítani az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek számára az arra való felkészüléshez, hogy az uniós szabályoknak megfelelő termékek importjára jogosultként elismerjék őket. Mindemellett már e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve alkalmazandónak kell lenniük azoknak az új szabályoknak, amelyek az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek az e rendeletnek megfelelő termékek importjára jogosultként való elismerésére vonatkoznak, hogy a Bizottság előkészíthesse az ilyen ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától való elismerését.

(98) Elő kell írni, hogy az e rendeletben foglalt behozatali szabályok alapján az Unióba importált ökológiai termékek csak akkor hozhatók forgalomba ökológiai termékként, ha rendelkezésre állnak az élelmiszerláncon belüli nyomonkövethetőségüket biztosító információk.

(99) A gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országok vámhatóságainak bemutatandó iratokra – különösen az ökológiai termékek exporttanúsítványaira – vonatkozóan.

(100) Annak érdekében, hogy az e rendeletnek megfelelő ökológiai termékek importjával összefüggésben biztosítva legyen az ellenőrző hatóságokra és ellenőrző szervezetekre vonatkozó elismerési és felügyeleti eljárások átláthatósága, valamint az importált termékek ellenőrzésének hatékonysága, eredményessége és átláthatósága, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: az e rendeletnek megfelelő ökológiai termékek importjával összefüggésben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésére, illetve az említett elismerés visszavonására vonatkozó további kritériumok; a Bizottság által elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek felügyeletének gyakorlása; valamint az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által e célból elvégzendő ellenőrzések és egyéb tevékenységek.

(101) Ha az e rendelet szerinti tanúsítás, vagy az ellenőrzések és tevékenységek tekintetében súlyos vagy ismétlődő jogsértésekre derül fény, és az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet a Bizottság kérését követően nem tesz kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket, a szóban forgó ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet elismerését haladéktalanul vissza kell vonni.

(102) A 834/2007/EK rendelet szerint az egyenértékűség szempontjából elismert harmadik országok jegyzékének kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ezen elismert harmadik országok által megküldendő, az elismerésük felügyeletéhez szükséges információkra, valamint e felügyeletnek a Bizottság általi gyakorlására vonatkozóan.

(103) Rendelkezést kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet előírásainak megfelelő és az egyik tagállamban ellenőrzött ökológiai termékek mozgását egy másik tagállam ne korlátozhassa.

(104) Az e rendelet végrehajtásához szükséges megbízható információk rendelkezésre állása érdekében a tagállamok ezeket rendszeresen eljuttatják a Bizottsághoz. Az egyértelműség és az átláthatóság érdekében a tagállamoknak naprakész nyilvántartást kell vezetniük az illetékes hatóságokról, az ellenőrző hatóságokról és az ellenőrző szervezetekről. A tagállamoknak nyilvánosságra kell hozniuk, a Bizottságnak pedig közzé kell tennie az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékeit.

(105) A nem ökológiai növényi szaporítóanyagok, a nem ökológiai tartású baromfi és a nem ökológiai állatok tenyésztési célú felhasználására vonatkozó eltérések fokozatos megszüntetése céljából a Bizottságnak figyelembe kell vennie az ilyen anyagoknak az Unió piacán ökológiai formában való rendelkezésre állását. A Bizottságnak ebből a célból, az ökológiai anyagok rendelkezésre állására vonatkozó, a tagállamok által létrehozott adatbázisok és rendszerek révén gyűjtött adatok alapján öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen anyagok rendelkezésre állásáról, valamint az ökológiai termelést folytató gazdasági szereplők ilyen anyagokhoz való esetleges korlátozott hozzáférésének okairól.

(106) A baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó eltérések fokozatos megszüntetése céljából, az ilyen fehérje takarmánynak az Unió piacán ökológiai formában való rendelkezésre állására vonatkozó, a tagállamok által évente szolgáltatott adatok alapján a Bizottságnak öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára az ökológiai fehérje takarmány rendelkezésre állásáról, valamint az ökológiai termelést folytató gazdasági szereplők ilyen takarmányokhoz való esetleges korlátozott hozzáférésének okairól.

(107) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az ökológiai növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok, valamint a baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, ökológiai fehérje takarmány piaci rendelkezésre állásának alakulását, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a nem ökológiai növényi szaporítóanyagok, a nem ökológiai állatok, valamint a baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó eltérések és engedélyek megszüntetésére vagy meghosszabbítására vonatkozóan.

(108) Intézkedéseket kell meghatározni annak érdekében, hogy zökkenőmentes legyen az átmenet az e rendelettel módosított, az ökológiai és az átállási termékek Unióba való behozatalát szabályozó jogi keretre.

(109) Meg kell határozni továbbá az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek egyenértékűség szempontjából való, a 834/2007/EK rendelet szerint történt elismerése lejártának határidejét, és rendelkezni kell a helyzet kezeléséről az addig fennmaradó időben. Rendelkezéseket kell meghatározni továbbá a harmadik országok által a 834/2007/EK rendelet értelmében benyújtott azon, egyenértékűség szempontjából való elismerés iránti kérelmek tekintetében, amelyek e rendelet hatálybalépésének időpontjában még függőben vannak.

(110) A 834/2007/EK rendelet szerint az egyenértékűség szempontjából elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ezen ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által megküldendő, az elismerésük felügyelete céljából szükséges információkra, valamint e felügyeletnek a Bizottság általi gyakorlására vonatkozóan.

(111) A harmadik országok által benyújtott, az e rendelet hatálybalépésekor még függőben lévő egyenértékűség szempontjából való elismerés iránti kérelmek elbírálásának megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országok függőben lévő kérelmeinek elbírálásához szükséges eljárási szabályokra vonatkozóan.

(112) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: valamely korábbi időszaknak az átállási időszak részeként való elismerése céljából benyújtandó dokumentumok; azon minimális időtartam, amelyen belül a szopós állatokat anyatejjel kell táplálni, valamint az állatállomány elhelyezésére és a tartási gyakorlatokra vonatkozó bizonyos technikai szabályok; az algák és víziállatok fajaira vagy fajcsoportjaira vonatkozó részletes szabályok az állománysűrűség, valamint a termelési és zárt tartási rendszerek egyedi jellemzői tekintetében; az élelmiszeripari vagy takarmánytermékek feldolgozása során engedélyezett technológiák; általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható termékek és anyagok engedélyezése vagy az ilyen engedélyek visszavonása, továbbá az említett termékek és anyagok engedélyezési eljárásai, jegyzékei és adott esetben az említett termékek és anyagok leírása, az összetételükre vonatkozó követelmények és felhasználási feltételeik.

(113) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a rendelkezésre álló, ökológiai termelési módszerrel előállított, ökológiai, illetve átállási növényi szaporítóanyagok adatbázisainak létrehozására és karbantartására vonatkozó technikai részletek, valamint az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagokra, az ökológiai állatokra és az ökológiai víziállatok ivadékaira vonatkozó adatok rendelkezésre bocsátására szolgáló rendszerek létrehozásával és karbantartásával kapcsolatos technikai részletek, továbbá az adatok e célból való gyűjtésére vonatkozó előírások; a gazdasági szereplőknek az említett rendszerekben való részvételére vonatkozó részletes szabályok; továbbá a tagállamok által az alábbiakra vonatkozóan szolgáltatandó információk: az ökológiai növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok és az ökológiai takarmányok felhasználásától való eltérések, valamint egyes ökológiai termékek piaci rendelkezésre állása.

(114) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a gazdasági szereplők által az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának azonosítása és elkerülése céljából elfogadandó és felülvizsgálandó intézkedések; a meg nem felelés gyanúja esetén követendő eljárási lépések és a vonatkozó dokumentumok; a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének kimutatására és értékelésére vonatkozó módszerek; továbbá a tagállamok által a Bizottságnak és a többi tagállamnak továbbítandó, a nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenlétével kapcsolatos vizsgálatok eredményeire vonatkozó információk részletes meghatározása és formátuma.

(115) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a bizonyos átállási termékek jelölésére és reklámozására vonatkozó részletes követelmények; az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek kódszámainak, illetve a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének feltüntetésére szolgáló megjelölések alkalmazására, megjelenítésére, elrendezésére és méretére vonatkozó gyakorlati előírások; a kódszámok kiutalása az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek részére, valamint a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének megjelölése.

(116) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok tevékenységeinek az illetékes hatóságok felé való bejelentésének formájára és technikai megvalósítására vonatkozó részletes előírások, az ilyen gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok jegyzékei közzétételével kapcsolatos intézkedések, valamint az ellenőrzésekért beszedhető díjak közzétételével kapcsolatos eljárások és intézkedések; a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tanúsítványainak formátumára vonatkozó részletes előírások, valamint a tanúsítvány kiállításához szükséges műszaki eszközök; a gazdálkodói csoportok összetétele és mérete, a vonatkozó dokumentumok és nyilvántartási rendszerek, a belső nyomonkövethetőséget szolgáló rendszer, valamint a gazdasági szereplők jegyzéke; továbbá a gazdálkodói csoportok és az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok, illetve az ellenőrző szervezetek közötti információcsere, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere.

(117) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: az összes hatósági ellenőrzésből előzetes értesítés nélkül elvégzendő ellenőrzések minimális aránya és a kiegészítő ellenőrzések minimális aránya, valamint a gazdálkodói csoporton belül vett minták és az azon belül ellenőrzött gazdasági szereplők minimális száma; a megfelelést bizonyító nyilvántartások, a hatósági ellenőrzésekhez szükséges nyilatkozatok és egyéb közlemények, valamint a megfelelés biztosítását célzó megfelelő gyakorlati intézkedések; azokra az esetekre vonatkozó egységes szabályok, amikor az illetékes hatóságoknak meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés kapcsán intézkedéseket kell hozniuk; a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén szolgáltatandó információk, az ilyen információk címzettjei, továbbá az ilyen információszolgáltatáshoz alkalmazott eljárások, a használt számítógépes rendszer funkcióit is beleértve.

(118) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a harmadik országok által kiállított ellenőrzési tanúsítványok tartalma, az említett tanúsítványok kiállítása és ellenőrzése során követendő eljárás; az említett tanúsítványok kiállításához szükséges műszaki eszközök; a harmadik országokban ellenőrzések végzésére és ökológiai tanúsítványok kiállítására jogosult ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerése, valamint az említett elismerés visszavonása, illetve az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítása; a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozandó intézkedések alkalmazásának biztosítására szolgáló szabályok, különösen az importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő esetekben; a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében elismert harmadik országok jegyzékének összeállítása és e jegyzék módosítása; valamint a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozandó intézkedések alkalmazásának biztosítására szolgáló szabályok, különösen az említett országokból importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő esetekben.

(119) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: az e rendelet végrehajtásához és nyomonkövetéséhez szükséges információk továbbítására szolgáló rendszer, a továbbítandó információk részletes meghatározása és az említett információk továbbításának határideje; valamint a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítása és e jegyzék módosítása.

(120) A Bizottságra ruházott végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell gyakorolni.

(121) A Bizottságot fel kell hatalmazni azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok elfogadására, ha a tisztességtelen vagy az ökológiai termelés elveivel és szabályaival összeegyeztethetetlen gyakorlattal, a fogyasztók bizalmának megtartásával vagy a gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny fenntartásával összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges, azon meg nem felelések gyanúja, illetve azon megállapított meg nem felelések esetén meghozandó intézkedések alkalmazásának biztosítása érdekében, amelyek az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek általi ellenőrzés tárgyát képezik.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(122) Rendelkezni kell arról, hogy a 834/2007/EK rendelettel összhangban, e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt előállított termékek készleteit az említett időpont után fel lehessen használni.

(123) mivel e rendelet céljait, nevezetesen a tisztességes verseny, az ökológiai termékek belső piacának megfelelő működése, valamint az ökológiai termékekbe és az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójába vetett fogyasztói bizalom megőrzése, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – lévén hogy szükséges az ökológiai termelési szabályok összehangolása – jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(124) E rendelet alkalmazásának kezdőnapját úgy kell megállapítani, hogy a gazdasági szereplőknek legyen idejük alkalmazkodni az új követelményekhez,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza az ökológiai termelés elveit és megállapítja az ökológiai termelésre, a kapcsolódó tanúsításra és az ökológiai termelésre utaló jelzések jelöléseken és a reklámozásban való használatára, valamint az (EU) 2017/625 rendeletben megállapított ellenőrzéseket kiegészítő további ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az EUMSZ I. mellékletében felsorolt alábbi, mezőgazdasági eredetű – ezen belül akvakultúrából és méhészetből is származó – termékekre és az ezen termékekből származó termékekre alkalmazandó, amennyiben e termékeket előállítják, elkészítik, jelölik, forgalmazzák, forgalomba hozzák, az Unióba importálják vagy az Unióból exportálják, illetve amennyiben ezeket a termékeket előállítani, elkészíteni, jelölni, forgalmazni, forgalomba hozni, az Unióba importálni vagy az Unióból exportálni kívánják:

a) élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is;

b) feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékek;

c) takarmány.

Ez a rendelet alkalmazandó az e rendelet I. mellékletében felsorolt, a mezőgazdasághoz szorosan kapcsolódó bizonyos egyéb termékekre is, amennyiben azokat előállítják, elkészítik, jelölik, forgalmazzák, forgalomba hozzák, az Unióba importálják vagy az Unióból exportálják, illetve amennyiben azokat előállítani, elkészíteni, jelölni, forgalmazni, forgalomba hozni, az Unióba importálni vagy az Unióból exportálni kívánják.

(2) Ez a rendelet minden olyan gazdasági szereplőre alkalmazandó, aki vagy amely az (1) bekezdésben említett termékek előállításának, elkészítésének és forgalmazásának valamely szakaszához tartozó tevékenységben részt vesz.

(3) Az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott vendéglátó, illetve közétkeztető által végzett vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, kivéve az e bekezdésben foglaltakat.

A vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységekből származó termékek előállítására, jelölésére és ellenőrzésére a tagállamok nemzeti szabályokat, vagy ennek hiányában magánszabványokat alkalmazhatnak. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója nem használható az említett termékek jelölésén, megjelenítésében vagy reklámozásában, továbbá nem használható a vendéglátó, illetve közétkeztető reklámozására sem.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában e rendelet a kapcsolódó uniós jogszabályok, különösen az élelmiszerlánc biztonsága, az állategészségügy és az állatjólét, a növényegészségügy és a növényi szaporítóanyagok terén elfogadott jogszabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

(5) Ez a rendelet az egyes termékek forgalomba hozatalára vonatkozó egyéb egyedi uniós jogszabályok és különösen az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) és az 1169/2011/EU rendelet sérelme nélkül alkalmazandó.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják az I. mellékletben szereplő termékjegyzéket, hogy további termékeket vesznek fel a jegyzékbe vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további elemeket. Az említett jegyzékbe csak olyan termékek vehetők fel, amelyek szoros kapcsolatban állnak valamely mezőgazdasági termékkel.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „ökológiai termelés”: az e rendeletnek megfelelő termelési módszerek használata az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, a 10. cikkben említett átállási időszak alatt is;

2. „ökológiai termék”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt előállított terméktől eltérő, ökológiai termelésből származó termék. A vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékek nem tekinthetők ökológiai termékeknek;

3. „mezőgazdasági nyersanyag”: tartósítási vagy feldolgozási eljárásnak alá nem vetett mezőgazdasági termék;

4. „megelőző intézkedések”: a biológiai sokféleség és a talaj minőségének megőrzése érdekében a gazdasági szereplők által az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában meghozandó intézkedések, a károsítók és betegségek megelőzésére és az ellenük való védekezésre szolgáló intézkedések, valamint a környezetre és az állatok egészségére, illetve a növények egészségére gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése céljából meghozandó intézkedések;

5. „elővigyázatossági intézkedések”: az e rendelettel összhangban az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés kivédése, valamint az ökológiai termékek nem ökológiai termékekkel való keveredésének elkerülése céljából a gazdasági szereplők által az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában meghozandó intézkedések;

6. „átállás”: a nem ökológiai termelésről az ökológiai termelésre való átmenet meghatározott időszak alatt, melynek folyamán alkalmazzák e rendeletnek az ökológiai termelésre vonatkozó rendelkezéseit;

7. „átállási termék”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt előállított termék;

8. „mezőgazdasági üzem”: az azonos irányítás alatt működő, a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek, beleértve az akvakultúrából és méhészetből származó termékeket, illetve az I. mellékletben felsorolt termékek – az illóolajok és az élesztő kivételével – előállítása céljából üzemeltetett összes termelőegység;

9. „termelőegység”: egy mezőgazdasági üzem valamennyi eszköze, mint például az elsődleges termelésre használt létesítmények, mezőgazdasági parcellák, legelők, szabadtéri területek, állattartó épületek vagy azok részei, kaptárak, halastavak, zárt tartási rendszerek és termelőhelyek algák vagy víziállatok számára, nevelőegységek, part menti vagy tengerfenéki termőhelyek, valamint a termények, növényi termékek, algatermékek, állati termékek, nyersanyagok és bármilyen más releváns inputanyag tárolására szolgáló helyiségek, amelyeket a 10., a 11. vagy a 12. pontban leírtak szerint üzemeltetnek;

10. „ökológiai termelőegység”: az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltett termelőegység, kivéve a 10. cikkben említett átállási időszak alatt;

11. „átállási termelőegység”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltett termelőegység; ez a termelőegység állhat mezőgazdasági parcellákból vagy más eszközökből, amelyek vonatkozásában a 10. cikkben említett átállási időszak különböző időpontokban kezdődik meg;

12. „nem ökológiai termelőegység”: nem az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltetett termelőegység;

13. „gazdasági szereplő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az ellenőrzése alá tartozó előállítás, elkészítés és forgalmazás valamennyi szakasza során gondoskodni köteles az e rendeletnek való megfelelésről;

14. „mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja – a nemzeti jog által az említett csoport és annak tagjai számára biztosított jogállástól függetlenül –, aki vagy amely mezőgazdasági tevékenységet folytat;

15. „mezőgazdasági terület”: az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott mezőgazdasági terület;

16. „növények”: az 1107/2009/EK rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározott növények;

17. „növényi szaporítóanyag”: olyan növények és a növényeknek a fejlődés bármely szakaszában lévő olyan részei, ideértve a magvakat is, amelyeket egész növények előállítására szántak és amelyek erre alkalmasak;

18. „ökológiai heterogén anyag”: az a legkisebb besorolású önálló növényrendszertani egységen belüli növénycsoportosítás, amely:

    a) egységes fenotípusos tulajdonságokkal bír;

    b) az egyes reproduktív egységek között nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség jellemzi, így az említett növénycsoportosítást az anyag egésze, nem pedig néhány egység reprezentálja;

    c) nem fajta a 2100/94/EK tanácsi rendelet ([1]) 5. cikkének (2) bekezdése értelmében;

    d) nem különböző fajták keveréke; és

    e) előállítására e rendelettel összhangban került sor;

19. „ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajta”: a 2100/94/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott fajta, amely:

    a) az egyes reproduktív egységek közötti nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség által jellemezhető; és

    b) az e rendelet II. melléklete I. részének 1.8.4. pontjában említett ökológiai nemesítési tevékenységek eredménye;

20. „anyanövény”: olyan beazonosított növény, amelyből új növények szaporítása céljából növényi szaporítóanyagot vettek;

21. „nemzedék”: növények olyan csoportja, amelyek az egymást követő utódok sorában ugyanazon a leszármazási szinten helyezkednek el;

22. „növénytermesztés”: mezőgazdasági termények kereskedelmi célú előállítása, ideértve a vadon termő növényi termékek begyűjtését is;

23. „növényi termékek”: az 1107/2009/EK rendelet 3. cikkének 6. pontjában meghatározott növényi termékek;

24. „károsító”: az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 1. cikkének 1. pontjában meghatározott károsító;

25. „biodinamikus készítmények”: a biodinamikus gazdálkodásban hagyományosan alkalmazott keverékek;

26. „növényvédő szerek”: az 1107/2009/EK rendelet 2. cikkében említett termékek;

27. „állattartás”: házi- vagy háziasított szárazföldi állatok tartása, a rovarokat is beleértve;

28. „fedett karám”: a baromfi tartására szolgáló épülethez csatlakozó fedett, de szigeteletlen kültéri építmény, amelynek leghosszabb oldala általában drótkerítéssel vagy hálóval felszerelt, hőmérséklete kültéri, megvilágítása természetes és szükség esetén mesterséges, padlója pedig alommal borított;

29. „jérce”: a *Gallus gallus* fajhoz tartozó, 18 hétnél fiatalabb fiatal állat;

30. „tojótyúk”: a *Gallus gallus* fajhoz tartozó, legalább 18 hetes állat, amelyet étkezésitojás-termelés céljából tartanak;

31. „hasznosítható terület”: az 1999/74/EK tanácsi irányelv ([3]) 2. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott hasznosítható terület;

32. „akvakultúra”: az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott akvakultúra;

33. „akvakultúra-termék”: az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 34. pontjában meghatározott akvakultúra-termék;

([1]) A Tanács 2100/94/EK rendelete (1994. július 27.) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról (HL L 227., 1994.9.1., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2031 rendelete (2016. október 26.) a növénykárosítókkal szembeni védekező intézkedésekről, a 228/2013/EU, a 652/2014/EU és az 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 69/464/EGK, a 74/647/EGK, a 93/85/EGK, a 98/57/EK, a 2000/29/EK, a 2006/91/EK és a 2007/33/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 317., 2016.11.23., 4. o.).

([3]) A Tanács 1999/74/EK irányelve (1999. július 19.) a tojótyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 203., 1999.8.3., 53. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

34. „zárt visszaforgatásos akvakultúrás létesítmény”: olyan létesítmény a szárazföldön vagy hajón, amelyben az akvakultúrás termelés zárt környezetben, a víz visszaforgatásával történik, és állandó külső energiaforrást igényel a víziállatok környezetének stabilizálása érdekében;

35. „megújuló energiaforrásból származó energia”: nem fosszilis megújuló energiaforrások, mint például a szél-, a nap-, a geotermikus, a hullám- és árapályenergia, a vízenergia, a hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok és a biogázok energiája;

36. „keltető”: a tenyésztésre, illetve termesztésre, keltetésre és nevelésre szolgáló helyek a víziállatok, különösen a halak és a külső vázas, ehető, vízi gerinctelenek korai életszakaszában;

37. „ivadéknevelő”: olyan hely, ahol közbenső akvakultúrás termelési rendszert alkalmaznak a keltetés és a nyújtás szakaszai között. Az ivadéknevelés szakasza mindig a termelési ciklus első harmadában fejeződik be, a szmoltifikáción áteső fajok kivételével;

38. „vízszennyezés”: a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 33. pontjában és a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének 8. pontjában meghatározott szennyezés, az említett két irányelv hatálya alá tartozó vizeken;

39. „polikultúra”: az akvakultúrában két vagy több, általában különböző trofikus szinten álló faj nevelése ugyanabban a kultúrában;

40. „termelési ciklus”: a víziállat vagy alga élettartama a legkorábbi életszakasztól (a víziállatoknál ez a megtermékenyült ikra) a lehalászásig vagy betakarításig;

41. „helyi fajok”: olyan akvakultúrás fajok, amelyek a 708/2007/EK tanácsi rendelet ([2]) 3. cikkének 6., illetve 7. pontjának értelmében idegen és nem honos fajoktól eltérő fajok, valamint az említett rendelet IV. mellékletében felsorolt fajok;

42. „állatorvosi kezelés”: egy adott betegség egy előfordulásához kapcsolódó gyógyító vagy megelőző kezelések összessége;

43. „állatgyógyászati készítmény”: a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 1. cikkének 2. pontjában meghatározott állatgyógyászati készítmény;

44. „elkészítés”: az ökológiai, illetve átállási termékek tartósítására vagy feldolgozására irányuló műveletek, illetve a feldolgozatlan terméken az eredeti termék módosítása nélkül elvégzett bármely más művelet, például a vágás, a darabolás, a tisztítás vagy őrlés, továbbá a csomagolás, a jelölés vagy a jelölésnek az ökológiai termeléshez kötődő megváltoztatása;

45. „élelmiszer”: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 2. cikkében meghatározott élelmiszer;

46. „takarmány”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott takarmány;

47. „takarmány-alapanyagok”: a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagok;

48. „forgalomba hozatal”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 8. pontjában meghatározott forgalomba hozatal;

49. „nyomonkövethetőség”: képesség arra, hogy az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában nyomonkövessék az élelmiszereket, a takarmányokat, a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékeket és minden olyan anyagot, amely valamely élelmiszerbe, takarmányba vagy a 2. cikk (1) bekezdésében említett bármely termékbe szándékoltan vagy várhatóan be fog kerülni;

50. „az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás szakasza”: az ökológiai termék elsődleges termelésétől a termék raktározásáig, feldolgozásáig, szállításáig, értékesítéséig és a végső fogyasztó részére történő átadásáig tartó bármely szakasz, ideértve adott esetben a jelölést, a reklámozást, a behozatalt, a kivitelt és az alvállalkozói tevékenységeket is;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

([2]) A Tanács 708/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról (HL L 168., 2007.6.28., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/82/EK irányelve (2001. november 6.) az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 1. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

51. „összetevő”: az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott összetevő, illetve élelmiszertől eltérő termékek esetében a termékek előállítása vagy elkészítése során felhasznált bármely olyan anyag vagy termék, amely a késztermékben – akár módosult formában is – továbbra is jelen van;

52. „jelölés”: valamely termékre vonatkozó olyan szó, leírás, védjegy, márkanév, képi információ vagy jel, amely a terméket kísérő vagy arra utaló csomagoláson, iraton, feliraton, címkén, gyűrűn vagy fémgyűrűn található;

53. „reklámozás”: a termékeknek a nyilvánosság részére történő bemutatása a címkétől eltérő bármely olyan eszközzel, amely a fogyasztói hozzáállást, meggyőződést és viselkedést szándékoltan vagy valószínűsíthetően befolyásolja és formálja annak érdekében, hogy közvetlen vagy közvetett módon előmozdítsa a termékek eladását;

54. „illetékes hatóságok”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott illetékes hatóságok;

55. „ellenőrző hatóság”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott ökológiai ellenőrző hatóság, illetve a Bizottság vagy a Bizottság által elismert harmadik ország által elismert, harmadik országokban az Unióba importálandó ökológiai és átállási termékek ellenőrzésének lefolytatására felhatalmazott hatóság;

56. „ellenőrző szervezet”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározott, felhatalmazással rendelkező szervezet, illetve a Bizottság vagy a Bizottság által elismert harmadik ország által elismert, harmadik országokban az Unióba importálandó ökológiai vagy átállási termékek ellenőrzésének lefolytatására felhatalmazott szervezet;

57. „meg nem felelés”: e rendeletnek való meg nem felelés, vagy az e rendelettel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusoknak való meg nem felelés;

58. „géntechnológiával módosított szervezet” vagy „GMO”: a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott, géntechnológiával módosított szervezet, amelyet nem az említett irányelv I.B. mellékletében felsorolt genetikai módosítási technikák alkalmazásával állítottak elő;

59. „GMO-kból előállított”: teljesen vagy részben GMO-kból származó, de GMO-kat nem tartalmazó és nem azokból álló;

60. „GMO-k felhasználásával előállított”: az előállítási folyamatban utolsó élő szervezetként GMO-t alkalmazó, de GMO-kat nem tartalmazó, nem azokból álló, és nem is GMO-kból előállított;

61. „élelmiszer-adalékanyag”: az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott élelmiszer-adalékanyag;

62. „takarmány-adalékanyag”: az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott takarmány-adalékanyag;

63. „mesterséges nanoanyag”: az (EU) 2015/2283 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 3. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott mesterséges nanoanyag;

64. „egyenértékűség”: ugyanazon célok megvalósítása és ugyanazon elvek érvényesítése olyan szabályok alkalmazása révén, amelyek a megfelelés tekintetében azonos szintű garanciát nyújtanak;

65. „technológiai segédanyag”: az élelmiszerek esetében az 1333/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott technológiai segédanyag, a takarmányok esetében pedig az 1831/2003/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének h) pontjában meghatározott technológiai segédanyag;

66. „élelmiszerenzim”: az 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott élelmiszerenzim;

67. „ionizáló sugárzás”: a 2013/59/Euratom tanácsi irányelv ([6]) 4. cikkének 46. pontjában meghatározott ionizáló sugárzás;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/18/EK irányelve (2001. március 12.) a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 106., 2001.4.17., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1333/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 354., 2008.12.31., 16. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2283 rendelete (2015. november 25.) az új élelmiszerekről, az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1852/2001/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 327., 2015.12.11., 1. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1332/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerenzimekről, valamint a 83/417/EGK tanácsi irányelv, az 1493/1999/EK tanácsi rendelet, a 2000/13/EK irányelv, a 2001/112/EK tanácsi irányelv és a 258/97/EK rendelet módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 7. o.).

([6]) A Tanács 2013/59/Euratom irányelve (2013. december 5.) az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 13., 2014.1.17., 1. o.).

68. „előrecsomagolt élelmiszer”: az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott előrecsomagolt élelmiszer;

69. „baromfitartó épület”: baromfiállomány elhelyezésére szolgáló rögzített vagy mobil épület, amely magában foglal egy tetővel ellátott felületet, így egy fedett karámot is; az épület külön egységekre osztható, amelyek mindegyikében a baromfiállomány egy csoportja kap helyet;

70. „talajhoz kapcsolódó növénytermesztés”: az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő vagy az ökológiai termelésben megengedett anyagokkal és termékekkel kevert vagy termékennyé tett talajban történő termesztés;

71. „feldolgozatlan termék”: a 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 2. cikke (1) bekezdésének n) pontjában meghatározott feldolgozatlan termék, a csomagolási és jelölési műveletektől függetlenül;

72. „feldolgozott termék”: a 852/2004/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének o) pontjában meghatározott feldolgozott termék, a csomagolási és jelölési műveletektől függetlenül;

73. „feldolgozás”: a 852/2004/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének m) pontjában meghatározott feldolgozás; ide tartozik az e rendelet 24. és 25. cikkében említett anyagok felhasználása, ugyanakkor nem tartoznak ide a csomagolási és jelölési műveletek;

74. „az ökológiai vagy átállási termékek integritása”: azon tény, amely szerint a termék esetében nem merül fel olyan meg nem felelés, amely:

    a) az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás bármely szakaszában befolyásolja a termék ökológiai, illetve átállási jellemzőit; vagy

    b) ismétlődő vagy szándékos;

75. „karám”: olyan elkerített terület, amely magában foglal egy olyan részt, ahol az állatok védve vannak a kedvezőtlen időjárási viszonyokkal szemben.

II. FEJEZET

AZ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS CÉLJAI ÉS ELVEI

4. cikk

Célok

Az ökológiai termelés általános céljai a következők:

a) hozzájárulás a környezet és az éghajlat védelméhez;

b) a talaj hosszú távú termőképességének fenntartása;

c) hozzájárulás a magas szintű biológiai sokféleséghez,

d) jelentős hozzájárulás a méreganyagoktól mentes környezeti állapot eléréséhez;

e) hozzájárulás a magas szintű állatjóléti normákhoz és különösen az állatok fajspecifikus viselkedési igényeinek kielégítéséhez;

f) a rövid értékesítési láncok és a helyi termelés ösztönzése az Unió különböző területein;

g) a ritka és őshonos, kihalás által veszélyeztetett fajták megőrzésének ösztönzése;

h) hozzájárulás az ökológiai mezőgazdaság sajátos igényeihez és céljaihoz igazodó növényi genetikai anyagok kínálatának fejlesztéséhez;

i) hozzájárulás a magas szintű biológiai sokféleséghez, különösen változatos növényi genetikai anyagok, például ökológiai heterogén anyagok és ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták használatával;

j) az ökológiai növénynemesítési tevékenységek fejlesztésének előmozdítása az ökológiai ágazat kedvező gazdasági kilátásaihoz való hozzájárulás érdekében.

5. cikk

Általános elvek

Az ökológiai termelés fenntartható gazdálkodási rendszer, amely a következő általános elveken alapul:

a) a természetes rendszerek és ciklusok tiszteletben tartása, a talaj, a víz és a levegő állapotának, a növények és az állatok egészségének, továbbá az ezek közötti egyensúlynak a megőrzése és javítása;

b) a természeti tájelemek, például a természeti örökségi helyszínek megőrzése;

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiéniáról (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).

c) az energia és a természeti erőforrások, úgymint a víz, a talaj, a szerves anyagok és a levegő felelősségteljes használata;

d) az olyan kiváló minőségű élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági és akvakultúra-termékek széles skálájának előállítása, amelyek eleget tesznek a fogyasztók olyan termékek iránti igényének, amelyek előállítása a környezetre, az emberi egészségre, a növények egészségére, illetve az állatok egészségére és jólétére nézve nem ártalmas eljárások alkalmazásával történik;

e) az ökológiai termelés integritásának biztosítása az élelmiszerek és takarmányok előállításának, feldolgozásának és forgalmazásának valamennyi szakaszában;

f) az ökológiai rendszereken alapuló biológiai folyamatok megfelelő tervezése és irányítása a gazdálkodási rendszeren belüli természeti erőforrások felhasználásával, olyan módszerek igénybevételével, amelyek:

i. élő szervezetek és mechanikai termelési módszerek alkalmazásával járnak;

ii. talajhoz kapcsolódó növénytermesztést és termőföldhöz kapcsolódó állattartást foglalnak magukban, illetve olyan akvakultúrás tevékenységet végeznek, amely megfelel a vízi erőforrások fenntartható kiaknázása elvének;

iii. az állatgyógyászati készítmények kivételével kizárják a GMO-k, valamint a GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával előállított termékek használatát;

iv. kockázatértékelésen, valamint adott esetben elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések alkalmazásán alapulnak;

g) a külső erőforrások (input) felhasználásának korlátozása; amennyiben külső erőforrásokra van szükség, vagy nem állnak rendelkezésre az f) pontban említett megfelelő irányítási gyakorlatok és módszerek, a külső erőforrásokat az alábbiakra kell korlátozni:

i. ökológiai termelésből származó inputanyagok, a növényi szaporítóanyagok esetében az ökológiai mezőgazdaság sajátos igényeinek és céljainak való megfelelőség céljára szelektált fajtákat kell előnyben részesíteni;

ii. természetes anyagok vagy természetes anyagokból nyert anyagok;

iii. lassan oldódó, ásványi eredetű trágyák;

h) szükség esetén a termelési folyamat kiigazítása e rendelet keretein belül az egészségügyi helyzet, az ökológiai egyensúly, az éghajlat és a helyi feltételek regionális különbségei, a fejlődési szintek, valamint a sajátos állattartási gyakorlatok figyelembevétele érdekében;

i) az állatok klónozása, a mesterségesen létrehozott poliploid állatok tenyésztése, valamint az ionizáló sugárzás kizárása a teljes ökológiai élelmiszerláncból;

j) az állatok magas szintű jólétének biztosítása a fajspecifikus igények figyelembevételével.

6. cikk

A mezőgazdasági tevékenységekre és az akvakultúrára vonatkozó konkrét elvek

A mezőgazdasági tevékenységek és az akvakultúra esetében az ökológiai termelés különösen a következő konkrét elveken alapul:

a) a talaj élővilágának, valamint a talaj természetes termékenységének, stabilitásának, vízmegtartásának és biológiai sokféleségének fenntartása és javítása, a talajtömörödés, a talajerózió és a talajban lévő szervesanyag-tartalom csökkenésének megelőzése és az ezek elleni küzdelem, továbbá a növényeknek elsősorban a talaj ökoszisztémáján keresztül történő táplálása;

b) a nem megújuló erőforrások és a külső erőforrások használatának minimálisra korlátozása;

c) a növényi és állati eredetű hulladék és melléktermékek visszaforgatása inputanyagként a növénytermesztésbe és az állattartásba;

d) a növények egészségének megőrzése megelőző intézkedések révén, különös tekintettel a károsítóknak és betegségeknek ellenálló megfelelő fajok, fajták vagy heterogén anyagok kiválasztására, a megfelelő vetésforgóra, a mechanikai és fizikai módszerekre, valamint a károsítók természetes ellenségeinek a védelmére;

e) nagyfokú genetikai sokféleséggel rendelkező, a betegségekkel szemben ellenálló és hosszú élettartamú vetőmagok és állatok használata;

f) a növényfajtáknak az egyes ökológiai termelési rendszerek sajátosságaira tekintettel történő kiválasztása, az agronómiai teljesítményre, a betegségekkel szembeni ellenálló képességre, a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképességre és a keresztezés természetes korlátainak tiszteletben tartására helyezve a hangsúlyt;

g) ökológiai növényi szaporítóanyag, például ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyagának használata és ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták használata;

h) az ökológiai fajtáknak a természetes reprodukciós képességre támaszkodva történő termesztése, a termesztésnek a keresztezés természetes korlátai között tartására helyezve a hangsúlyt;

i) a 2100/94/EK rendelet 14. cikkének és a tagállami jogban garantált nemzeti növényfajta-oltalomnak a sérelme nélkül a mezőgazdasági termelők számára annak lehetővé tétele, hogy a saját gazdaságukból származó növényi szaporítóanyagot használjanak az ökológiai termelés sajátos feltételeihez igazodó genetikai erőforrások előmozdítása céljából;

j) az állatfajtáknak a nagyfokú genetikai sokféleségnek, az állatok helyi körülményekhez való alkalmazkodási képességének, tenyészértékének, élettartamának, életképességének és betegségekkel vagy egészségi problémákkal szembeni ellenálló képességének figyelembevételével történő kiválasztása;

k) területhez alkalmazkodó és termőföldhöz kapcsolódó állattartás folytatása;

l) az immunrendszert erősítő és a betegségekkel szembeni természetes ellenálló képességet fokozó tartási gyakorlatok alkalmazása, ideértve a rendszeres járatást, valamint a szabad térhez és a legelőhöz jutást is;

m) az állatok ökológiai termelésből származó mezőgazdasági eredetű összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági eredetű anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való etetése;

n) az ökológiai állati termékek olyan állatokból való előállítása, amelyeket egész élettartamuk alatt a születés vagy kikelés óta ökológiai gazdaságokban tartottak;

o) a vízi környezet egészségének, valamint a környező vízi és szárazföldi ökoszisztémák minőségének folyamatos fenntartása;

p) a vízi szervezeteknek az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelő fenntartható halászati gazdálkodásból származó takarmánnyal, vagy ökológiai termelésből – az ökológiai akvakultúrát is beleértve – származó mezőgazdasági eredetű összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági eredetű anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való etetése;

q) a természetvédelmi szempontból értékes fajok ökológiai termelés következtében esetlegesen felmerülő veszélyeztetésének elkerülése.

7. cikk

Az ökológiai élelmiszerek feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása különösen a következő konkrét elveken alapul:

a) az ökológiai élelmiszer ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevőkből készül;

b) az élelmiszer-adalékanyagok, a főként technológiai és érzékszervi jelentőségű nem ökológiai összetevők, a mikrotápanyagok, valamint a technológiai segédanyagok használata minimálisra korlátozott, és kizárólag alapvető technológiai szükséglet esetén vagy speciális élelmezési célokból lehetséges;

c) az olyan anyagok és feldolgozási módszerek kizárása, amelyek a termék valódi jellegét illetően megtévesztőek lehetnek;

d) az ökológiai élelmiszerek gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai és fizikai módszerek alkalmazásával;

e) a mesterséges nanoanyagokat tartalmazó vagy azokból álló élelmiszerek kizárása.

8. cikk

Az ökológiai takarmányok feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A feldolgozott ökológiai takarmányok előállítása különösen a következő konkrét elveken alapul:

a) az ökológiai takarmány ökológiai takarmány-alapanyagokból készül;

b) a takarmány-adalékanyagok és a technológiai segédanyagok használata minimálisra korlátozott, és kizárólag alapvető technológiai vagy tenyésztéstechnikai szükséglet esetén vagy speciális takarmányozási célokból lehetséges;

c) az olyan anyagok és feldolgozási módszerek kizárása, amelyek a termék valódi jellegét illetően megtévesztőek lehetnek;

d) az ökológiai takarmányok gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai és fizikai módszerek alkalmazásával.

III. FEJEZET

TERMELÉSI SZABÁLYOK

9. cikk

Általános termelési szabályok

(1) A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk az e cikkben meghatározott általános termelési szabályokat.

(2) A mezőgazdasági üzem egészét e rendelet ökológiai termelésre vonatkozó előírásainak megfelelően kell üzemeltetni.

(3) A 24. és a 25. cikkben és a II. mellékletben említett célokra és felhasználásokra ökológiai termelésben csak az említett rendelkezések értelmében engedélyezett termékek és anyagok használhatók fel, feltéve, hogy felhasználásukat az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek és adott esetben az uniós jogon alapuló nemzeti rendelkezéseknek megfelelően a nem ökológiai termelésben is engedélyezték.

Az 1107/2009/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett alábbi termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása megengedett, feltéve, hogy azokat az említett rendeletnek megfelelően engedélyezték:

a) védőanyagok [antidótumok], kölcsönhatás-fokozók [szinergisták] és segédanyagok [koformulánsok] növényvédő szerek összetevőjeként;

b) növényvédő szerekhez kevert hatásjavítók [adjuvánsok].

Az e rendelet hatálya alá tartozó céloktól eltérő célokra szolgáló termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása abban az esetben megengedett, ha a felhasználásuk a II. fejezetben meghatározott elveknek megfelelően történik.

(4) Tilos ionizáló sugárzást használni az ökológiai élelmiszerek vagy takarmányok kezelésére, valamint az ökológiai élelmiszerekben vagy takarmányokban felhasznált nyersanyagok kezelésére.

(5) Tilos az állatok klónozása és a mesterségesen létrehozott poliploid állatok tenyésztése.

(6) Az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában adott esetben megelőző és elővigyázatossági intézkedéseket kell hozni.

(7) A (2) bekezdés ellenére egy mezőgazdasági üzem felosztható egyértelműen és hatékony módon elkülönített ökológiai, átállási és nem ökológiai termelőegységekre, feltéve, hogy a nem ökológiai termelőegységekben:

a) állatok esetében eltérő fajokat tartanak;

b) növények esetében eltérő, könnyen megkülönböztethető fajtákat termesztenek.

Algák és víziállatok esetében azonos fajok is termelhetők, amennyiben a termelőhelyek és termelőegységek egyértelműen és hatékony módon elkülönülnek egymástól.

(8) A (7) bekezdés b) pontjától eltérve a legalább hároméves termesztési időszakot igénylő évelő növények esetében egymástól nem könnyen megkülönböztethető eltérő fajták vagy ugyanazon fajták is termeszthetők, amennyiben a szóban forgó termesztés átállási terv részét képezi, és az ökológiai termelésre való átállás a szóban forgó termesztésben érintett terület utolsóként átálló részén a lehető legkorábban megkezdődik, és legfeljebb öt éven belül befejeződik.

Ilyen esetekben:

a) a mezőgazdasági termelőnek az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy az ellenőrző szervezetet minden érintett termény betakarításának kezdetéről – azt legalább 48 órával megelőzően – értesítenie kell;

b) a betakarítás befejezésekor a mezőgazdasági termelőnek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy az ellenőrző szervezetet az érintett termelőegységeken betakarított pontos mennyiségekről, valamint a termények elkülönítésére tett intézkedésekről;

c) az átállási terv kezdetét követően az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy az ellenőrző szervezetnek minden évben meg kell erősítenie az átállási tervet, valamint a hatékony és egyértelmű elkülönítés biztosítása érdekében tett intézkedéseket.

(9) Az eltérő fajokkal és fajtákkal kapcsolatban a (7) bekezdés a) és b) pontjában megállapított követelmények nem alkalmazandók a kutatóközpontok és oktatási központok, a szaporító iskolák, a vetőmag-szaporítók és a nemesítő intézetek esetében.

(10) Amennyiben a (7), a (8) és a (9) bekezdésben említett esetekben a mezőgazdasági üzemnek nem az összes termelőegységét üzemeltetik az ökológiai termelési szabályok szerint, a gazdasági szereplők kötelesek:

a) az ökológiai és az átállási termelőegységekben használt termékeket elkülönítve tartani a nem ökológiai termelőegységekben használt termékektől;

b) az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységekben előállított termékeket egymástól elkülönítve tartani;

c) a termelőegységek és a termékek hatékony elkülönítését megfelelően feltüntető nyilvántartást vezetni.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (7) bekezdését, hogy további szabályokkal egészítik ki azt a mezőgazdasági üzem ökológiai, átállási és nem ökológiai termelőegységekre történő felosztására vonatkozóan, különösen az I. mellékletben szereplő termékek tekintetében, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

10. cikk

Átállás

(1) A mezőgazdasági termelőknek és az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplőknek átállási időszakot kell tartaniuk. Az átállási időszak egésze alatt tiszteletben kell tartaniuk az ökológiai termelésre vonatkozóan e rendeletben meghatározott összes szabályt és különösen az átállás tekintetében ebben a cikkben és a II. mellékletben foglalt alkalmazandó szabályokat.

(2) Az átállási időszak legkorábban akkor kezdődhet meg, amikor a mezőgazdasági termelő, illetve az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő a 34. cikk (1) bekezdésével összhangban bejelenti a tevékenységet az illetékes hatóságoknak abban a tagállamban, amelyben a tevékenységet folytatja és ahol az említett mezőgazdasági termelő vagy gazdasági szereplő mezőgazdasági üzeme az ellenőrzési rendszer része.

(3) Ezt megelőző időszak visszamenőlegesen nem számítható bele az átállási időszakba, az alábbi esetek kivételével:

a) a gazdasági szereplő mezőgazdasági parcellái az 1305/2013/EU rendelet értelmében végrehajtott programban meghatározott intézkedések tárgyát képezték, amelyek garantálják, hogy az adott mezőgazdasági parcellákon kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett termékek vagy anyagok kerüljenek felhasználásra; vagy

b) a gazdasági szereplő bizonyítani tudja, hogy a mezőgazdasági parcellák korábban természetes vagy mezőgazdasági területek voltak, amelyeket legalább három éven keresztül nem kezeltek az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal.

(4) Az átállási időszak alatt előállított termékek nem forgalmazhatók ökológiai termékként vagy átállási termékként.

Átállási termékként forgalmazhatók azonban az átállási időszak alatt az (1) bekezdésnek megfelelően előállított alábbi termékek:

a) növényi szaporítóanyag, amennyiben legalább 12 hónapos átállási időszakot tartottak;

b) növényi eredetű élelmiszeripari termékek és növényi eredetű takarmánytermékek, amennyiben a termék csak egyetlen mezőgazdasági növényi összetevőt tartalmaz és a betakarítást megelőzően legalább 12 hónapos átállási időszakot tartottak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet II. részének 1.2.2. pontját, hogy az átállásra vonatkozó szabályokkal egészítik ki azt a II. melléklet II. részében a 2018. június 17-én szabályozott fajoktól eltérő fajokra vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

(6) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a korábbi időszakok e cikk (3) bekezdése szerinti visszamenőleges elismerése céljából benyújtandó dokumentumokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

11. cikk

A GMO-k használatának tilalma

(1) Ökológiai termelés során GMO-k, és GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek nem használhatók fel élelmiszerben és takarmányban, illetve élelmiszer, takarmány, technológiai segédanyag, növényvédő szer, trágya, talajjavító szer, növényi szaporítóanyag, mikroorganizmus vagy állat gyanánt.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított tilalom alkalmazásában, a gazdasági szereplők a GMO-k és GMO-kból előállított, élelmezési vagy takarmányozási célú termékek esetében hagyatkozhatnak a termékeknek a 2001/18/EK irányelv, az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] és az 1830/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] szerint rögzített vagy rendelkezésre bocsátott címkéire vagy bármilyen más, az említett jogszabályok előírásai szerint mellékelt kísérőokmányokra.

(3) A gazdasági szereplők feltételezhetik, hogy a vásárolt élelmiszer és takarmány előállítása során nem használtak fel GMO-kat, illetve GMO-kból előállított termékeket, ha a (2) bekezdésben említett jogi aktusoknak megfelelően azon nem rögzítettek vagy bocsátottak rendelkezésre címkét, illetve ahhoz nem mellékeltek kísérőokmányt, feltéve, hogy nem jutottak más olyan információhoz, amely szerint az érintett termékek jelölése nem felel meg az említett jogi aktusoknak.

(4) Az (1) bekezdésben megállapított tilalomnak a (2) és a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó termékek vonatkozásában történő alkalmazásában azoknak a gazdasági szereplőknek, akik harmadik felektől vásárolt nem ökológiai termékeket használnak fel, az eladótól igazolást kell kérniük arról, hogy az említett termékeket nem GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával állították elő.

12. cikk

Növénytermesztési szabályok

(1) A növényeket termesztő vagy növényi termékeket előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet I. részében meghatározott részletes szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet I. részének 1.3. és 1.4. pontját az eltérések tekintetében;

b) a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontját az átállási és nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználása tekintetében;

c) a II. melléklet I. részének 1.9.5. pontját, kiegészítve azt a mezőgazdasági üzemek üzemeltetői között kötött megállapodásokra vonatkozó további rendelkezésekkel, vagy módosítva ezeket a további rendelkezéseket;

d) a II. melléklet I. részének 1.10.1. pontját, kiegészítve azt a károsítók és a gyomok elleni védekezést szolgáló további intézkedésekkel, vagy módosítva ezeket a további intézkedéseket;

e) a II. melléklet I. részét, kiegészítve azt egyes növényekre és növényi termékekre vonatkozó további részletes szabályokkal és termesztési gyakorlatokkal, beleértve a csíráztatott magokra vonatkozó szabályokat is, vagy módosítva ezeket a további szabályokat.

13. cikk

Az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyagának forgalmazására vonatkozó egyedi rendelkezések

(1) Az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga forgalmazható a nyilvántartásba vételre és a szuperelit, az elit és a minősített anyag minősítési kategóriákra, illetve az egyéb kategóriákra vonatkozó, a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 98/56/EK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvben, vagy az ezen irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt követelményeknek való megfelelés nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben említettek szerinti ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga azt követően forgalmazható, hogy a szállító a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 98/56/EK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvben említett felelős hivatalos szervek részére értesítést küld az ökológiai heterogén anyagról, amelyben eljuttatja hozzájuk az alábbiakat tartalmazó dokumentációt:

a) a kérelmező elérhetősége;

b) az ökológiai heterogén anyag faja és megnevezése;

c) az adott növénycsoportosításra jellemző fő agronómiai és fenotípusos tulajdonságok leírása, beleértve a nemesítési módszereket, az említett tulajdonságokra vonatkozó, rendelkezésre álló tesztek eredményeit, a termesztési országot és a felhasznált szülő növényt;

d) a kérelmező nyilatkozata arról, hogy az a), b) és c) pontban szereplő elemek megfelelnek a valóságnak; és

e) egy reprezentatív minta.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1829/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról (HL L 268., 2003.10.18., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és Tanács 1830/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a géntechnológiával módosított szervezetek nyomonkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomonkövethetőségéről, valamint a 2001/18/EK irányelv módosításáról (HL L 268., 2003.10.18., 24. o.).

Az értesítést tértivevényes ajánlott levélben vagy a hivatalos szervek által elfogadott más kommunikációs csatornán – a kézbesítésről hivatalos visszaigazolást kérve – kell megküldeni.

A kézbesítési visszaigazoláson feltüntetett időpontot követő három hónap elteltével úgy kell tekinteni, hogy a felelős hivatalos szerv nyugtázta az értesítést és annak tartalmát, feltéve, hogy nem kért kiegészítő információt, illetve a dokumentáció hiányossága vagy a 3. cikk 57. pontjában meghatározottak szerinti meg nem felelés miatt nem tájékoztatta a szállítót a kérelem hivatalos elutasításáról.

Az értesítés kifejezett vagy hallgatólagos nyugtázását követően a felelős hivatalos szerv jegyzékbe veheti a bejelentett ökológiai heterogén anyagot. Az említett jegyzékbe vétel a szállító számára ingyenes.

Az ökológiai heterogén anyag jegyzékbe vételéről tájékoztatni kell a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot.

Az említett ökológiai heterogén anyagnak meg kell felelnie a (3) bekezdéssel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelményeknek.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet úgy, hogy szabályokat határoznak meg a meghatározott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó ökológiai heterogén anyagok növényi szaporítóanyagainak előállítására és forgalmazására vonatkozóan az alábbiak tekintetében:

a) az ökológiai heterogén anyag leírása, beleértve a vonatkozó nemesítési és termesztési módszereket és a felhasznált szülő növényt;

b) a vetőmagtételekre vonatkozó minőségi minimumkövetelmények, beleértve a fajtaazonosságot, a specifikus tisztaságot, a csírázási arányt és egészségi állapotot;

c) jelölés és csomagolás;

d) azok az információk és a termesztésből származó azon minták, amelyeket a gazdasági szereplőnek meg kell őriznie;

e) adott esetben az ökológiai heterogén anyag fenntartása.

14. cikk

Állattartási szabályok

(1) Az állatokat tartó gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet II. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes állattartási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet II. részének 1.3.4.2., 1.3.4.4.2. és 1.3.4.4.3. pontját, csökkentve az állatok származására vonatkozó százalékos arányokat, amint megállapítást nyert, hogy az uniós piacon elegendő ökológiai állat áll rendelkezésre;

b) a II. melléklet II. részének 1.6.6. pontját a teljes állománysűrűséggel összefüggő szervesnitrogén-határérték tekintetében;

c) a II. melléklet II. része 1.9.6.2. pontjának b) alpontját a méhcsaládok etetése tekintetében;

d) a II. melléklet II. része 1.9.6.3. pontjának b) és e) alpontját a méhészetek fertőtlenítésére és a *Varroa destructor* fertőzés elleni fellépésre szolgáló módszerek és kezelések tekintetében;

e) a II. melléklet II. részét, kiegészítve azt az említett részben a 2018. június 17-én szabályozott fajoktól eltérő fajokra vonatkozó részletes állattartási szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat az alábbiak tekintetében:

   i. eltérések az állatok származását illetően;

   ii. az állatok táplálása;

   iii. elhelyezés és tartási gyakorlatok;

   iv. egészségvédelem;

   v. állatjólét.

(3) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat fogad el a II. melléklet II. része tekintetében, szabályokat határozva meg az alábbiakról:

a) az 1.4.1. pont g) alpontjában említett azon minimális időtartam, amelyen belül a szopós állatokat anyatejjel kell táplálni;

b) a meghatározott állatfajok esetében alkalmazandó állatállomány-sűrűség és legkisebb bel- és kültéri alapterület, annak biztosítása érdekében, hogy az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényei az 1.6.3., az 1.6.4. és az 1.7.2. pontnak megfelelően ki legyenek elégítve;

c) a legkisebb bel- és kültéri alapterület jellemzői és műszaki követelményei;

d) a méhek kivételével valamennyi állatfaj tekintetében az épületek és karámok jellemzői és műszaki követelményei annak biztosítása érdekében, hogy az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényei az 1.7.2. pontnak megfelelően ki legyenek elégítve;

e) a szabadtéri területek növényzettel való ellátásának követelményei és a védőlétesítmények jellemzői.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

Az algákra és a víziállatokra vonatkozó termelési szabályok

(1) Az algákat és víziállatokat termelő gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet III. részében és az e cikk (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes termelési szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet III. részének 3.1.3.3. pontját a húsevő víziállatok takarmányozása tekintetében;

b) a II. melléklet III. részének 3.1.3.4. pontját, kiegészítve azt bizonyos víziállatok takarmányozására vonatkozó további különös szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat;

c) a II. melléklet III. részének 3.1.4.2. pontját a víziállatok állatorvosi kezelése tekintetében;

d) a II. melléklet III. részét, további részletes fajspecifikus feltételekkel egészítve ki azt a tenyészállománnyal való gazdálkodásnak, a szaporításnak és a növendékállomány tenyésztésének vonatkozásában, vagy módosítva ezeket a további részletes feltételeket.

(3) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusok útján fajonként vagy fajcsoportonként részletes szabályokat állapít meg az állománysűrűségre, valamint a termelési rendszerek és zárt tartási rendszerek egyedi jellemzőire vonatkozóan a fajspecifikus igényeknek való megfelelés biztosítása érdekében.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) E cikk és a II. melléklet III. része alkalmazásában „állománysűrűség”: a víziállatok vízköbméterenkénti élőtömege a nyújtási időszakban, a lepényhalalakúak és garnélarákok esetében pedig az egyedek négyzetméterenkénti élőtömege.

16. cikk

A feldolgozott élelmiszerekre vonatkozó előállítási szabályok

(1) A feldolgozott élelmiszert előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet IV. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet IV. részének 1.4. pontját a gazdasági szereplők által meghozandó elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések tekintetében;

b) a II. melléklet IV. részének 2.2.2. pontját olyan termékek és anyagok típusai és összetétele, valamint felhasználásuk feltételeinek tekintetében, amelyek feldolgozott élelmiszerekben való felhasználása megengedett;

c) a II. melléklet IV. részének 2.2.4. pontját a 30. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett mezőgazdasági eredetű összetevők százalékos arányának kiszámítása tekintetében, beleértve a 24. cikk alapján ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett azon élelmiszer-adalékanyagokat, amelyeket a százalékos arány említett kiszámításakor mezőgazdasági eredetű összetevőként vesznek figyelembe.

Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem terjedhetnek ki olyan aromaanyagok, illetve aromakészítmények használatának lehetővé tételére, amelyek az 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 16. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése értelmében nem természetesek, továbbá nem ökológiaiak.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapíthatja az élelmiszeripari termékek feldolgozása során engedélyezett technológiákat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1334/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 34. o.).

17. cikk

A feldolgozott takarmányokra vonatkozó előállítási szabályok

(1) A feldolgozott takarmányt előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet V. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet V. részének 1.4. pontját, hogy a gazdasági szereplők által meghozandó további elővigyázatossági intézkedésekkel és megelőző intézkedésekkel egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további intézkedéseket.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapíthatja a takarmánytermékek feldolgozása során felhasználásra engedélyezett technológiákat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

18. cikk

A borra vonatkozó előállítási szabályok

(1) A borágazati termékeket előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet VI. részében meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet VI. részének 3.2. pontját, kiegészítve azt további tiltott borászati gyakorlatokkal, eljárásokkal, és kezelésekkel, vagy módosítva ezeket a további elemeket;

b) a II. melléklet VI. részének 3.3. pontját.

19. cikk

Az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztőre vonatkozó előállítási szabályok

(1) Az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztőt előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet VII. részében meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet VII. részének 1.3. pontját, hogy az élesztő előállítására vonatkozóan további részletes szabályokkal egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

20. cikk

Meghatározott állatfajokra és víziállatok meghatározott fajaira vonatkozó egyes termelési szabályok hiánya

Az alábbiak elfogadásáig:

a) a II. melléklet II. részének 1.9. pontjában szabályozottaktól eltérő állatfajokra vonatkozó további általános szabályok, a 14. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően;

b) a 14. cikk (3) bekezdésében említett, állatfajokra vonatkozó végrehajtási jogi aktusok; vagy

c) a 15. cikk (3) bekezdésében említett, víziállatok fajaira vagy fajcsoportjaira vonatkozó végrehajtási jogi aktusok,

a tagállamok meghatározott állatfajokra, illetve állatfajcsoportokra részletes nemzeti termelési szabályokat alkalmazhatnak az a), b) és c) pontban említett intézkedések által szabályozandó elemek tekintetében, feltéve, hogy az említett nemzeti szabályok megfelelnek e rendeletnek, és nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a területükön kívül előállított, e rendeletnek megfelelő termékek forgalomba hozatalát.

21. cikk

A 12–19. cikkben említett termékkategóriákon kívül eső termékekre vonatkozó termelési szabályok

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. mellékletet, hogy kiegészítik azt részletes termelési szabályokkal, valamint átállási kötelezettséget megállapító szabályokkal a 12–19. cikkben említett termékkategóriákon kívül eső termékekre vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az ökológiai termelés II. fejezetben meghatározott céljain és elvein kell alapulniuk, továbbá meg kell felelniük a 9., 10. és 11. cikkben meghatározott általános termelési szabályoknak, valamint a hasonló termékek tekintetében a II. mellékletben megállapított meglévő részletes termelési szabályoknak. Követelményeket kell meghatározniuk különösen az érintett termékek vonatkozásában megengedett vagy tiltott kezelések, gyakorlatok és inputanyagok, illetve az esetükben alkalmazandó átállási időszakok tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett részletes termelési szabályok hiányában:

a) a gazdasági szereplőknek az (1) bekezdésben említett termékek tekintetében eleget kell tenniük az 5. és 6. cikkben meghatározott, és értelemszerűen a 7. cikkben meghatározott elveknek, valamint a 9–11. cikkben meghatározott általános termelési szabályoknak;

b) a tagállamok az (1) bekezdésben említett termékek esetében alkalmazhatnak részletes nemzeti termelési szabályokat, feltéve, hogy az említett szabályok megfelelnek e rendeletnek, és nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a területükön kívül előállított, e rendeletnek megfelelő termékek forgalomba hozatalát.

22. cikk

Rendkívüli termelési szabályok elfogadása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik ezt a rendeletet az alábbiak meghatározása révén:

a) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy az 1305/2013/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének h), i), j), k) és l) pontjában meghatározott „kedvezőtlen éghajlati jelenség", „állatbetegségek", „környezeti esemény", „természeti katasztrófa", illetve „katasztrófaesemény" miatt kialakult körülmények vagy azokkal összehasonlítható helyzet katasztrofálisnak minősíthető-e;

b) arra vonatkozó különös szabályok – beleértve az e rendelettől való eltérés lehetőségét is –, hogy a tagállamok miként kezeljék az ilyen katasztrófahelyzeteket, amennyiben ezen cikk alkalmazása mellett döntenek; és

c) az e helyzetben folytatandó nyomonkövetésre és jelentéstételre vonatkozó különös szabályok.

Az említett kritériumokra és szabályokra az ökológiai termelésre vonatkozóan a II. fejezetben megállapított elvek vonatkoznak.

(2) Amikor valamely tagállam egy eseményt hivatalosan az 1305/2013/EU rendelet 18. cikke (3) bekezdésében és 24. cikke (3) bekezdésében említettek szerinti természeti katasztrófává nyilvánított, és az említett esemény miatt nem lehet megfelelni az e rendeletben megállapított termelési szabályoknak, az adott tagállam – a II. fejezetben meghatározott elveket és az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat tiszteletben tartva – korlátozott időre, addig, amíg az ökológiai termelés újrakezdése lehetségessé nem válik, eltéréseket engedélyezhet a termelési szabályoktól.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban intézkedéseket fogadhatnak el annak érdekében, hogy az ökológiai termelést folytatni lehessen vagy újra lehessen indítani katasztrófahelyzetek esetén.

23. cikk

A termékek összegyűjtése, csomagolása, szállítása és tárolása

(1) A gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy az ökológiai és átállási termékek összegyűjtésére, csomagolására, szállítására és tárolására a III. mellékletben foglalt szabályokkal összhangban kerüljön sor.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a III. melléklet 2. szakaszát;

b) a III. melléklet 3., 4. és 6. szakaszát, úgy, hogy azokat további különös szabályokkal egészítik ki az érintett termékek szállítására és átvételére vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

24. cikk

Termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználásának engedélyezése

(1) A Bizottság az ökológiai termelésben az alábbi célokra engedélyezheti bizonyos termékek és anyagok felhasználását, és minden ilyen engedélyezett terméket és anyagot korlátozó jegyzékekbe vesz fel:

a) növényvédő szerekben használandó hatóanyagok;

b) trágyák, talajjavító és tápanyag-utánpótló szerek;

c) nem ökológiai, növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagok, illetve mikrobiális vagy ásványi eredetű takarmány-alapanyagok;

d) takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok;

e) állattartási célra használt tavak, ketrecek, tartályok, átfolyóvizes rendszerek folyosói, épületek vagy létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek;

f) növénytermesztési célra használt épületek és létesítmények, többek között a mezőgazdasági üzem raktárainak tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek;

g) a feldolgozó és tároló létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban engedélyezett termékeken és anyagokon kívül bizonyos további termékek és anyagok feldolgozott ökológiai élelmiszerek és élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállításában való, az alábbi célokra történő felhasználását engedélyezheti, és minden ilyen engedélyezett terméket vagy anyagot korlátozó jegyzékekbe vesz fel:

a) élelmiszer-adalékanyagok és technológiai segédanyagok;

b) feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításához használandó nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők;

c) élesztő és élesztőtermékek előállításához használható technológiai segédanyagok.

(3) Az (1) bekezdésben említett termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználásának az engedélyezésére a II. fejezetben meghatározott elvek és az alábbi, összességükben értékelendő kritériumok vonatkoznak:

a) alapvető fontosságúak a fenntartható termelés és a tervezett felhasználásuk szempontjából;

b) valamennyi érintett termék és anyag teljes mértékben növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetű vagy algaalapú, kivéve, ha ilyen eredetű termék vagy anyag megfelelő mennyiségben vagy minőségben nem áll rendelkezésre, illetve nem áll rendelkezésre alternatíva;

c) az (1) bekezdés a) pontjában említett termékek esetében:

   i. felhasználásuk nélkülözhetetlen egy olyan károsító féken tartásához, amely ellen nem áll rendelkezésre más biológiai, fizikai, nemesítési alternatíva, vagy növénytermesztési gyakorlat, illetve egyéb hatékony gazdálkodási gyakorlat;

   ii. amennyiben az említett termékek nem növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetűek vagy algaalapúak, valamint nem azonosak a természetes formájukkal, akkor a felhasználásuk feltételei kizárják a növény ehető részeivel való közvetlen kapcsolatot;

d) az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek esetében használatuk nélkülözhetetlen a talaj termékennyé tételéhez vagy termékenységének fenntartásához, vagy a növénykultúra meghatározott tápanyagszükségletének kielégítéséhez, illetve a meghatározott talajjavítási célok eléréséhez;

e) az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett termékek esetében:

   i. használatuk szükséges az állatok egészségének, jólétének és életképességének megőrzéséhez, továbbá hozzájárul az érintett állatfaj élettani és viselkedési szükségleteinek megfelelő étrendhez, vagy ezen anyagok felhasználása nélkül a takarmány előállítása vagy tartósítása nem lehetséges;

   ii. ásványi eredetű takarmány, nyomelemek, vitaminok vagy provitaminok kizárólag akkor használhatók fel, ha természetes eredetűek, kivéve, ha ilyen termék vagy anyag megfelelő mennyiségben vagy minőségben nem áll rendelkezésre, illetve nem áll rendelkezésre alternatíva;

   iii. növényi vagy állati eredetű, nem ökológiai takarmány-alapanyagok használata szükséges, mivel az ökológiai termelési szabályoknak megfelelően előállított, növényi vagy állati eredetű takarmány-alapanyagok nem állnak rendelkezésre elegendő mennyiségben;

   iv. nem ökológiai fűszerek, gyógynövények és melasz használata szükséges, mivel az említett termékek ökológiai formában nem elérhetők, az említett termékek előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történjen, és az említett termékek használata – évente, a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányaként kiszámítva – az adott faj takarmányadagjának 1 %-ára korlátozódik.

(4) A (2) bekezdésben említett termékek és anyagok feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában vagy az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállításához való felhasználásának engedélyezésére a II. fejezetben meghatározott elvek és az alábbi, összességükben értékelendő kritériumok vonatkoznak:

a) az e cikkel összhangban engedélyezett helyettesítő termékek vagy anyagok vagy az e rendeletnek megfelelő technológiák nem állnak rendelkezésre;

b) felhasználásuk nélkül az élelmiszer előállítása vagy tartósítása, vagy az uniós jogszabályok alapján megállapított élelmezési előírásoknak való megfelelés nem lehetséges;

c) a természetben megtalálhatók, és kizárólag mechanikai, fizikai, biológiai, enzimatikus vagy mikrobiális folyamatokon mentek keresztül, kivéve, ha ilyen forrásokból származó termékek vagy anyagok nem állnak rendelkezésre megfelelő mennyiségben vagy minőségben;

d) az ökológiai összetevő nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségben.

(5) A kémiai úton előállított termékek és anyagok e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban lévő használata kizárólag azokban az esetekben engedélyezhető, amikor az 5. cikk g) pontjában említett külső erőforrások használata elfogadhatatlan környezeti következményekkel járna.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (3) és (4) bekezdését, hogy olyan további kritériumokkal egészítik ki azokat, amelyek az általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek és anyagok engedélyezésére vagy az ilyen engedélyek visszavonására vonatkoznak, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további kritériumokat.

(7) Amennyiben valamely tagállam úgy véli, hogy egy terméket vagy anyagot fel kell venni az engedélyezett termékek és anyagok (1) és (2) bekezdésben említett jegyzékébe, illetve törölni kell abból, vagy a termelési szabályokban említett felhasználási feltételeket módosítani szükséges, akkor a termék jegyzékbe való felvételére, abból való törlésére vagy a más módosításokra vonatkozó indokokat összefoglaló dokumentációt juttat el hivatalos úton a Bizottság és a többi tagállam részére és – az uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályokban foglaltak tiszteletben tartása mellett – gondoskodik arról, hogy az nyilvánosan elérhető legyen.

A Bizottság nyilvánosságra hozza az e bekezdésben említett valamennyi kérést.

(8) A Bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja az e cikkben említett jegyzékeket.

A nem ökológiai összetevőknek a (2) bekezdés b) pontjában említett jegyzékét évente legalább egyszer felül kell vizsgálni.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható termékek és anyagok (1) és (2) bekezdéssel összhangban történő engedélyezéséről vagy engedélyének visszavonásáról, továbbá az ilyen termékek és anyagok említett engedélyezésére vonatkozó eljárásoknak, az ilyen termékek és anyagok jegyzékeinek és adott esetben leírásának, az összetételükre vonatkozó követelményeknek és felhasználási feltételeinek a meghatározásáról.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők feldolgozott ökológiai élelmiszerekben való használatának tagállami engedélyezése

(1) Amennyiben az bizonyos mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében szükséges, és az ilyen összetevők ökológiai formában nem állnak elegendő mennyiségben rendelkezésre, a gazdasági szereplő kérésére a tagállam átmenetileg, legfeljebb hat hónapos időtartamra engedélyezheti a területén nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevőknek feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában való felhasználását. Az említett engedély az adott tagállamban tevékenységet folytató valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazandó.

(2) A tagállamok a területükre vonatkozóan az (1) bekezdéssel összhangban megadott engedélyekről haladéktalanul értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, dokumentumok és információk elektronikus cseréjét lehetővé tévő számítógépes rendszeren keresztül.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott engedélyt két alkalommal, alkalmanként hat hónappal meghosszabbíthatják, amennyiben egyetlen másik tagállam sem emelt kifogást a (2) bekezdésben említett rendszeren keresztül, jelezve, hogy az említett összetevők ökológiai formában elegendő mennyiségben rendelkezésre állnak.

(4) A 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok, illetve ellenőrző szervezetek legfeljebb hat hónapra az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti ideiglenes engedélyt adhatnak harmadik országok ilyen engedélyt kérő és az adott ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet ellenőrzése alatt álló gazdasági szereplői számára, amennyiben az említett bekezdésben foglalt feltételek az érintett harmadik országban teljesülnek. Az engedély legfeljebb két alkalommal, alkalmanként hat hónappal meghosszabbítható.

(5) Amennyiben az ideiglenes engedély második meghosszabbítása után objektív információk alapján valamely tagállam megállapítja, hogy az említett összetevők ökológiai formában továbbra sem állnak rendelkezésre a gazdasági szereplők minőségi és mennyiségi szükségleteinek megfelelő mennyiségben, a tagállam a 24. cikk (7) bekezdésének megfelelően kérelmet terjeszthet a Bizottság elé.

26. cikk

Az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagoknak, az ökológiai állatoknak és az ökológiai módszerrel tenyésztett víziállatok ivadékainak piaci elérhetőségére vonatkozó adatok gyűjtése

(1) Valamennyi tagállam gondoskodik a területén rendelkezésre álló – a palántákat nem tartalmazó, de a burgonyavetőgumót magában foglaló – ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagok rendszeresen frissített adatbázisának létrehozásáról.

(2) A tagállamoknak rendelkezniük kell olyan rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik az ökológiai vagy átállási növényi szaporítóanyagokat, ökológiai állatokat, illetve ökológiai módszerrel tenyésztett víziállatok ivadékait forgalmazó, és azokat elegendő mennyiségben és észszerű határidőn belül szállítani képes gazdasági szereplők számára, hogy önkéntes alapon, térítésmentesen, nevük és elérhetőségük megadásával közzétegyék az alábbi információkat:

a) a rendelkezésre álló ökológiai és átállási növényi szaporítóanyag, például az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga, illetve az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták, a burgonya-vetőgumókkal együtt és a palánták kivételével; az említett anyag tömegben kifejezett mennyisége; és az év azon időszaka, amelyben az említett anyag rendelkezésre áll; az említett anyagot legalább a tudományos latin elnevezés megadásával kell feltüntetni;

b) azon ökológiai állatok, amelyek esetében a II. melléklet II. része 1.3.4.4. pontjával összhangban eltérés alkalmazható; a rendelkezésre álló állatok száma nemek szerinti bontásban; adott esetben a különböző állatfajokkal kapcsolatos, a rendelkezésre álló fajtákra és vonalakra vonatkozó információk; az állatok fajtái, az állatok kora; valamint minden egyéb vonatkozó információ;

c) az ökológiai víziállatoknak a mezőgazdasági üzemben rendelkezésre álló ivadékai, azok egészségi állapota a 2006/88/EK tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően, valamint a termelőkapacitás fajonként.

(3) A tagállamok olyan rendszereket is létrehozhatnak, amelyek lehetővé teszik a II. melléklet II. részének 1.3.3. pontjával összhangban az ökológiai termeléshez igazodó fajtákat és vonalakat, vagy ökológiai jércéket forgalmazó, és az említett állatokat elegendő mennyiségben és észszerű határidőn belül szállítani képes gazdasági szereplők számára, hogy önkéntes alapon, térítésmentesen, nevük és elérhetőségük megadásával közzétegyék a vonatkozó információkat.

(4) Azok a gazdasági szereplők, akik vagy amelyek úgy döntöttek, hogy a (2) és a (3) bekezdésben említett rendszerekbe beviszik a növényi szaporítóanyagokkal, állatokkal, illetve a víziállatok ivadékaival kapcsolatos információkat, kötelesek gondoskodni az információk rendszeres frissítéséről, továbbá arról, hogy az információkat töröljék a jegyzékből, amint a növényi szaporítóanyagok, állatok, illetve a víziállatok ivadékai már nem állnak rendelkezésre.

(5) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok továbbra is használhatják a már meglévő, vonatkozó információs rendszereket.

(6) A Bizottság az e célból létrehozott bizottsági honlapon közzéteszi az egyes nemzeti adatbázisokra, illetve rendszerekre mutató hivatkozásokat, annak érdekében, hogy a felhasználók az Unió egészében hozzáférjenek az említett adatbázisokhoz, illetve rendszerekhez.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiak tekintetében:

a) az (1) bekezdésben említett adatbázisok és a (2) bekezdésben említett rendszerek létrehozására és karbantartására vonatkozó technikai részletek meghatározása;

b) az (1) és a (2) bekezdésben említett információgyűjtésre vonatkozó előírások meghatározása;

c) az (1) bekezdésben említett adatbázisokban és a (2) és a (3) bekezdésben említett rendszerekben való részvétel részletes szabályaira vonatkozó előírások meghatározása; valamint

d) a tagállamok által az 53. cikk (6) bekezdésével összhangban nyújtandó információk részleteinek meghatározása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

27. cikk

Kötelezettségek és intézkedések meg nem felelés gyanúja esetén

Amennyiben egy gazdasági szereplőben felmerül a gyanú, hogy az általa előállított, elkészített vagy importált, illetve a más gazdasági szereplőtől kapott termék nem felel meg e rendeletnek, az említett gazdasági szereplő a 28. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel köteles:

a) az érintett terméket azonosítani és elkülöníteni;

b) ellenőrizni, hogy a gyanú alátámasztható-e;

c) tartózkodni az érintett termék ökológiai vagy átállási termékként való forgalomba hozatalától, valamint ökológiai termelésben való felhasználásától, amennyiben a gyanút nem lehet eloszlatni;

d) amennyiben a gyanút alátámasztották, vagy amennyiben az nem zárható ki, haladéktalanul tájékoztatni az érintett illetékes hatóságot, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet, és adott esetben át kell adni számára a rendelkezésre álló adatokat;

e) maradéktalanul együttműködni az érintett illetékes hatósággal, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel a gyanítható meg nem felelés okainak ellenőrzésében és azonosításában.

([1]) A Tanács 2006/88/EK irányelve (2006. október 24.) a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állategészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről (HL L 328., 2006.11.24., 14. o.).

28. cikk

Elővigyázatossági intézkedések a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének elkerülése érdekében

(1) Az olyan termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés elkerülése érdekében, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek, a gazdasági szereplők az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában kötelesek meghozni az alábbi elővigyázatossági intézkedéseket:

a) arányos és megfelelő intézkedések meghozatala és fenntartása az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának azonosítása céljából, beleértve a kritikus eljárási lépések szisztematikus azonosítását is;

b) arányos és megfelelő intézkedések meghozatala és fenntartása az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának elkerülése céljából;

c) az említett intézkedések rendszeres felülvizsgálata és kiigazítása; valamint

d) e rendelet egyéb vonatkozó, az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkülönítését biztosító előírásainak való megfelelés biztosítása.

(2) Amennyiben egy gazdasági szereplőben felmerül a gyanú, hogy egy termék nem felel meg e rendeletnek, mivel a szóban forgó, ökológiai vagy átállási termékként felhasználni vagy forgalmazni kívánt termékben olyan termék vagy anyag van jelen, amely ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett, a gazdasági szereplő köteles:

a) az érintett terméket azonosítani és elkülöníteni;

b) ellenőrizni, hogy a gyanú alátámasztható-e;

c) tartózkodni az érintett termék ökológiai vagy átállási termékként való forgalomba hozatalától, valamint ökológiai termelésben történő felhasználásától, amennyiben a gyanút nem lehet eloszlatni;

d) amennyiben a gyanút alátámasztották, vagy amennyiben az nem zárható ki, haladéktalanul tájékoztatni az érintett illetékes hatóságot, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet, és adott esetben át kell adni számára a rendelkezésre álló adatokat;

e) maradéktalanul együttműködni az érintett illetékes hatósággal, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenléte okainak ellenőrzésében és azonosításában.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján egységes szabályokat határozhat meg a következők vonatkozásában:

a) a (2) bekezdés a)–e) pontjával összhangban a gazdasági szereplők által követendő eljárási lépések, és az általuk benyújtandó, vonatkozó dokumentáció;

b) a gazdasági szereplők által elfogadandó és felülvizsgálandó azon arányos és megfelelő intézkedések, amelyek célja az (1) bekezdés a), b) és c) pontjával összhangban a szennyeződés kockázatának azonosítása és elkerülése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

29. cikk

Nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenléte esetén meghozandó intézkedések

(1) Amennyiben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megalapozott információt kap olyan termékek vagy anyagok jelenlétéről, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek, vagy valamely gazdasági szereplőtől a 28. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban tájékoztatást kap, vagy ilyen termékeket vagy anyagokat észlel egy ökológiai vagy átállási termékben:

a) az (EU) 2017/625 rendelettel összhangban haladéktalanul hatósági vizsgálatot végez abból a célból, hogy megállapítsa a forrást és az okokat a 9. cikk (3) bekezdése első albekezdésének és a 28. cikk (1) bekezdésének való megfelelés ellenőrzése érdekében; e vizsgálatot a lehető leghamarabb, észszerű határidőn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az eset összetettségét;

b) az a) pontban említett vizsgálat eredményének rendelkezésre állásáig ideiglenesen megtiltja mind az érintett termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát, mind annak az ökológiai termelésben való felhasználását.

(2) Az érintett terméket nem lehet ökológiai vagy átállási termékként forgalomba hozni, illetve azt ökológiai termelésben felhasználni, amennyiben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megállapítja, hogy az érintett gazdasági szereplő:

a) olyan termékeket vagy anyagokat használt fel, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek;

b) nem hozta meg a 28. cikk (1) bekezdésében említett elővigyázatossági intézkedéseket; vagy

c) az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek korábbi vonatkozó kéréseire válaszul nem hozott intézkedéseket.

(3) Az érintett gazdasági szereplő számára lehetővé kell tenni, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett vizsgálat eredményéhez észrevételeket fűzzön. Az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek nyilvántartást kell vezetnie az általa elvégzett vizsgálatokról.

Szükség esetén az érintett gazdasági szereplő köteles meghozni az ahhoz szükséges javító intézkedéseket, hogy a jövőben elkerülhető legyen a szennyeződés.

(4) A Bizottság 2024. december 31-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e cikk végrehajtásáról, az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétéről, valamint az e cikk (5) bekezdésében említett nemzeti szabályok értékeléséről. Az említett jelentést adott esetben a további harmonizáció érdekében jogalkotási javaslat kísérheti.

(5) Azon tagállamok, amelyek rendelkeznek szabályokkal arra vonatkozóan, hogy az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékeket vagy anyagokat egy bizonyos határérték felett tartalmazó termékeket tilos ökológiai termékként forgalmazni, az említett szabályokat továbbra is alkalmazhatják, amennyiben az említett szabályok nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a más tagállamokban e rendeletnek megfelelően előállított termékek ökológiai termékként történő forgalomba hozatalát. Az e bekezdés nyújtotta lehetőséggel élő tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(6) Az illetékes hatóságoknak dokumentálniuk kell az (1) bekezdésben említett vizsgálatok eredményeit, továbbá minden olyan intézkedést, amelyet a legjobb gyakorlatok kialakítása és az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének elkerülését szolgáló további intézkedések meghatározása céljából hoztak.

A tagállamok a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, dokumentumok és információk cseréjét lehetővé tevő számítógépes rendszeren keresztül elérhetővé teszik az említett információt a többi tagállam és a Bizottság számára.

(7) A tagállamok a területükön megfelelő intézkedéseket hozhatnak az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai mezőgazdaságban való, nem szándékos jelenlétének elkerülése érdekében. Az említett intézkedések nem tilthatják, korlátozhatják vagy akadályozhatják a más tagállamokban e rendeletnek megfelelően előállított termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát. Az e bekezdés nyújtotta lehetőséggel élő tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján egységes szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok kimutatására és értékelésére vonatkozó, az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által alkalmazandó módszerek;

b) a tagállamok által az e cikk (6) bekezdésével összhangban a Bizottság és a többi tagállam részére rendelkezésre bocsátandó információk részletei és formátuma.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) A tagállamok március 31-ig minden évben elektronikus úton megküldik a Bizottságnak az előző évben bekövetkezett, a nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződéssel járó esetekre vonatkozó releváns információt, így az azok jellegére, különösen azok okára, forrására és szintjére, valamint a szennyeződés által érintett termékek mennyiségére és jellegére vonatkozó információkat, ideértve a határállomásokon gyűjtött információkat is. Az említett információkat a Bizottság az általa rendelkezésre bocsátott számítógépes rendszer révén gyűjti és azokat fel kell használni a szennyezés elkerülését célzó legjobb gyakorlatok kialakításának elősegítésére.

IV. FEJEZET

JELÖLÉS

30. cikk

Ökológiai termelésre utaló kifejezések használata

(1) E rendelet alkalmazásában egy termék akkor tekintendő ökológiai termelésre utaló kifejezéssel megjelöltnek, ha jelölésén, reklámanyagaiban vagy kereskedelmi okmányaiban a terméket, annak az előállításához használt összetevőit vagy takarmány-alapanyagait olyan kifejezésekkel írják le, amelyek a vásárló számára azt sugallják, hogy a terméket, az összetevőket vagy a takarmány-alapanyagokat e rendelettel összhangban állították elő. A 2. cikk (1) bekezdésében említett, e rendeletnek megfelelő termékek jelölésére és reklámozására az Unió egészében különösen a IV. mellékletben felsorolt kifejezések, valamint az azokból képzett szavak és rövidítések – például a „bio" és az „öko" – használhatók önmagukban vagy összetételben, a mellékletben felsorolt bármely nyelven.

(2) Az Unió területén a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékek jelölésén, reklámanyagaiban és kereskedelmi okmányain nem tüntethetők fel a IV. mellékletben említett nyelveken az e cikk (1) bekezdése szerinti kifejezések abban az esetben, ha a termék nem felel meg e rendeletnek.

A jelölésen vagy a reklámozásban nem alkalmazhatók továbbá olyan kifejezések – beleértve a védjegyekben vagy a vállalatnevekben használt kifejezéseket is – vagy gyakorlatok, amelyek megtéveszthetik a fogyasztót vagy a felhasználót, azt sugallva, hogy a termék vagy annak összetevői megfelelnek e rendeletnek.

(3) Az átállási időszak alatt előállított termékek nem jelölhetők és reklámozhatók ökológiai termékként vagy átállási termékként.

A növényi szaporítóanyagok, valamint azok a növényi eredetű élelmiszer- és takarmánytermékek azonban, amelyek előállítására átállási időszak alatt került sor, és amelyek megfelelnek a 10. cikk (4) bekezdésének, átállási termékként jelölhetők meg és reklámozhatók az „átállási" kifejezés vagy egy azzal azonos jelentésű kifejezés alkalmazásával, az (1) bekezdésben említett kifejezésekkel együtt.

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett kifejezések nem használhatók olyan termék esetében, amelynek a jelölésén vagy reklámozásában az uniós jog értelmében fel kell tüntetni, hogy GMO-kat tartalmaz, GMO-kból áll vagy GMO-kból állították elő.

(5) Az (1) bekezdésben említett kifejezések feldolgozott élelmiszerek tekintetében az alábbi esetekben használhatók:

a) a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában – amennyiben ez a felsorolás az uniós jogszabályok értelmében kötelező –, feltéve, hogy:

   i. a feldolgozott élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. részében meghatározott termelési szabályoknak és a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott szabályoknak;

   ii. a termék mezőgazdasági eredetű összetevőinek legalább 95 tömegszázaléka ökológiai; valamint

   iii. az aromák esetében azokat kizárólag az 1334/2008/EK rendelet 16. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban természetes aromaanyagokként és természetes aromakészítményekként jelölt anyagokként használják fel, és az érintett aromában valamennyi aromakomponens és aromakomponens-hordozó ökológiai;

b) kizárólag az összetevők felsorolásában, feltéve, hogy:

   i. a termék mezőgazdasági eredetű összetevőinek kevesebb mint 95 tömegszázaléka ökológiai, feltéve, hogy azok az összetevők megfelelnek az e rendeletben meghatározott termelési szabályoknak; valamint

   ii. a feldolgozott élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. része 1.5. pontjában, 2.1. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 2.2.1. pontjában meghatározott termelési szabályoknak, és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott szabályoknak;

c) a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában, feltéve, hogy:

   i. a fő összetevő halászati vagy vadászati termék;

   ii. az (1) bekezdésben említett kifejezés a kereskedelmi megnevezésben egyértelműen egy olyan egyéb ökológiai összetevőre vonatkozik, amely nem azonos a fő összetevővel;

   iii. a termék minden egyéb mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai; valamint

   iv. az élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. része 1.5. pontjának, 2.1. pontja a) és b) alpontjának, valamint 2.2.1. pontjának, és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott szabályoknak.

Az összetevőknek az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett felsorolásában jelezni kell, hogy mely összetevők ökológiaiak. Az ökológiai termelésre való hivatkozás csak az ökológiai összetevőknél szerepelhet.

Az összetevőknek az első albekezdés b) és c) pontjában említett felsorolásában jelezni kell, hogy a termék összes mezőgazdasági eredetű összetevőjének hány százaléka ökológiai összetevő.

Az összetevőknek az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett felsorolásában használt, az (1) bekezdésben említett kifejezéseket, valamint az e bekezdés harmadik albekezdésében említett százalékos arányt az összetevők felsorolásában szereplő egyéb információkkal megegyező színnel, mérettel és betűtípussal kell feltüntetni.

(6) Az (1) bekezdésben említett kifejezések feldolgozott takarmányok tekintetében a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában az alábbi esetekben használhatók:

a) a feldolgozott takarmány megfelel a II. melléklet II., III. és V. részében meghatározott termelési szabályoknak és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott különös szabályoknak;

b) a feldolgozott takarmány összes mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai; valamint

c) a termék szárazanyag-tartalma legalább 95 %-ban ökológiai.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) e cikket, kiegészítve azt az I. mellékletben felsorolt termékek jelölésével kapcsolatos további szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat; és

b) a kifejezések IV. mellékletben szereplő jegyzékét, figyelembe véve a tagállamokban bekövetkezett nyelvi változásokat.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó részletes követelmények megállapítása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

31. cikk

A növénytermesztésben használt termékek és anyagok jelölése

E rendeletnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatályát nem érintve a növényvédő szerekben vagy trágyaként, talajjavító szerként vagy tápanyagként használt, a 9. és a 24. cikk alapján engedélyezett termékeken és anyagokon szerepelhet arra utaló jelölés, hogy az adott terméket vagy anyagot az ökológiai termelésben való felhasználásra e rendeletnek megfelelően engedélyezték.

32. cikk

Kötelező megjelölések

(1) Ha egy termék a 30. cikk (1) bekezdésében említett kifejezésekkel van megjelölve, ideértve a 30. cikk (3) bekezdésének megfelelően átállási termékként jelölt termékeket is:

a) fel kell tüntetni a jelölésen a legutóbbi termelési vagy elkészítési műveletet végző gazdasági szereplőt felügyelő ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet kódszámát; és

b) előrecsomagolt élelmiszerek esetében az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló, 33. cikkben említett logóját is fel kell tüntetni a csomagoláson, kivéve a 30. cikk (3) bekezdésében, valamint a 30. cikk (5) bekezdésének b) és c) pontjában említett eseteket.

(2) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata esetén a terméket alkotó mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyét meg kell jelölni a logóéval azonos mezőben, az alábbi kifejezések egyikével:

a) „EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagot az Unióban állították elő;

b) „nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagot harmadik országban állították elő;

c) „EU-/nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagok egy részét az Unióban, más részét harmadik országban állították elő.

Az első albekezdés alkalmazásában „mezőgazdaság” helyett adott esetben „akvakultúra” is állhat, valamint az „EU” és „nem EU” szavak felválthatók vagy kiegészíthetők egy ország nevével vagy egy ország és egy régió nevével, ha a terméket alkotó valamennyi mezőgazdasági nyersanyagot abban az országban vagy adott esetben abban a régióban állították elő.

Azon hely megjelölése tekintetében, ahol a terméket alkotó mezőgazdasági nyersanyagokat az első és a harmadik albekezdésben említettek szerint előállították, figyelmen kívül hagyhatók azon csekély tömegű összetevők, amelyek összesített mennyisége nem haladja meg a mezőgazdasági nyersanyagok össztömegének 5 %-át.

Az „EU” vagy „nem EU” szavak nem szerepelhetnek a termék megnevezésénél feltűnőbb színnel, mérettel vagy betűtípussal.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 33. cikk (3) bekezdésében említett megjelöléseket szembetűnő helyen, jól látható, tisztán olvasható és kitörölhetetlen módon kell elhelyezni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (2) bekezdését és a 33. cikk (3) bekezdését, hogy a jelölésre vonatkozóan további szabályokkal egészítik ki azokat, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el:

a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és (2) bekezdésében, valamint a 33. cikk (3) bekezdésében említett megjelölések alkalmazásával, megjelenítésével, elrendezésével és méretével kapcsolatos részletes szabályokról;

b) az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek kódszámainak kiosztásáról;

c) a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének megjelöléséről e cikk (2) bekezdésével és a 33. cikk (3) bekezdésével összhangban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója

(1) Az e rendeletnek megfelelő termékek jelölésén, megjelenítésében és reklámozásában használható az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója.

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója felhasználható továbbá a magának a logónak a létezésével és reklámozásával kapcsolatos tájékoztatási és szemléletformálási célra, feltéve, hogy a logó ilyen használata valószínűsíthetően nem vezeti félre a fogyasztókat egyes termékek ökológiai termelését illetően, továbbá feltéve, hogy a logó az V. mellékletben meghatározott szabályoknak megfelelően szerepel. Ilyen esetben a 32. cikk (2) bekezdése és az V. melléklet 1.7. pontja szerinti követelmények nem alkalmazandók.

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója nem használható a 30. cikk (5) bekezdésének b) és c) pontjában említettek szerinti feldolgozott élelmiszerek, valamint a 30. cikk (3) bekezdésében említettek szerinti, átállási termékek esetében.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban történő felhasználás kivételével az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója az (EU) 2017/625 rendelet 86. és 91. cikkének megfelelő hatósági tanúsítvány.

(3) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata a harmadik országokból behozott termékek esetében tetszőleges. Amennyiben az említett logó szerepel az ilyen termékek jelölésén, azon a 32. cikk (2) bekezdésében említett megjelölést is fel kell tüntetni.

(4) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logóját az V. mellékletben szereplő mintának és az ott meghatározott szabályoknak megfelelően kell feltüntetni.

(5) Az e rendeletnek megfelelő termékek jelölésén, megjelenítésében és reklámozásában használhatók nemzeti logók és magánlogók is.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek az V. mellékletet az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója és az ahhoz kapcsolódó szabályok tekintetében módosítják.

V. FEJEZET

TANÚSÍTÁS

34. cikk

Tanúsítási rendszer

(1) Azok a gazdasági szereplők és a 36. cikkben említett gazdálkodói csoportok, akik vagy amelyek ökológiai vagy átállási termékeket állítanak elő, készítenek, forgalmaznak vagy tárolnak, akik vagy amelyek harmadik országból ilyen termékeket importálnak vagy harmadik országba ilyen termékeket exportálnak, illetve akik vagy amelyek ilyen termékeket hoznak forgalomba, bármely termék „ökológiaiként” vagy „átállásiként” történő forgalomba hozatala előtt vagy az átállási időszakot megelőzően kötelesek bejelenteni tevékenységüket azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a tevékenységet végzik, és amely ellenőrzési rendszerének a vállalkozásuk a hatálya alá tartozik.

Amennyiben az illetékes hatóságok egynél több ellenőrző hatóságra vagy ellenőrző szervezetre ruháztak át hatáskört vagy bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatokat, a gazdasági szereplőknek, illetve gazdálkodói csoportoknak az első albekezdésben említett bejelentésben meg kell jelölniük, hogy mely ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet ellenőrzi az általuk végzett tevékenység e rendeletnek való megfelelését és állítja ki a 35. cikk (1) bekezdésében említett tanúsítványt.

(2) A végső fogyasztók vagy felhasználók részére előrecsomagolt ökológiai termékeket közvetlenül értékesítő gazdasági szereplők mentesülnek az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentési kötelezettség alól, valamint azon kötelezettség alól, amely szerint rendelkezni kell a 35. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvánnyal, feltéve, hogy ezeket a termékeket kizárólag az értékesítés helyével összefüggő módon állítják elő, készítik el vagy tárolják, hogy ezeket a termékeket nem harmadik országból hozzák be, vagy e tevékenységeket nem adják ki alvállalkozásba egy másik gazdasági szereplőnek.

(3) Amennyiben egy gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport alvállalkozásba adja valamely tevékenységét harmadik félnek, mind a gazdasági szereplőnek vagy gazdálkodói csoportnak, mind azon harmadik félnek, akinek vagy amelynek az említett tevékenységet alvállalkozásba adták, meg kell felelnie az (1) bekezdésnek, kivéve, ha a gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az (1) bekezdésben említett bejelentésben úgy nyilatkozott, hogy továbbra is ő marad az ökológiai termelésért a felelős és az említett felelősséget nem ruházta át az alvállalkozóra. Ebben az esetben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet az alvállalkozásba adott tevékenységek e rendelet előírásainak való megfelelőségét azon gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok ellenőrzésének keretében ellenőrzi, akik vagy amelyek a tevékenységeiket alvállalkozásba adták.

(4) A tagállamok kijelölhetik azon hatóságot vagy jóváhagyják azon szervezetet, amely fogadja az (1) bekezdésben említett bejelentéseket.

(5) A gazdasági szereplőknek, a gazdálkodói csoportoknak és az alvállalkozóknak nyilvántartást kell vezetniük az e rendelettel összhangban végzett tevékenységeikről.

(6) A tagállamok naprakész jegyzékeket vezetnek az (1) bekezdésnek megfelelően a tevékenységüket bejelentő gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok nevéről és címéről, és megfelelő módon – többek között egy egységes internetes honlapra mutató hivatkozások útján – nyilvánosságra hozzák ezen adatok átfogó jegyzékét, valamint az említett gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok számára a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban kiadott tanúsítványok adatait. Ennek során a tagállamoknak meg kell felelniük az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) személyes adatok védelmére vonatkozó követelményeinek.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi olyan gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport, aki vagy amely megfelel e rendeletnek és aki vagy amely – amennyiben az (EU) 2017/625 rendelet 78. és 80. cikkének megfelelően bizonyos díj beszedésére kerül sor – az ellenőrzések költségeit fedező észszerű díjat fizet, jogosult legyen arra, hogy az ellenőrzési rendszer alá tartozzon. A tagállamok biztosítják, hogy az esetlegesen beszedett díjak közzétételre kerüljenek.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják a nyilvántartások vezetésére vonatkozóan a II. mellékletben foglalt követelményeket.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiakra vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából:

a) az (1) bekezdésben említett bejelentés formátuma és műszaki megvalósítása;

b) a (6) bekezdésben említett jegyzékek közzétételével kapcsolatos intézkedések; valamint

c) a (7) bekezdésben említett díjak közzétételére vonatkozó eljárások és a közzététellel kapcsolatos intézkedések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

35. cikk

Tanúsítvány

(1) Az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek tanúsítványt állítanak ki azon gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok számára, akik vagy amelyek a 34. cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentették tevékenységüket és megfelelnek e rendeletnek. A tanúsítványra a következő szabályok vonatkoznak:

a) azt lehetőleg elektronikus formában kell kiadni;

b) annak tartalmaznia kell legalább a gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport azonosító adatait – beleértve a tagok felsorolását is –, a tanúsítás hatálya alá tartozó termékkategóriákat, valamint a tanúsítvány érvényességi idejét;

c) annak tanúsítania kell, hogy a bejelentett tevékenység megfelel e rendeletnek, és

d) azt a VI. mellékletben szereplő mintának megfelelően kell kiállítani.

(2) Az e cikk (8) bekezdésének és a 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékeket csak akkor hozhatják ökológiai vagy átállási termékként forgalomba, ha már rendelkeznek az e cikk (1) bekezdésében említett tanúsítvánnyal.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(3) Az e cikkben említett tanúsítvány az (EU) 2017/625 rendelet 86. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett hatósági bizonyítvány.

(4) Egy gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport nem jogosult egynél több ellenőrző szervezet által kiállított tanúsítvány megszerzésére az ugyanazon tagállamban, ugyanazon termékkategóriával kapcsolatosan folytatott tevékenységekre vonatkozóan, még akkor sem, ha az említett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás különböző szakaszaiban folytat tevékenységet.

(5) Egy gazdálkodói csoport tagjai nem jogosultak egyéni tanúsítvány megszerzésére azon tevékenységek vonatkozásában, amelyre azon csoport, amelybe tartoznak, tanúsítással rendelkezik.

(6) A gazdasági szereplők kötelesek ellenőrizni szállítóik tanúsítványait.

(7) E cikk (1) és (4) bekezdésének alkalmazásában a termékeket a következő kategóriákba kell sorolni:

a) feldolgozatlan növények és növényi termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is;

b) állatok és feldolgozatlan állati termékek;

c) algák és feldolgozatlan akvakultúra-termékek;

d) feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékek, az akvakultúra-termékeket is beleértve;

e) takarmány;

f) bor;

g) az e rendelet I. mellékletében felsorolt, illetve az előbbi kategóriákba nem tartozó egyéb termékek.

(8) A tagállamok mentesíthetik a (2) bekezdésben meghatározott tanúsítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége alól azokat a gazdasági szereplőket, akik vagy amelyek a végső fogyasztók részére közvetlenül értékesítenek takarmánytól eltérő, nem csomagolt ökológiai termékeket, feltéve, hogy az említett gazdasági szereplők ezeket a termékeket kizárólag az értékesítés helyével összefüggő módon állítják elő, készítik el vagy tárolják, hogy ezeket a termékeket nem harmadik országból hozzák be, vagy hogy e tevékenységeket nem adják ki alvállalkozásba harmadik félnek, és feltéve, hogy:

a) az ilyen értékesítések nem haladják meg évente az 5 000 kg mennyiséget;

b) az ilyen értékesítések éves forgalma a nem csomagolt ökológiai termékek tekintetében nem haladja meg a 20 000 EUR-t, vagy

c) a tanúsítás gazdasági szereplőre háruló potenciális költsége meghaladja az érintett gazdasági szereplő által értékesített, nem csomagolt ökológiai termékek teljes forgalmának a 2 %-át.

Amennyiben valamely tagállam úgy dönt, hogy mentesítést ad az első albekezdésben említett gazdasági szereplőknek, az első albekezdésben meghatározottaknál szigorúbb határértékeket is megállapíthat.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot minden olyan döntésükről, amellyel az első albekezdés alapján mentesítenek gazdasági szereplőket, valamint arról, hogy a gazdasági szereplők mentesítésére milyen határértékek vonatkoznak.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják a tanúsítvány VI. mellékletben foglalt mintáját.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett tanúsítvány formátumára, valamint a kiállításához szükséges műszaki eszközökre vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

36. cikk

Gazdálkodói csoport

(1) A gazdálkodói csoportok:

a) csak mezőgazdasági termelő tagokból, illetve algákat vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő tagokból állhatnak, akik vagy amelyek emellett élelmiszer vagy takarmány feldolgozásával, elkészítésével, illetve forgalomba hozatalával is foglalkozhatnak;

b) csak olyan tagokból állhatnak:

i. akik vagy amelyek esetében az egyéni tanúsítás költsége több, mint az egyes tagok vonatkozásában az ökológiai termelés éves forgalmának vagy standard termelési értékének a 2 %-a, és akik vagy amelyek esetében az ökológiai termelés éves forgalma nem haladja meg a 25 000 EUR-t vagy az ökológiai termelés standard termelési értéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t évente; vagy

ii. akik vagy amelyek mindegyike legfeljebb az alábbiakban meghatározott méretű mezőgazdasági üzemmel rendelkezik:

— öt hektár,

— 0,5 hektár üvegház esetében, vagy

— 15 hektár, kizárólag állandó gyepterület esetében;

c) valamely tagállamban vagy harmadik országban vannak letelepedve;

d) jogi személyiséggel rendelkeznek;

e) csak olyan tagjai lehetnek, amelyek termelési tevékenységeiket egymás földrajzi közelségében végzik;

f) a csoport által előállított termékekre kötelesek közös értékesítési rendszert létrehozni; valamint

g) kötelesek létrehozni egy olyan belső ellenőrzési rendszert, amely olyan dokumentált ellenőrzési tevékenységeket és eljárásokat foglal magában, amelyeknek megfelelően egy meghatározott személynek vagy szervezetnek a csoport minden egyes tagja tekintetében el kell végeznie az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését.

(2) Az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet visszavonja a 35. cikkben említett tanúsítványt a csoport egésze tekintetében, amennyiben az (1) bekezdésben említett belső ellenőrzési rendszer létrehozásával vagy működésével kapcsolatos hiányosságok – különösen a gazdálkodói csoport egyes tagjai általi meg nem felelés felderítésének vagy orvoslásának elmulasztása – kihatnak az ökológiai és az átállási termékek integritására.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (1) és (2) bekezdését, hogy az alábbiakra vonatkozóan rendelkezésekkel egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a kiegészítő szabályokat:

a) a gazdálkodói csoport egyes tagjainak felelőssége;

b) a csoport tagjai földrajzi közelségének meghatározására vonatkozó kritériumok, mint például a közös létesítmények vagy telephelyek;

c) a belső ellenőrzési rendszer létrehozása és működése, beleértve az elvégzendő ellenőrzések hatályát, tartalmát és gyakoriságát, valamint a belső ellenőrzési rendszer létrehozásával vagy működésével kapcsolatos hiányosságok azonosítására vonatkozó kritériumokat.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján különös szabályokat határozhat meg a következőkre vonatkozóan:

a) a gazdálkodói csoportok összetétele és mérete;

b) a dokumentációs és nyilvántartási rendszerek, a belső nyomonkövethetőséget szolgáló rendszer, valamint a gazdasági szereplők jegyzéke;

c) valamely gazdálkodói csoport és az illetékes hatóság(ok), az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VI. FEJEZET

HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEK ÉS MÁS HATÓSÁGI TEVÉKENYSÉGEK

37. cikk

Az (EU) 2017/625 rendelettel való kapcsolat és az ökológiai termeléssel és az ökológiai termékek jelölésével kapcsolatos hatósági ellenőrzésekre és egyéb hatósági tevékenységekre vonatkozó kiegészítő szabályok

Az e fejezetben foglalt különös szabályokat – az (EU) 2017/625 rendeletben meghatározott szabályokkal együtt, kivéve, ha e rendelet 40. cikkének (2) bekezdése másképpen rendelkezik, valamint e rendelet 29. cikkével együtt, kivéve, ha e rendelet 41. cikkének (1) bekezdése másképpen rendelkezik – azokra a hatósági ellenőrzésekre és egyéb hatósági tevékenységekre kell alkalmazni, amelyek célja annak ellenőrzése az előállítás, elkészítés és forgalmazás teljes folyamatának valamennyi szakaszában, hogy az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett termékek előállítása e rendelettel összhangban történt-e.

38. cikk

A hatósági ellenőrzésekre és az illetékes hatóságok által meghozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzések közé tartozik különösen:

a) annak ellenőrzése, hogy a gazdasági szereplők az e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében és 28. cikkében említettek szerint hoztak-e megelőző és elővigyázatossági intézkedéseket az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában;

b) ha a mezőgazdasági üzem nem ökológiai vagy átállási termelőegységeket is magában foglal, a nyilvántartások, valamint az érvényben lévő intézkedések, eljárások vagy szabályok ellenőrzése annak biztosítása érdekében, hogy az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek, valamint az említett egységek által előállított termékek, és az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek részére szánt anyagok és termékek egyértelműen és hatékony módon elkülönülnek egymástól; ennek az ellenőrzésnek ki kell terjednie az olyan parcellák ellenőrzésére, amelyek esetében az átállási időszak részeként visszamenőleges hatállyal elismerésre került egy korábbi időszak, valamint a nem ökológiai termelőegységek ellenőrzésére;

c) ha a gazdasági szereplők egyidejűleg gyűjtik össze az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termékeket, ugyanazon előkészítő egységben, területen vagy helyiségekben készítik el vagy tárolják azokat, vagy egyidejűleg szállítják azokat más gazdasági szereplők vagy egységek részére, a nyilvántartások, valamint az érvényben lévő intézkedések, eljárások vagy szabályok ellenőrzése annak biztosítása érdekében, hogy az egyes műveletek végrehajtására időben vagy térben elkülönülten kerül sor, hogy megfelelő tisztítási intézkedések és adott esetben a termékek kicserélését megakadályozó intézkedések kerültek bevezetésre, valamint hogy az ökológiai és átállási termékek mindenkor azonosítva vannak, és az ökológiai, átállási és a nem ökológiai termékeket az előkészítési műveletek előtt és után is egymástól időben vagy térben elkülönülten tárolják;

d) a gazdálkodói csoportok belső ellenőrzési rendszere létrehozásának és működésének ellenőrzése;

e) ha a gazdasági szereplők mentesülnek e rendelet 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban a bejelentési kötelezettség alól vagy ha a gazdasági szereplők mentesülnek e rendelet 35. cikkének (8) bekezdésével összhangban a tanúsítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége alól, annak az ellenőrzése, hogy teljesülnek-e az említett mentesítés feltételei, továbbá az említett gazdasági szereplők által értékesített termékek ellenőrzése.

(2) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzéseket az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás teljes folyamatának valamennyi szakaszában végre kell hajtani, mégpedig e rendelet 3. cikkének 57. pontjában meghatározott meg nem felelés valószínűsége alapján, amelynek meghatározásához – az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében említettek elemek mellett – különösen a következő elemeket kell figyelembe venni:

a) a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok típusa, mérete és szerkezete;

b) azon időszak hossza, amióta a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok ökológiai termelést folytatnak, illetve ökológiai termékeket készítenek és forgalmaznak;

c) az e cikknek megfelelően végzett ellenőrzések eredményei;

d) a végzett tevékenységek szempontjából mérvadó időpont;

e) termékkategóriák;

f) a termékek típusa, mennyisége és értéke, valamint ezen adatok időbeli alakulása;

g) a termékek keveredésének vagy a nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés lehetősége;

h) a szabályok alóli eltéréseknek vagy mentességeknek a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok általi alkalmazása;

i) a meg nem felelés szempontjából kritikus kérdések, valamint a meg nem felelés valószínűsége az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában;

j) alvállalkozói tevékenységek.

(3) A 34. cikk (2) bekezdésében és a 35. cikk (8) bekezdésében említettek kivételével valamennyi gazdasági szereplőt és gazdálkodói csoportot legalább évente egyszer megfelelőségi ellenőrzésnek kell alávetni.

A megfelelőségi ellenőrzés során tényleges helyszíni fizikai vizsgálatot kell tartani, kivéve abban az esetben, ha az alábbi feltételek teljesültek:

a) az érintett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport korábbi ellenőrzései során – legalább három egymást követő évben – nem derült fény semmilyen olyan meg nem felelésre, amely érintené az ökológiai vagy az átállási termékek integritását; valamint

b) az érintett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az e cikk (2) bekezdésében és az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében említett elemek szerinti értékelése szerint az esetükben alacsony a meg nem felelés valószínűsége.

A két helyszíni fizikai vizsgálat között eltelt idő azonban ebben az esetben nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(4) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzések:

a) végrehajtásának összhangban kell lennie az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével, ezzel párhuzamosan biztosítani kell, hogy a gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok hatósági ellenőrzésének egy minimális arányát előzetes értesítés nélkül hajtsák végre;

b) során biztosítani kell, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzések mellett minimális számú kiegészítő ellenőrzésre is sor kerüljön;

c) végrehajtása során az (EU) 2017/625 rendelet 14. cikkének h) pontjával összhangban vett minimális számú mintát kell vételezni;

d) során biztosítani kell, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett megfelelőségi ellenőrzéshez kapcsolódóan sor kerüljön egy minimális számú olyan gazdasági szereplő ellenőrzésére, aki vagy amely tagja valamely gazdálkodói csoportnak.

(5) A 35. cikk (1) bekezdésében említett tanúsítvány kiállításának vagy megújításának az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett megfelelőségi ellenőrzés eredményein kell alapulnia.

(6) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett valamennyi hatósági ellenőrzésre vonatkozóan az (EU) 2017/625 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően készítendő írásos feljegyzéseket a gazdasági szereplőnek vagy a gazdálkodói csoportnak alá kell írnia az említett írásos feljegyzés általuk történő kézhezvételének megerősítése céljából.

(7) Az (EU) 2017/625 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó az illetékes hatóságok által az olyan ellenőrző szervezetek feletti felügyeleti tevékenységeikkel összefüggésben végzett auditokra és vizsgálatokra, amelyekre bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatokat ruháztak át.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) kiegészítik e rendeletet az olyan, a hatósági ellenőrzések végrehajtására vonatkozó, az alábbiakat érintő konkrét kritériumok és feltételek meghatározásával, amelyek lefolytatásának célja egyrészt a nyomonkövethetőség biztosítása az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, másrészt az e rendeletnek való megfelelés biztosítása:

   i. a bizonylatokon alapuló nyilvántartás ellenőrzése;

   ii. a gazdasági szereplők meghatározott kategóriáira vonatkozóan végzett ellenőrzések;

   iii. adott esetben azon időtartam, amelyen belül az e rendeletben előírt ellenőrzéseket, az e cikk (3) bekezdésében említett helyszíni fizikai vizsgálatot is beleértve, el kell végezni, valamint azok a konkrét létesítmények vagy területek, ahol az említett ellenőrzéseket el kell végezni;

b) amelyek úgy módosítják e cikk (2) bekezdését, hogy azt a gyakorlati tapasztalatokon alapuló további elemekkel egészítik ki, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további elemeket.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiak meghatározása céljából:

a) a gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok összes hatósági ellenőrzésének azon, a (4) bekezdés a) pontjában említettek szerinti minimális aránya, amelyet előzetes értesítés nélkül kell végrehajtani;

b) a (4) bekezdés b) pontjában említett kiegészítő ellenőrzések minimális aránya;

c) a (4) bekezdés c) pontjában említett minták minimális száma;

d) a (4) bekezdés d) pontjában említett olyan gazdasági szereplők minimális száma, akik vagy amelyek tagjai valamely gazdálkodói csoportnak.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

39. cikk

A gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok által hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 15. cikkében meghatározott kötelezettségeken túl a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok kötelesek:

a) megőrizni az e rendeletnek való megfelelésüket bizonyító nyilvántartásokat;

b) megtenni a hatósági ellenőrzésekhez szükséges valamennyi nyilatkozatot és egyéb közleményt;

c) megfelelő gyakorlati intézkedéseket hozni az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából;

d) aláírandó és szükség szerint frissítendő nyilatkozat formájában benyújtani a következő információkat:

   i. az ökológiai vagy átállási termelőegység és az e rendeletnek megfelelően végrehajtandó tevékenységek teljeskörű leírása;

   ii. az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából hozandó megfelelő gyakorlati intézkedések;

iii. a vállalkozások kötelesek:

— haladéktalanul írásban tájékoztatni a termékek vásárlóit, továbbá megfelelő információcserét folytatni az illetékes hatósággal, illetve adott esetben az ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel, ha a szóban forgó termékek integritását érintő meg nem felelés gyanúját alátámasztották, a meg nem felelés gyanúját nem lehet eloszlatni, vagy ha a meg nem felelést megállapították,

— az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megváltozása esetén az ellenőrzési dosszié átadásához, illetve az ökológiai termelés megszüntetése esetén az ellenőrzési dossziénak az utolsó ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet által legalább öt évig történő megőrzéséhez hozzájárulni,

— az ökológiai termelés megszüntetése esetén haladéktalanul tájékoztatni erről az illetékes hatóságot vagy a 34. cikk (4) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságot vagy szervezetet, és

— az alvállalkozók különböző ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek általi ellenőrzése esetén az említett hatóságok vagy szervezetek közötti információcseréhez hozzájárulni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiakra vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából:

a) az e rendeletnek való megfelelést bizonyító nyilvántartások;

b) a hatósági ellenőrzésekhez szükséges nyilatkozatok és egyéb közlemények;

c) az e rendeletnek való megfelelés biztosítását célzó megfelelő gyakorlati intézkedések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

Hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok végzésének átruházására vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben ruházhatnak át ellenőrző szervezetekre bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat és más hatósági tevékenységhez kapcsolódó bizonyos feladatokat, ha az (EU) 2017/625 rendelet III. fejezetében meghatározottakon túl teljesülnek az alábbi feltételek is:

a) a felhatalmazás tartalmazza az átruházott hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok részletes leírását – a jelentéstételi kötelezettséget és más konkrét kötelezettségeket is beleértve –, valamint azon feltételek részletes leírását, amelyek mellett az ellenőrző szervezet az említett feladatokat elvégezheti. Így különösen az ellenőrző szervezetnek előzetes jóváhagyás céljából be kell nyújtania az illetékes hatóságok számára a következőket:

i. a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok hatósági ellenőrzése során követendő kockázatértékelési eljárása, amely meghatározza különösen a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok megfelelőségi ellenőrzése részletességének és gyakoriságának alapját, és amelynek kidolgozására az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében és az e rendelet 38. cikkében említettek alapján került sor;

ii. az egységesített ellenőrzési eljárás, amely tartalmazza azoknak az ellenőrzési intézkedéseknek a részletes leírását, amelyek alkalmazását az ellenőrző szervezet vállalja az ellenőrzése alá tartozó gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tekintetében;

iii. a 41. cikk (4) bekezdésében említett közös jegyzékkel összhangban lévő intézkedések jegyzéke, amely intézkedéseket a gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén kell foganatosítani a gazdasági szereplőkkel és gazdálkodói csoportokkal szemben;

iv. a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tekintetében végzett hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok hatékony nyomonkövetésére és az említett feladatokkal kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó szabályok.

Az ellenőrző szervezetnek az i–iv. pontban említett elemek valamennyi későbbi módosítását be kell jelentenie az illetékes hatóságnak;

b) az említett illetékes hatóságok rendelkeznek az ahhoz szükséges eljárásokkal és szabályokkal, hogy biztosítsák az ellenőrző szervezetek felügyeletét, beleértve annak ellenőrzését, hogy az átruházott feladatokat – különösen a megfelelés ellenőrzésének részletessége és gyakorisága tekintetében – eredményesen, független módon és objektíven hajtják végre.

Az illetékes hatóságok az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke a) pontjának megfelelően legalább évente egyszer elvégzik azon ellenőrző szervezetek auditját, amelyekre hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat ruháztak át.

(2) Az (EU) 2017/625 rendelet 31. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok átruházhatják valamely ellenőrző szervezetre az említett rendelet 138. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 138. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt feladatokkal kapcsolatos döntések meghozatalát.

(3) Az (EU) 2017/625 rendelet 29. cikke b) pontja iv. alpontjának alkalmazásában az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését célzó bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházásával kapcsolatban az e rendelet hatálya tekintetében releváns szabvány a „Megfelelőségértékelés: Termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó követelmények" elnevezésű nemzetközi harmonizált szabvány legutóbb közzétett változata, amelynek hivatkozása közzétételre került az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) Az illetékes hatóságok nem ruházhatják át ellenőrző szervezetekre a következő hatósági ellenőrzési feladatokat és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat:

a) más ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek felügyelete és auditja;

b) felhatalmazás eltérések engedélyezésére, kivéve a nem ökológiai termelésből származó növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó eltéréseket;

c) hatáskör a tevékenységeknek gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok által az e rendelet 34. cikkének (1) bekezdése szerint történő bejelentésének átvételére;

d) az e rendelet rendelkezéseinek való meg nem felelés valószínűségének értékelése, amely meghatározza– az (EU) 2017/625 rendelet 54. cikkével összhangban – az ökológiai termékeket tartalmazó szállítmányok tekintetében az Unióban való szabad forgalomba bocsátásukat megelőzően elvégzendő fizikai ellenőrzések gyakoriságát;

e) az intézkedések e rendelet 41. cikkének (4) bekezdésében említett közös jegyzékének összeállítása.

(5) Az illetékes hatóságok nem ruházhatnak át természetes személyekre hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat.

(6) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrző szervezetektől az (EU) 2017/625 rendelet 32. cikke alapján kapott információkat, valamint az ellenőrző szervezetek által a megállapított meg nem felelés vagy a valószínű meg nem felelés esetén alkalmazott intézkedésekre vonatkozó információkat az illetékes hatóságok begyűjtsék és felhasználják az említett ellenőrző szervezetek tevékenységeinek felügyelete céljából.

(7) Amennyiben valamely illetékes hatóság bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok vagy a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházását az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikkének b) pontjával összhangban teljesen vagy részlegesen visszavonja, határoznia kell arról, hogy az érintett ellenőrző szervezetek által az átruházás teljes vagy részleges visszavonásának időpontját megelőzően kiállított tanúsítványok érvényesek maradnak-e, és az említett határozatról tájékoztatnia kell az érintett gazdasági szereplőket.

(8) Az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke b) pontjának sérelme nélkül az illetékes hatóságok a hatósági ellenőrzési feladatok vagy a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának az említett pontban említett esetekben történő teljes vagy részleges visszavonását megelőzően teljesen vagy részlegesen felfüggeszthetik az említett átruházást:

a) egy 12 hónapot meg nem haladó időtartamra, amely során az ellenőrző szervezetnek orvosolnia kell az auditok és vizsgálatok során azonosított hiányosságokat, illetve kezelnie kell azon meg nem feleléseket, amelyekkel kapcsolatban az e rendelet 43. cikkének megfelelően információcserére kerül sor más ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel, illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal; vagy

b) arra az időtartamra, amelyre az (EU) 2017/625 rendelet 29. cikke b) pontjának iv. alpontjában említett és e rendelet 40. cikkének (3) bekezdéséhez kapcsolódó akkreditáció felfüggesztésre kerül.

A hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának felfüggesztése esetén az érintett ellenőrző szervezetek nem állíthatják ki a 35. cikkben említett tanúsítványokat azon részeket illetően, amelyek tekintetében az átruházás felfüggesztésre került. Az illetékes hatóságoknak határozniuk kell arról, hogy az érintett ellenőrző szervezetek által az átruházás teljes vagy részleges felfüggesztésének időpontját megelőzően kiállított tanúsítványok érvényesek maradnak-e, és az említett határozatról tájékoztatniuk kell az érintett gazdasági szereplőket.

Az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikkének sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak a lehető leghamarabb meg kell szüntetniük a hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának felfüggesztését, ha az adott ellenőrző szervezet orvosolta az első albekezdés a) pontjában említett hiányosságokat, illetve meg nem feleléseket, vagy ha az akkreditációs szerv megszüntette az első albekezdés b) pontjában említett akkreditáció felfüggesztését.

(9) Amennyiben egy olyan ellenőrző szervezetet, amelyre az illetékes hatóságok bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat ruháztak át, e rendelet 46. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság is elismert harmadik országokban történő ellenőrzési tevékenységek végrehajtása céljából, és a Bizottság vissza szándékozik vonni vagy már vissza is vonta az említett ellenőrző szervezet elismerését, az illetékes hatóságoknak auditokat vagy vizsgálatokat kell végezniük az ellenőrző szervezet tekintetében az érintett tagállam(ok)ban végzett tevékenységeit illetően, az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke a) pontjának megfelelően.

(10) Az ellenőrző szervezeteknek továbbítaniuk kell az illetékes hatóságoknak

a) minden év január 31-ig azon gazdasági szereplők jegyzékét, amelyeknél az előző év december 31-ig ellenőrzést végeztek;

b) minden év március 31-ig az előző év folyamán végzett hatósági ellenőrzésekre és más hatósági tevékenységekre vonatkozó információkat, amelyeket az (EU) 2017/625 rendelet 113. cikkében említett éves jelentések ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló része elkészítésének támogatása céljából végeztek.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet a hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok ellenőrző szervezetekre való átruházására vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében foglaltakat kiegészítő feltételek tekintetében.

41. cikk

A meg nem felelés esetén hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) A 29. cikkre is figyelemmel amennyiben egy illetékes hatóság, illetve adott esetben egy ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet azt gyanítja, vagy – többek között más illetékes hatóságoktól, illetve adott esetben más ellenőrző hatóságoktól vagy ellenőrző szervezetektől – alátámasztott információt kap arról, hogy valamely gazdasági szereplő olyan terméket szándékozik felhasználni vagy forgalomba hozni, amely nem biztos, hogy megfelel e rendeletnek, azonban szerepelnek rajta ökológiai termelésre utaló kifejezések, vagy amennyiben az említett illetékes hatóság, ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet valamely gazdasági szereplőtől a 27. cikknek megfelelően egy meg nem felelés gyanújára vonatkozó tájékoztatást kap:

a) az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően köteles haladéktalanul hatósági vizsgálatot végrehajtani annak céljából, hogy ellenőrizze az e rendeletnek való megfelelést; az említett vizsgálatot a lehető leghamarabb, észszerű határidőn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az eset összetettségét;

b) az a) pontban említett vizsgálat eredményének rendelkezésre állásáig köteles ideiglenesen megtiltani mind az érintett termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát, mind az ökológiai termelésben való felhasználásukat. E döntés meghozatala előtt az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek lehetőséget kell adnia a gazdasági szereplő számára arra, hogy észrevételeket tegyen.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett vizsgálat eredményei nem tárnak fel semmilyen, az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelést, a gazdasági szereplő számára engedélyezni kell az érintett termékek felhasználását vagy ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalukat.

(3) A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak és minden szükséges szankciót előírnak az e rendelet IV. fejezetében szereplő megjelölések használatával kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében.

(4) Az illetékes hatóságoknak össze kell állítaniuk a gyanítható meg nem felelés vagy a megállapított meg nem felelés esetén a területükön – beleértve az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek által – alkalmazandó intézkedések közös jegyzékét.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az azon esetekre vonatkozó egységes szabályok meghatározása céljából, amikor az illetékes hatóságoknak gyanítható meg nem felelés vagy a megállapított meg nem felelés kapcsán intézkedéseket kell hozniuk.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

42. cikk

A meg nem felelés esetén hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Amennyiben az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás bármely szakaszában az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelésre kerül sor, például a nem engedélyezett termékek és anyagok felhasználása vagy a nem engedélyezett technológiák alkalmazása, vagy a nem ökológiai termékekkel való keveredés eredményeképpen, az illetékes hatóságoknak és adott esetben az ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek az (EU) 2017/625 rendelet 138. cikkével összhangban hozott intézkedések mellett azt is biztosítaniuk kell, hogy a teljes érintett tétel vagy gyártási sorozat jelölésén és reklámozásában ne szerepeljen ökológiai termelésre való utalás.

(2) Súlyos, ismétlődő vagy folyamatos meg nem felelés esetén az illetékes hatóságoknak és adott esetben az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseken és különösen az (EU) 2017/625 rendelet 138. cikkével összhangban esetlegesen elfogadott megfelelő intézkedések mellett az érintett gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok számára meghatározott időtartamra megtiltsák az ökológiai termelésre utaló jelzéssel ellátott termékek forgalmazását, a 35. cikkben említett tanúsítványukat pedig adott esetben felfüggesszék vagy visszavonják.

43. cikk

Az információcserére vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 105. cikkének (1) bekezdésében és 106. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek mellett az illetékes hatóságoknak az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelés bármely gyanúja esetén haladéktalanul meg kell osztaniuk a vonatkozó információt más illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.

Az illetékes hatóságoknak ezen információk más illetékes hatóságokkal és a Bizottsággal való megosztását a dokumentumok és információk elektronikus cseréjét lehetővé tevő, a Bizottság által rendelkezésre bocsátott számítógépes rendszeren keresztül kell végrehajtaniuk.

(2) Amennyiben más ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek ellenőrzése alatt álló termékekkel kapcsolatban gyanítható vagy megállapított meg nem felelést azonosítottak, az ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell az említett más ellenőrző hatóságokat vagy ellenőrző szervezeteket.

(3) Az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek más vonatkozó információkat is meg kell osztaniuk más ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel.

(4) Egy olyan kérelem kézhezvételekor, amely azért szükséges, hogy garantálhassák, hogy egy terméket e rendeletnek megfelelően állítottak elő, az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek meg kell osztaniuk más illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal az ellenőrzéseik eredményére vonatkozó információkat.

(5) Az illetékes hatóságoknak meg kell osztaniuk az ellenőrző szervezetek felügyeletére vonatkozó információkat a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 2. cikkének 11. pontjában meghatározottak szerinti nemzeti akkreditáló testületekkel.

(6) Az illetékes hatóságoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk és dokumentált eljárásokat kell kidolgozniuk annak biztosítására, hogy az ellenőrzések eredményeire vonatkozó információkról a kifizető ügynökség az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 58. cikke és az említett cikk alapján elfogadott jogi aktusok szerinti igényeinek megfelelően értesítést kapjon.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza az e cikkel összhangban a hatósági ellenőrzésekért és más hatósági tevékenységekért felelős illetékes hatóságok, ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által benyújtandó információkat, továbbá azt, hogy az említett információknak kik a címzettjei, valamint hogy milyen eljárások szerint kell azokat benyújtani, az (1) bekezdésben említett számítógépes rendszer funkcióit is beleértve.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VII. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT KERESKEDELEM

44. cikk

Ökológiai termékek exportja

(1) Az Unióból akkor exportálhatók termékek ökológiai termékként és azok akkor viselhetik az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logóját, amennyiben megfelelnek az e rendeletben foglalt ökológiai termelési szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet a harmadik országok vámhatóságainak bemutatandó iratok tekintetében és különösen az ökológiai termékek exporttanúsítványainak lehetőleg elektronikus formátumban történő kiállítása, valamint az exportált ökológiai termékek e rendeletnek való megfelelésének igazolása tekintetében.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

45. cikk

Ökológiai és átállási termékek importja

(1) Harmadik országból az Unióba akkor importálható egy termék ökológiai termékként vagy átállási termékként való forgalomba hozatal céljára, amennyiben teljesül a következő három feltétel:

a) a termék a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti termék;

b) a következők egyike alkalmazandó:

i. a termék megfelel e rendelet II., III. és IV. fejezetének, továbbá valamennyi érintett gazdasági szereplő és a 36. cikkben említett valamennyi gazdálkodói csoport – az érintett harmadik országbeli exportőröket is beleértve – a 46. cikknek megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek ellenőrzése alatt áll, és az említett hatóságok vagy szervezetek tanúsítványt bocsátottak ki az összes ilyen gazdasági szereplő, gazdálkodói csoport és exportőr számára, igazolva, hogy azok megfelelnek ennek a rendeletnek;

ii. amennyiben a termék a 47. cikknek megfelelően elismert harmadik országból származik, az említett termék megfelel a vonatkozó kereskedelmi megállapodásban meghatározott feltételeknek; vagy

iii. amennyiben a termék a 48. cikknek megfelelően elismert harmadik országból származik, az említett termék megfelel az adott harmadik ország uniós szabályokkal egyenértékű termelési és ellenőrzési szabályainak, és azt olyan, az említett megfelelést tanúsító ellenőrzési tanúsítvány kíséretében hozzák be az Unió területére, amelyet az említett harmadik ország illetékes hatóságai, ellenőrző hatóságai vagy ellenőrző szervezetei állítottak ki; és

c) a harmadik országbeli gazdasági szereplők mindenkor az uniós és az említett harmadik országbeli importőrök és nemzeti hatóságok rendelkezésére tudják bocsátani azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik azon gazdasági szereplők azonosítását, akik a szállítóik, valamint e szállítók ellenőrző hatóságainak vagy ellenőrző szervezeteinek az azonosítását annak céljából, hogy biztosítható legyen az érintett ökológiai vagy átállási termék nyomonkövethetősége. Ezeket az információkat az importőrök ellenőrző hatóságaival vagy ellenőrző szervezeteivel is közölni kell.

(2) A Bizottság a 24. cikk (9) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban egyedi engedélyeket adhat a termékek és anyagok harmadik országokban és az Unió legkülső régióiban való felhasználására vonatkozóan, figyelembe véve az említett területeken a növénytermesztés és az állattartás ökológiai egyensúlya, a különleges éghajlati viszonyok, a hagyományok és a helyi feltételek különbségeit. Ezek az egyedi engedélyek kétéves, megújítható időtartamra adhatók, és vonatkoznak rájuk a II. fejezetben meghatározott elvek és a 24. cikk (3) és (6) bekezdésében foglalt kritériumok.

(3) Azon kritériumok meghatározásakor, amelyek alapján megállapítható, hogy egy helyzet katasztrófahelyzetnek minősíthető-e, valamint az ilyen körülmények 22. cikknek megfelelő kezelésére vonatkozó különös szabályok megállapításakor a Bizottság figyelembe veszi az ökológiai egyensúly, az éghajlat és a helyi viszonyok különbségeit a harmadik országokban és az Unió legkülső régióiban.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben különös szabályokat határoz meg az (1) bekezdés b) pontjában említett tanúsítványok tartalmával, a kiállításuk során követendő eljárással, a tanúsítványok ellenőrzésével és a kiállításukhoz szükséges műszaki eszközökkel kapcsolatban, különös tekintettel az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek szerepére, hogy biztosítsa az uniós piacon az (1) bekezdésben említettek szerint ökológiai termékként vagy átállási termékként forgalomba hozandó, importált termékek nyomonkövethetőségét és megfelelőségét.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az (1) bekezdésben említett ökológiai és átállási termékek Unióba való behozatalára vonatkozó feltételeknek és intézkedéseknek való megfelelést az (EU) 2017/625 rendelet 47. cikke (1) bekezdésének megfelelően a határállomásokon kell megállapítani. Az említett rendelet 49. cikkének (2) bekezdésében említett fizikai ellenőrzéseket az e rendelet 3. cikkének 57. pontjában meghatározott meg nem felelés valószínűségének megfelelő gyakorisággal kell elvégezni.

46. cikk

Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerése

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a harmadik országokban ellenőrzések végzésére és ökológiai tanúsítványok kiállítására jogosult ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésére, az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésének visszavonására, valamint az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítására vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek 35. cikk (7) bekezdésében felsorolt termékkategóriák importjának ellenőrzése tekintetében történő, az e cikk (1) bekezdésének megfelelő elismerésére abban az esetben kerülhet sor, ha teljesítik a következő kritériumokat:

a) valamely tagállamban vagy harmadik országban a jogszabályoknak megfelelően letelepedettek;

b) képesnek kell lenniük arra, hogy ellenőrzéseket végezzenek annak biztosítására, hogy az Unióba importálni kívánt ökológiai és átállási termékek megfeleljenek a 45. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, b) pontjának i. alpontjában és c) pontjában, valamint az e cikkben foglalt feltételeknek;

c) megfelelő garanciákat kell nyújtaniuk az objektivitás és a pártatlanság tekintetében, és ellenőrzési feladataik gyakorlását illetően nem állhat fenn esetükben összeférhetetlenség;

d) az ellenőrző szervezeteket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozás szerinti, „Megfelelőségértékelés: Termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó követelmények" elnevezésű harmonizált szabvány alapján kell akkreditálni;

e) rendelkezniük kell az ellenőrzési feladataik végrehajtásához szükséges szakértelemmel, felszereléssel és infrastruktúrával, valamint megfelelő számú, képzettségű és tapasztalattal rendelkező személyzettel; és

f) teljesíteniük kell a (7) bekezdés alapján esetlegesen elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott további kritériumokat.

(3) A (2) bekezdés d) pontjában említett akkreditációt kizárólag az alábbi szervek adhatják meg:

a) a 765/2008/EK rendelet szerinti, Unión belüli nemzeti akkreditáló testület; vagy

b) olyan, Unión kívüli akkreditáló testület, amely a Nemzetközi Akkreditálási Fórum égisze alatt létrejött valamely többoldalú elismerési megállapodás aláíró fele.

(4) Az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek elismerés iránti kérelmet kell benyújtaniuk a Bizottságnak. Az említett kérelemnek egy olyan technikai dokumentációból kell állnia, amely tartalmazza mindazokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy meg lehessen bizonyosodni a (2) bekezdésben foglalt kritériumok teljesüléséről.

Az ellenőrző hatóságoknak be kell nyújtaniuk az illetékes hatóság által készített legutóbbi értékelő jelentést, az ellenőrző szervezeteknek pedig be kell nyújtaniuk az akkreditáló testület által kiállított akkreditálási tanúsítványt. Adott esetben az ellenőrző hatóságoknak, illetve az ellenőrző szervezeteknek be kell nyújtaniuk továbbá tevékenységeik rendszeres helyszíni értékeléséről, felügyeletéről és a többéves újraértékeléséről szóló legutóbbi jelentéseket.

(5) A Bizottság a (4) bekezdésben említett információk, illetve az ellenőrző hatóságra vagy az ellenőrző szervezetre vonatkozó egyéb releváns információk alapján a teljesítmény és az elismerés rendszeres felülvizsgálata révén biztosítja az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek megfelelő felügyeletét. E felülvizsgálat céljából a Bizottság adott esetben kiegészítő információkat kérhet az akkreditáló testületektől vagy az illetékes hatóságoktól.

(6) Az (5) bekezdésben említett felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a meg nem felelés valószínűsége, figyelembe véve különösen az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet tevékenységét, az ellenőrzése alá tartozó termékek és gazdasági szereplők típusát, valamint a termelési szabályok és az ellenőrzési intézkedések változásait.

Az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek (1) bekezdésben említett elismerését különösen abban az esetben kell a szóban forgó bekezdésben említett eljárás keretében haladéktalanul visszavonni, ha súlyos vagy ismétlődő jogsértésekre derül fény a tanúsítvány vagy a (8) bekezdésnek megfelelően meghatározott ellenőrzések és intézkedések tekintetében, és ha az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet a Bizottság kérésére válaszul, a Bizottság által meghatározott időtartamon belül nem tett kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket. Az említett időtartamot a probléma súlyosságának függvényében kell meghatározni, és az általában nem lehet kevesebb 30 napnál.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) e cikk (2) bekezdését úgy módosítják, hogy az abban meghatározottak mellett az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek e cikk (1) bekezdésében említett elismerésére, illetve az említett elismerés visszavonására vonatkozó további kritériumokkal egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további kritériumokat;

b) kiegészítik e rendeletet a következők tekintetében:

   i. a Bizottság által az (1) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek felügyelete, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is; valamint

   ii. az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által végzett ellenőrzések és más tevékenységek.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el azon intézkedések alkalmazásának biztosítása céljából, amelyeket – különösen az e cikkben meghatározott elismerés alapján importált ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő – gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén hoznak meg. Az említett intézkedések között szerepelhet az ökológiai vagy átállási termékek integritásának az Unión belüli forgalomba hozatalt megelőző ellenőrzése, és adott esetben e termékeknek az Unióban ökológiai termékként vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedély felfüggesztése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) Kellően indokolt sürgős esetekben, amelyek az ökológiai termelés elveivel és szabályozásával, a fogyasztók bizalmának megőrzésével vagy a gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny védelmével kapcsolatosak, a Bizottság az 55. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében azonnali hatállyal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (8) bekezdésében említett intézkedések meghozatala, vagy az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek e cikk (1) bekezdésében említett elismerésének visszavonása érdekében.

47. cikk

Kereskedelmi megállapodás szerinti egyenértékűség

A 45. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett elismert harmadik ország egy olyan harmadik ország, amelyet az Unió egy kereskedelmi megállapodás keretében olyan országként ismert el, mint amelynek termelési rendszere – a megfelelés tekintetében az Unió szabályaival azonos szintű garanciát nyújtó szabályok alkalmazása révén – az Unióéval azonos céloknak és elveknek felel meg.

48. cikk

A 834/2007/EK rendelet szerinti egyenértékűség

(1) A 45. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett elismert harmadik ország egy olyan harmadik ország, amelyet a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében az egyenértékűség szempontjából elismertek, beleértve az e rendelet 58. cikkében említett átmeneti intézkedés alapján elismert országokat is.

Az említett elismerés hatálya 2025. december 31-én jár le.

(2) Az (1) bekezdésben említett harmadik országok minden év március 31-ig éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az általuk hozott ellenőrző intézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról, és ezen éves jelentések, valamint a rendelkezésre álló egyéb információk alapján a Bizottság az elismerés rendszeres felülvizsgálata révén biztosítja az elismert harmadik országok megfelelő felügyeletét. A Bizottság ehhez segítséget kérhet a tagállamoktól. A felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a meg nem felelés valószínűsége, figyelembe véve különösen az érintett harmadik országból az Unióba exportált termékek mennyiségét, az illetékes hatóság által végzett nyomonkövetési és felügyeleti tevékenységek eredményét, valamint a korábbi ellenőrzések eredményeit. A Bizottság rendszeresen jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a felülvizsgálata eredményeiről.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján összeállítja az (1) bekezdés szerinti harmadik országok jegyzékét, amelyet a későbbiekben végrehajtási jogi aktusok útján módosíthat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet az e cikk (3) bekezdésének megfelelően jegyzékbe vett harmadik országok által a Bizottságnak az elismerésük felügyelete érdekében benyújtandó információk, valamint az említett felügyeletnek a Bizottság általi, akár helyszíni vizsgálatok formájában történő gyakorlása tekintetében.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el azon intézkedések alkalmazásának biztosítása céljából, amelyeket – különösen az e cikkben említett harmadik országokból importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő – gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén hoznak meg. Az említett intézkedések között szerepelhet az ökológiai vagy átállási termékek integritásának az Unión belüli forgalomba hozatalt megelőző ellenőrzése, és adott esetben e termékeknek az Unióban ökológiai termékként vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedély felfüggesztése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

49. cikk

A Bizottság jelentése a 47. és 48. cikk alkalmazásáról

A Bizottság 2021. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 47. és a 48. cikk alkalmazásával kapcsolatos helyzetről, különösen a harmadik országoknak az egyenértékűség szempontjából való elismerésére vonatkozóan.

VIII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Az ökológiai és átállási termékek szabad mozgása

50. cikk

Az ökológiai és átállási termékek tiltástól és korlátozástól mentes forgalmazása

Az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek a termékek előállításával, jelölésével, illetve megjelenítésével kapcsolatos okokból nem tiltják meg és nem is korlátozzák az olyan ökológiai vagy átállási termékek forgalmazását, amelyek egy másik tagállam illetékes hatóságának, ellenőrző hatóságának vagy ellenőrző szervezetének ellenőrzése alá tartozik, amennyiben az említett termékek megfelelnek e rendeletnek. Különösen nem végezhetők az (EU) 2017/625 rendeletben előírtaktól eltérő hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek, és a hatósági ellenőrzésekkel és más hatósági tevékenységekkel kapcsolatban nem szedhetők be az említett rendelet VI. fejezetében előírtakon kívüli díjak.

2. SZAKASZ

Információk, jelentéstétel és a kapcsolódó eltérések

51. cikk

Az ökológiai ágazattal és az ökológiai termékek kereskedelmével kapcsolatos információk

(1) A tagállamok évente továbbítják a Bizottságnak az e rendelet végrehajtásához és alkalmazásának nyomonkövetéséhez szükséges információkat. Ezen információknak lehetőség szerint megbízható adatforrásokon kell alapulniuk. A Bizottság adott esetben figyelembe veszi az adatigényeket és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákat, különösen a statisztikai célú felhasználhatóságukat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett információk továbbítására szolgáló rendszerről, a továbbítandó információk részletes meghatározásáról és az információk továbbításának határidejéről.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

52. cikk

Az illetékes hatóságokra, az ellenőrző hatóságokra és az ellenőrző szervezetekre vonatkozó információk

(1) A tagállamok naprakész jegyzéket vezetnek a következőkről:

a) az illetékes hatóságok neve és címe; és

b) az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek neve, címe és kódszáma.

A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az említett jegyzékeket és azok módosításait, továbbá közzéteszik azokat, amennyiben az (EU) 2017/625 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban még nem történt meg az említett továbbítás és közzététel.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint kapott információk alapján rendszeresen közzéteszi az interneten az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek az (1) bekezdés b) pontjában említett naprakész jegyzékét.

53. cikk

Eltérések, engedélyek és jelentéstétel

(1) Az ökológiai növényi szaporítóanyag és az ökológiai állatok használata tekintetében a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontjában, valamint a II. melléklet II. részének 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában biztosított eltérések – a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontja kivételével – 2035. december 31-én hatályukat vesztik.

(2) 2028. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai növényi szaporítóanyag és az ökológiai állatok rendelkezésre állásával kapcsolatban az e cikk (7) bekezdésében meghatározott jelentésben szereplő megállapítások alapján, amelyek az alábbiak tekintetében módosítják e rendeletet:

a) a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontjában, valamint a II. melléklet II. részének 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában említett eltéréseket – a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontja kivételével – 2035. december 31-énél hamarabb megszünteti vagy az említett időponton túlmenően meghosszabbítja, vagy

b) megszünteti a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontjában említett eltérést.

(3) 2026. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a 26. cikk (2) bekezdése b) pontját, hogy a 26. cikk (2) bekezdésében említett információs rendszer hatályát kiterjesztik a jércékre, a II. melléklet II. része 1.3.4.3. pontjának hatályát pedig úgy módosítják, hogy az említett rendszernek megfelelően gyűjtött adatok szolgáljanak a jércékkel kapcsolatos eltérések alapjául.

(4) 2025. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a baromfiféléknek és sertésféléknek szánt, ökológiai fehérje takarmány rendelkezésre állásával kapcsolatban a tagállamok által az e cikk (6) bekezdésének megfelelően rendelkezésre bocsátott vagy az e cikk (7) bekezdésében említett jelentésben szereplő információk alapján annak céljából, hogy a baromfifélék és a sertésfélék táplálásában használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó, a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontjának c) alpontjában és 1.9.4.2. pontjának c) alpontjában említett engedélyeket 2025. december 31-énél hamarabb megszüntesse vagy az említett időponton túlmenően meghosszabbítsa.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett eltérések vagy engedélyek meghosszabbításakor a Bizottság ezeket csak annyi időre hosszabbítja meg, amely tekintetében rendelkezésére állnak – elsősorban a tagállamok által az (6) bekezdésnek megfelelően benyújtott – olyan információk, amelyek megerősítik, hogy az érintett növényi szaporítóanyag, állat vagy takarmány nem érhető el az uniós piacon.

(6) A tagállamok minden év június 30-ig a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják:

a) a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban és a 26. cikk (2) bekezdésében említett rendszerekben, valamint adott esetben a 26. cikk (3) bekezdésében említett rendszerekben szereplő információkat;

b) a II. melléklet I. része 1.8.5. pontjának és a II. melléklet II. része 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjának megfelelően engedélyezett eltérésekre vonatkozó információkat; és

c) a baromfiféléknek és sertésféléknek szánt, ökológiai fehérje takarmány uniós piacon való rendelkezésre állására, valamint a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontja c) alpontjának és 1.9.4.2. pontja c) alpontjának megfelelően megadott engedélyekre vonatkozó információkat.

(7) 2025. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az alábbiak rendelkezésre állnak-e az uniós piacon, és adott esetben arról, hogy mi okozza a hozzáférés korlátozottságát:

a) ökológiai növényi szaporítóanyag;

b) a II. melléklet II. része 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában említett eltérések hatálya alá tartozó ökológiai állatok;

c) a baromfifélék és a sertésfélék takarmányozására szánt, a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontja c) alpontjában és 1.9.4.2. pontja c) alpontjában említett engedélyek hatálya alá tartozó, ökológiai fehérje takarmány.

A Bizottság említett jelentés elkészítése során figyelembe veszi különösen a 26. cikknek megfelelően gyűjtött adatokat, valamint az eltérésekre és az engedélyekre vonatkozó, az e cikk (6) bekezdésében említett információkat.

IX. FEJEZET

ELJÁRÁSI, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Eljárási rendelkezések

54. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (11) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk (2) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 18. cikk (2) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (1) bekezdésében, a 22. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (7) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (8) bekezdésében, a 35. cikk (9) bekezdésében, a 36. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (8) bekezdésében, a 40. cikk (11) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (7) bekezdésében, a 48. cikk (4) bekezdésében, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében és az 58. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2021. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (11) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk (2) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 18. cikk (2) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (1) bekezdésében, a 22. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (7) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (8) bekezdésében, a 35. cikk (9) bekezdésében, a 36. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (8) bekezdésében, a 40. cikk (11) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (7) bekezdésében, a 48. cikk (4) bekezdésében, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében és az 58. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (6) bekezdése, a 9. cikk (11) bekezdése, a 10. cikk (5) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (2) bekezdése, a 16. cikk (2) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdése, a 18. cikk (2) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése, a 21. cikk (1) bekezdése, a 22. cikk (1) bekezdése, a 23. cikk (2) bekezdése, a 24. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (7) bekezdése, a 32. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (6) bekezdése, a 34. cikk (8) bekezdése, a 35. cikk (9) bekezdése, a 36. cikk (3) bekezdése, a 38. cikk (8) bekezdése, a 40. cikk (11) bekezdése, a 44. cikk (2) bekezdése, a 46. cikk (7) bekezdése, a 48. cikk (4) bekezdése, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése és az 58. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

55. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az ökológiai termeléssel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

(4) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

2. SZAKASZ

Hatályon kívül helyezés, valamint átmeneti és záró rendelkezések

56. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 834/2007/EK rendelet hatályát veszti.

Ugyanakkor az e rendelet 58. cikkében meghatározottak szerint a 834/2007/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a harmadik országok által benyújtott, függőben lévő kérelmek elbírálása tekintetében.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

57. cikk

A 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságokra és ellenőrző szervezetekre vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) Az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése szerinti elismerése legkésőbb 2023. december 31-én lejár.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján összeállítja a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékét, és azt végrehajtási jogi aktusok útján módosíthatja.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet az e cikk (2) bekezdésében említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által a Bizottságnak az elismerésük felügyelete érdekében benyújtandó információk, valamint az említett felügyeletnek a Bizottság általi, akár helyszíni vizsgálatok formájában történő gyakorlása tekintetében.

58. cikk

A 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében harmadik országok által benyújtott kérelmekre vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) A Bizottság elvégzi a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében harmadik országok által benyújtott, 2018. június 17-én még függőben lévő kérelmek elbírálását. E kérelmek elbírálására az említett rendelet előírásai vonatkoznak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet úgy, hogy meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett kérelmek vizsgálatával kapcsolatos eljárási szabályokat, ideértve a harmadik országok által benyújtandó információk meghatározását is.

59. cikk

Az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek első elismerésére vonatkozó átmeneti intézkedések

Az alkalmazás 61. cikk második bekezdésében említett kezdőnapjától eltérve, a 46. cikket 2018. június 17-től kezdődően alkalmazni kell, amennyiben erre szükség van az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek kellő időben történő elismeréséhez.

60. cikk

A 834/2007/EK rendeletnek megfelelően előállított ökológiai termékek készleteire vonatkozó átmeneti intézkedések

A 834/2007/EK rendeletnek megfelelően 2021. január 1-je előtt előállított termékek a készletek kimerüléséig ezen időpont után is forgalomba hozhatók.

61. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT EGYÉB TERMÉKEK

— Élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztők,

— matétea, csemegekukorica, szőlőlevél, pálmafacsúcsrügy, komlóhajtás, továbbá növények hasonló, étkezésre alkalmas részei és az azokból előállított termékek,

— élelmiszerben vagy takarmányban történő felhasználásra szánt tengeri só és egyéb sók,

— legombolyítható selyemgubó,

— természetes mézgák és gyanták,

— méhviasz,

— illóolajok,

— természetes parafából készült dugók, nem agglomerált, és kötőanyag nélkül,

— kártolatlan és fésületlen pamut,

— kártolatlan és fésületlen gyapjú,

— nyers bőr és kezeletlen irha,

— hagyományos növényalapú növényi készítmények.

II. MELLÉKLET

A III. FEJEZETBEN EMLÍTETT RÉSZLETES TERMELÉSI SZABÁLYOK

I. rész: Növénytermesztési szabályok

A 9–12. cikkben megállapított termelési szabályok mellett az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók az ökológiai növénytermesztésre.

1. Általános követelmények

1.1. Az ökológiai növényeket – a vízben természetes módon termesztett növények kivételével – az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő talajban vagy az ökológiai termelésben engedélyezett anyagokkal és termékekkel kevert vagy termékennyé tett élő talajban kell termeszteni.

1.2. Nem megengedett a hidroponikus termesztés, amely a természetben nem vízben élő növények termesztésének azon módja, amikor a növényeket kizárólag tápoldatban vagy olyan semleges tápközegben gyökereztetik, amelyhez tápoldatot adtak.

1.3. Az 1.1. ponttól eltérve megengedett a magok csíráztatása nedvesítéssel és a cikóriafejek előállítása többek között a cikória tiszta vízbe áztatással való hajtatásával.

1.4. Az 1.1. ponttól eltérve megengedettek a következő gyakorlatok:

a) növénytermesztés cserépben dísz- és gyógynövények termesztése céljából, amely esetében a növényt és a cserepet együtt kínálják megvételre a végső fogyasztónak;

b) palánták és további kiültetésre szánt konténeres palánták nevelése további átültetésig.

1.5. Az 1.1. ponttól eltérve csak olyan felszíneken megengedett a növénytermesztés körülhatárolt ágyásokban, amelyeket 2017. június 28. előtt ezen eljárásokhoz ökológiai felszínnek minősítettek Finnországban, Svédországban és Dániában. Nem megengedett az említett felszínek kiterjesztése.

Az említett eltérés 2030. december 31-én hatályát veszti.

2025. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a körülhatárolt ágyások ökológiai gazdálkodásban való használatáról. A Bizottság a jelentéssel együtt adott esetben a körülhatárolt ágyások ökológiai gazdálkodásban való használatáról szóló jogalkotási javaslatot is előterjeszthet.

1.6. Csak olyan növénytermesztési technológiák alkalmazhatók, amelyek révén elkerülhető vagy minimálisra csökkenthető a környezetszennyezés.

1.7. Átállás

1.7.1. Ahhoz, hogy a növényeket és növényi termékeket ökológiai termékeknek lehessen tekinteni, az e rendeletben foglalt termelési szabályokat a mezőgazdasági parcellákra a vetést megelőzően legalább kétéves átállási időszakon keresztül, a legelő vagy évelőtakarmány-termő parcellák esetében az ökológiai takarmányként történő felhasználás előtt legalább kétéves időszakon keresztül, illetve a takarmányoktól eltérő évelő növények esetében az ökológiai termények első betakarítása előtt legalább három éves időszakon keresztül alkalmazni kell.

1.7.2. Azokban az esetekben, amikor a földterület, illetve egy vagy több parcella ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal szennyeződött, az illetékes hatóság úgy dönthet, hogy az átállási időszakot az érintett földterület vagy parcellák esetében az 1.7.1. pontban megadott időszakhoz képest meghosszabbítja.

1.7.3. Az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés esetén az illetékes hatóságnak az 1.7.1. pontnak megfelelően új átállási időszakot kell előírnia.

Az említett időszak az alábbi két esetben lerövidülhet:

a) az érintett tagállam illetékes hatósága által kötelezően előírt, a károsítók vagy a gyomok – köztük a zárlati károsítók, illetve az idegenhonos inváziós fajok – féken tartását célzó intézkedés részeként ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés;

b) az érintett tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott tudományos vizsgálatok részeként ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés.

1.7.4. Az 1.7.2. és az 1.7.3. pontban említett esetekben az átállási időszak hosszát a következő követelmények figyelembevételével kell meghatározni:

a) az érintett termék vagy anyag lebomlási folyamatának olyannak kell lennie, hogy az átállási időszak végére a talajban vagy – évelő kultúrák esetében – a növényben a szermaradékok mennyisége jelentéktelen legyen;

b) a kezelést követően betakarított termény nem hozható forgalomba ökológiai vagy átállási termékként.

1.7.4.1. A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot minden olyan általuk hozott határozatról, amely kötelező intézkedéseket ír elő az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való kezelésre vonatkozóan.

1.7.4.2. Ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való kezelés esetén az 1.7.5. pont b) pontja nem alkalmazandó.

1.7.5. Az ökológiai állattartásra szánt földterület esetén:

a) az átállási szabályok a termelőegység állati takarmány előállítására használt teljes területére vonatkoznak;

b) az a) pont ellenére az átállási időszak egy évre csökkenthető a legelők és a nem növényevő fajok által használt szabadtéri területek tekintetében.

1.8. A növények eredete a növényi szaporítóanyagokat is beleértve

1.8.1. A növénytermesztéshez és a növényi szaporítóanyagoktól eltérő növényi termékek előállításához kizárólag ökológiai növényi szaporítóanyag használható.

1.8.2. A növényi szaporítóanyagtól eltérő termékek előállításához használt ökológiai növényi szaporítóanyag előállításához az anyanövények, valamint adott esetben a növényi szaporítóanyagként történő felhasználásra szánt más növények termesztésének legalább egy generáción keresztül kell folynia e rendelettel összhangban, ami évelő szabadföldi kultúrák esetén legalább két vegetációs időszakot foglal magában.

1.8.3. Az ökológiai növényi szaporítóanyag kiválasztásakor a gazdasági szereplőknek előnyben kell részesíteniük az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai növényi szaporítóanyagot.

1.8.4. Az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai fajták termesztéséhez az ökológiai nemesítési tevékenységeket ökológiai körülmények között kell végezni, mégpedig azzal a központi törekvéssel, hogy növeljék a genetikai sokféleséget, fokozottan támaszkodjanak a természetes reprodukciós képességre, hogy növekedjen az agronómiai teljesítmény, a betegségekkel szembeni ellenálló képesség, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodó képesség.

A merisztématenyésztés kivételével valamennyi szaporítási eljárást tanúsított ökológiai gazdálkodás keretében kell folytatni.

1.8.5. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyag használata

1.8.5.1. Az 1.8.1. ponttól eltérve amennyiben a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban vagy a 26. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatok azt mutatják, hogy a gazdasági szereplőnek a – paláktától eltérő – ökológiai növényi szaporítóanyaggal kapcsolatos minőségi vagy mennyiségi igényei nem teljesülnek, akkor az illetékes hatóságok engedélyezhetik átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagoknak az 1.8.5.3., 1.8.5.4. és 1.8.5.5. pontban meghatározott feltételek melletti felhasználását.

A gazdasági szereplőnek valamely említett eltérésre irányuló kérelmének benyújtása előtt ellenőriznie kell a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban vagy a 26. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett rendszerben, hogy a kérelme indokolt-e.

1.8.5.2. A 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek engedélyezhetik harmadik országbeli gazdasági szereplők számára, hogy átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagokat használjanak fel az ökológiai termelőegységekben, amennyiben a gazdasági szereplő helye szerinti harmadik ország területén nem áll rendelkezésre megfelelő minőségű vagy elegendő mennyiségű ökológiai növényi szaporítóanyag, valamint ha teljesülnek az 1.8.5.3., az 1.8.5.4.és az 1.8.5.5. pontban meghatározott feltételek.

1.8.5.3. Nem ökológiai növényi szaporítóanyagot kizárólag az e rendelet 24. cikkének (1) bekezdésének megfelelően vetőmagok kezelésére engedélyezett növényvédő szerekkel lehet kezelni, kivéve, ha az (EU) 2016/2031 rendeletnek megfelelően az érintett tagállam illetékes hatósága növényegészségügyi célból egy adott faj valamennyi fajtája tekintetében vegyszeres kezelést ír elő azon a területen, ahol a növényi szaporítóanyagot felhasználni tervezik.

1.8.5.4. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó engedélyt a vetést megelőzően kell megszerezni.

1.8.5.5. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó engedély csak egyéni felhasználóknak, egyszerre csak egy idényre adható, és az engedélyezésért felelős illetékes hatóságnak jegyzékbe kell foglalnia az engedélyezett növényi szaporítóanyagok mennyiségét.

1.9. Talajerő-gazdálkodás és tápanyag-utánpótlás

1.9.1. Az ökológiai növénytermesztés során olyan földművelési és növénytermesztési módszereket kell használni, amelyek fenntartják vagy növelik a talaj szervesanyag-tartalmát, fokozzák a talajstabilitást és a talaj biológiai sokféleségét, valamint megelőzik a talajtömörödést és a talajeróziót.

1.9.2. A talaj termőképességét és biológiai aktivitását az alábbiak szerint kell fenntartani és növelni:

a) a legelő vagy évelőtakarmány-termő parcellák kivételével többéves vetésforgó használatával, ami vonatkozik a kötelező hüvelyesekre – mint a vetésforgóban használt fő- vagy takarónövényre – és más zöldtrágya-növényekre is,

b) az üvegházak, illetve a takarmányoktól eltérő évelő növények esetében rövid tenyészidejű zöldtrágya-növények és pillangósvirágúak használatával, továbbá a növények sokféleségének felhasználásával, valamint

c) minden esetben az állati szerves trágya vagy az ökológiai – mindkét esetben lehetőség szerint komposztált – szerves anyag alkalmazásával.

1.9.3. Ha a növények tápanyagigényét az 1.9.1. és az 1.9.2. pontban meghatározott intézkedések révén nem lehet kielégíteni, kizárólag a 24. cikk alapján az ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett trágya és talajjavító szerek használhatók, és csakis a szükséges mértékben. A gazdasági szereplőknek nyilvántartást kell vezetniük az említett termékek felhasználásáról.

1.9.4. A parcellán használt szerves trágya összmennyisége a 91/676/EGK irányelvben meghatározottak szerint nem haladhatja meg az évi 170 kg nitrogénmennyiséget hektáronként az átállási és ökológiai termelőegységekben használt mezőgazdasági területen. Ez a korlátozás kizárólag az istállótrágyára, a szárított istállótrágyára, a szárított baromfitrágyára és a komposztált állati ürülékre vonatkozik, ideértve a baromfitrágyát, a komposztált istállótrágyát és a folyékony állati ürüléket is.

1.9.5. A mezőgazdasági üzemek üzemeltetői az ökológiai termelőegységekből származó többlettrágya elhelyezésének céljából írásbeli együttműködési megállapodásokat kizárólag az ökológiai termelési szabályoknak megfelelő más mezőgazdasági üzemek üzemeltetőivel és vállalkozásokkal köthetnek. Az 1.9.4. pontban említett felső határértéket az ilyen együttműködésben részt vevő összes olyan termelőegység alapján kell kiszámítani, ahol ökológiai gazdálkodás folyik.

1.9.6. Mikroorganizmus-készítmények is felhasználhatók a talaj általános állapotának vagy a talaj, illetve a növények tápanyagellátásának javítása céljából.

1.9.7. Komposztaktiváláshoz megfelelő növényi alapú készítmények és mikroorganizmus-készítmények is felhasználhatók.

1.9.8. Ásványi eredetű nitrogént tartalmazó trágya nem használható fel.

1.9.9. Biodinamikus készítmények felhasználhatók.

1.10. Károsítók és gyomok elleni védekezés

1.10.1. A károsítók és gyomnövények által okozott károk megelőzéséhez elsősorban a következők által nyújtott védelemre kell támaszkodni:

— természetes ellenségek,

— fajok és fajták vagy heterogén anyag kiválasztása,

— vetésforgó,

— termesztési technológiák, mint például a biofumigáció, valamint mechanikai és fizikai módszerek, továbbá

— hőkezelési eljárások, mint például a szolarizáció és a hajtatott növények esetében a sekély talajgőzölés (legfeljebb 10 cm-es mélységben).

1.10.2. Amennyiben a növényeket az 1.10.1. pontban meghatározott intézkedésekkel nem lehet megfelelően megvédeni a károsítóktól, vagy amennyiben a növénykultúrát igazolt veszély fenyegeti, kizárólag azok a termékek és anyagok használhatók fel – és csakis a szükséges mértékben –, amelyeknek az ökológiai termelésben való felhasználását a 9. és 24. cikk alapján engedélyezték. A gazdasági szereplőknek meg kell őrizniük az ilyen termékek felhasználásának szükségességét igazoló dokumentumokat.

1.10.3. A csapdákban és a légtértelítéshez használt termékadagoló-berendezésekben felhasznált termékek és anyagok esetében – a feromonok kivételével – meg kell akadályozni, hogy a termékek és anyagok a csapdákból vagy adagolóberendezésekből kikerüljenek a környezetbe, és ott érintkezésbe kerüljenek a termesztett növényekkel. Használat után gondoskodni kell az összes csapda, köztük a feromoncsapdák begyűjtéséről és biztonságos ártalmatlanításáról.

1.11. A tisztításhoz és fertőtlenítéshez használt termékek

Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek alkalmazhatók a növénytermesztésben, amelyek ökológiai termelésben való felhasználását a 24. cikk alapján engedélyezték.

1.12. Nyilvántartási kötelezettség

A gazdasági szereplőknek nyilvántartást kell vezetniük az érintett parcellákról és a termésmennyiségről.

1.13. Feldolgozatlan termékek elkészítése

Amennyiben a növényeken feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, akkor a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában megállapított általános követelményeket értelemszerűen alkalmazni kell az ilyen műveletekre.

2. Egyes növényekre és növényi termékekre vonatkozó részletes szabályok

2.1. A gombatermesztésre vonatkozó szabályok

A gombatermesztésben csak olyan termesztőközeg használható, amely kizárólag a következő összetevőkből áll:

a) istállótrágya és állati ürülék:

i. vagy ökológiai termelőegységekből vagy az átállás második évében lévő termelőegységekből; vagy

ii. az 1.9.3. pontban említettek, kizárólag amikor az i. pontban említett termék nem áll rendelkezésre, feltéve, hogy az említett istállótrágya és az állati ürülék – a takaróanyagot és az esetlegesen hozzáadott vizet figyelmen kívül hagyva – nem haladja meg a termesztőközeg összes összetevője komposztálás előtti tömegének 25 %-át;

b) ökológiai termelőegységekből származó, az a) pontban említettektől eltérő mezőgazdasági eredetű termékek;

c) vegyszerrel nem kezelt tőzeg;

d) a kivágás után vegyszerrel nem kezelt fa;

e) az 1.9.3. pontban említett ásványi anyagok, víz és talaj.

2.2. A vadon termő növények begyűjtésére vonatkozó szabályok

A természetes területeken, erdőkben és mezőgazdasági területeken vadon termő növények és azok részeinek begyűjtése ökológiai termelésnek tekinthető, feltéve, hogy:

a) az említett területeket a begyűjtést megelőző legalább hároméves időtartam alatt a 9. és 24. cikk alapján ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett termékeken vagy anyagokon kívül mással nem kezelték;

b) a begyűjtés a természetes élőhely egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja.

II. rész: Állattartási szabályok

Az ökológiai állattartásra a 9., 10., 11. és 14. cikkben megállapított termelési szabályok mellett az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. Általános követelmények

1.1. A méhészet kivételével nem megengedett az olyan földterület nélküli állattartás, amelynek során az ökológiai állattartást folytatni kívánó mezőgazdasági termelő nem művel mezőgazdasági földterületet és nem kötött írásos együttműködési megállapodást mezőgazdasági termelővel ökológiai vagy átállási termelőegységeknek az állattartás céljára történő használatáról.

1.2. Átállás

1.2.1. Amennyiben a termelőegység – beleértve a legelőket és bármely takarmányozásra használt területet –, valamint az e termelőegységre vonatkozóan az I. rész 1.7.1. és 1.7.5. b) pontjában említett átállási időszak kezdetén a termelőegységben lévő állatok esetében egyidőben kezdődik meg az átállás, a termelőegység átállási időszakának végén az állatok és az állati termékek ökológiainak tekinthetők, abban az esetben is, ha az e rész 1.2.2. pontjában az állattartás érintett típusa tekintetében meghatározott átállási időszak hosszabb, mint a termelőegység átállási időszaka.

Az 1.4.3.1. ponttól eltérve az említett, egyidejű átállás esetében és a termelőegység átállási időszakában a termelőegységben az átállási időszak kezdetétől jelen lévő állatok etethetők az átállási termelőegységben az átállás első évében előállított, átállási takarmánnyal és/vagy az 1.4.3.1. pontnak megfelelő takarmánnyal és/vagy ökológiai takarmánnyal.

Nem ökológiai állatok az 1.3.4. pontnak megfelelően kerülhetnek be átállási termelőegységbe az átállás megkezdését követően.

1.2.2. Az állattartás típusára vonatkozó átállási időszakok az alábbiak szerint kerülnek meghatározásra:

a) a húsukért tartott szarvasmarha- és lófélék esetében 12 hónap, de mindenképpen legalább élettartamuk háromnegyed része;

b) a juhfélék, a kecskefélék, a sertésfélék és a tejhasznú állatok esetében 6 hónap;

c) a húsáért tartott baromfi esetében – a pekingi kacsa kivételével –, ha háromnapos koruk előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 10 hét;

d) pekingi kacsa esetében, ha háromnapos kora előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 7 hét;

e) tojástermelésre tartott baromfi esetében, ha háromnapos kora előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 6 hét;

f) méhek esetében 12 hónap.

Az átállási időszak alatt a viaszt ökológiai termelést folytató méhészetből származó viaszra kell cserélni.

Mindazonáltal a nem ökológiai méhviasz is felhasználható, ha:

i. a kereskedelemben ökológiai méhészetből származó méhviasz nem áll a piacon rendelkezésre;

ii. a méhviasz igazoltan nem szennyezett ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal; és

iii. fedelezésből származik;

g) nyulak esetében 3 hónap;

h) szarvasfélék esetében 12 hónap.

1.3. Az állatok származása

1.3.1. Az átállási szabályok sérelme nélkül az ökológiai állatoknak ökológiai termelőegységben kell születniük vagy kikelniük és nevelkedniük.

1.3.2. Az ökológiai állatok tenyésztésére vonatkozóan:

a) a szaporításnak természetes módszereken kell alapulnia, azonban mesterséges megtermékenyítés alkalmazása is megengedett;

b) a szaporodást nem szabad hormonokkal vagy hasonló hatású egyéb anyagokkal való kezeléssel előidézni vagy gátolni, kivéve az egyes állatok állatorvosi gyógykezelésének formájaként;

c) a mesterséges szaporítás egyéb formái, mint például a klónozás és az embrióátültetés, nem alkalmazhatók;

d) a fajtát az ökológiai termelés elveinek megfelelően oly módon kell megválasztani, hogy az biztosítsa az állatjólét magas szintjét, és hozzájáruljon az állatok szenvedésének megelőzéséhez és csonkításuk szükségességének elkerüléséhez is.

1.3.3. A fajták vagy vonalak kiválasztásakor a gazdasági szereplőnek fontolóra kell vennie annak lehetőségét, hogy előnyben részesítse azon fajtákat vagy vonalakat, amelyekre jellemző a genetikai sokféleség magas szintje, továbbá – minden esetben jólétük veszélyeztetése nélkül – meg kell vizsgálnia az állatok helyi feltételekhez való alkalmazkodó képességét, tenyészértékét, élettartamát, életképességét és betegségekkel vagy egészségügyi problémákkal szembeni ellenálló képességét. Ezen túlmenően, a fajtákat és a vonalakat úgy kell megválasztani, hogy elkerülhetők legyenek az intenzív tartás keretében használt bizonyos fajtákra vagy vonalakra jellemző betegségek és egészségügyi problémák, például a sertés-stressz szindróma, amely esetlegesen fakó-puha-vizenyős (PSE) húshoz vezethet, továbbá a hirtelen halál, a spontán vetélés vagy a császármetszést igénylő nehéz ellés. Előnyben kell részesíteni az őshonos fajtákat és vonalakat.

A fajták és vonalak első bekezdésnek megfelelő kiválasztásához a gazdasági szereplőnek fel kell használnia a 26. cikk (3) bekezdésében említett rendszerekben rendelkezésre álló információkat.

1.3.4. Nem ökológiai állatok felhasználása

1.3.4.1. Az 1.3.1. ponttól eltérve szaporítási célból a nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat akkor lehet bevinni az ökológiai termelőegységbe, ha az állatfajták az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke (10) bekezdése b) pontjában és az annak alapján elfogadott jogi aktusokban említettek szerint a tenyésztésből való kivonás veszélye által fenyegetettnek minősülnek. Ilyen esetben nem feltétlenül szükséges, hogy a fajta állatai még nem ellettek legyenek.

1.3.4.2. Az 1.3.1. ponttól eltérve méhészet megújítása céljából évente a méhanyák és méhcsaládok 20 %-át lehet az ökológiai termelőegységben nem ökológiai termelésből származókkal pótolni, feltéve, hogy a méhanyákat és a méhcsaládokat ökológiai termelőegységből származó lépekkel vagy lépalapokkal ellátott kaptárakban helyezik el. Évente egy családot vagy méhanyát minden esetben lehet nem ökológiai termelésből származó családdal vagy méhanyával pótolni.

1.3.4.3. Az 1.3.1. ponttól eltérve egy állomány első ízben történő kialakításakor, megújításakor vagy átalakításakor, és amennyiben a mezőgazdasági termelő minőségi és mennyiségi igényei nem teljesíthetők, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy nem ökológiai tartású baromfi is bevihető az ökológiai baromfitartó termelőegységbe, feltéve, hogy a tojástermelés céljából behozott jércék és a hústermelés céljából behozott baromfifélék háromnaposnál fiatalabbak. A belőlük származó termékek csak akkor tekinthetők ökológiai eredetűnek, ha betartották az 1.2. pontban említett átállási időszakot.

1.3.4.4. Az 1.3.1. ponttól eltérve amennyiben a 26. cikk (2) bekezdésének (b) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatok azt mutatják, hogy a mezőgazdasági termelő ökológiai állatokra vonatkozó minőségi vagy mennyiségi igényei nem teljesülnek, az illetékes hatóság engedélyezheti nem ökológiai állatoknak az 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4. pontban előírt feltételek betartása melletti bevitelét az ökológiai termelőegységbe.

A mezőgazdasági termelőnek valamely említett eltérésre irányuló kérelmének benyújtása előtt ellenőriznie kell a 26. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatokat, hogy a kérelme indokolt-e.

Harmadik országbeli gazdasági szereplők esetében a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek engedélyezhetik nem ökológiai állatok bevitelét az ökológiai termelőegységekbe, amennyiben a gazdasági szereplő helye szerinti ország területén nem áll rendelkezésre megfelelő minőségű vagy elegendő mennyiségű ökológiai állat.

1.3.4.4.1. Szaporítási célból az állatállomány első alkalommal történő kialakításakor nem ökológiai tartású fiatal állatok is bevihetők a termelőegységbe. Ezeket elválasztásuk után azonnal az ökológiai termelés szabályainak megfelelően kell nevelni. Ezenfelül az említett állatok állatállományba történő bevitele időpontjában az alábbi korlátozások alkalmazandók:

a) a szarvasmarhaféléknek, a lófféléknek és a szarvasféléknek hat hónaposnál fiatalabbnak kell lenniük;

b) a juhféléknek és a kecskeféléknek 60 napnál fiatalabbnak kell lenniük;

c) a sertésféléknek 35 kg-nál könnyebbnek kell lenniük;

d) a nyulaknak három hónaposnál fiatalabbnak kell lenniük.

1.3.4.4.2. Szaporítási célból az állatállomány megújítása érdekében be lehet vinni a termelőegységbe nem ökológiai tartású kifejlett hímivarú és nem ökológiai tartású, még nem ellett nőivarú állatokat. Ezeket ezt követően az ökológiai termelés szabályai szerint kell nevelni. Ezenfelül a nőivarú állatok létszámára az alábbi éves korlátozások vonatkoznak:

a) a lófélékhez vagy szarvasmarhafélékhez tartozó kifejlett állatoknak legfeljebb 10 %-át, a sertésfélékhez, juhfélékhez, kecskefélékhez és szarvasfélékhez tartozó kifejlett állatoknak, illetve a kifejlett nyulaknak legfeljebb 20 %-át lehet bevinni;

b) tíznél kevesebb lófféléből, szarvasféléből, szarvasmarhaféléből vagy nyúlból, illetve ötnél kevesebb sertésféléből, juhféléből vagy kecskeféléből álló termelőegységeknél minden ilyen pótlás évente legfeljebb egy állatra korlátozódhat.

1.3.4.4.3. Az 1.3.4.4.2. alpontban meghatározott százalékarányok legfeljebb 40 %-ra emelhetők, amennyiben az illetékes hatóság megerősítette, hogy valamely alábbi feltétel teljesül:

a) a gazdaság jelentős bővítésére került sor;

b) fajtaváltásra került sor;

c) új állatállomány-szakosodás bevezetésére került sor.

1.3.4.4.4. Az 1.3.4.4.1., 1.3.4.4.2. és 1.3.4.4.3. pontban említett esetekben a nem ökológiai állatok kizárólag abban az esetben minősülnek ökológiainak, ha biztosítva lett az 1.2. pontban meghatározott átállási időszak tekintetében a megfelelés. Az 1.2.2. pontban meghatározott átállási időszak legkorábban akkor veheti kezdetét, amikor az állatok bekerülnek az átállási termelőegységbe.

1.3.4.4.5. Az 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4. pontban említett esetekben a nem ökológiai állatokat vagy elkülönítetten kell tartani a többi állattól, vagy azokat az 1.3.4.4.4. pontban említett átállási időszak végéig azonosítható módon kell tartani.

1.4. Táplálás

1.4.1. Általános táplálási követelmények

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) az állatok takarmányát elsősorban az állatokat tartó mezőgazdasági üzemből kell beszerezni vagy az ugyanabban a régióban lévő más mezőgazdasági üzemekhez tartozó ökológiai vagy átállási termelőegységekből kell beszerezni;

b) az állatokat olyan ökológiai vagy átállási takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatok fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét; a korlátozott etetés nem megengedett az állattartásban, kivéve, ha ez állat-egészségügyi okból indokolt;

c) nem szabad az állatokat olyan körülmények között, illetve olyan étrenden tartani, amely vérszegénységet okozhat;

d) a hízlalási eljárások során minden esetben tiszteletben kell tartani minden egyes faj bevett táplálkozási szokásait és az állatjóléti szempontokat a tenyésztési folyamat valamennyi szakaszában; a kényszertáplálás tilos;

e) a sertésfélék, a baromfifélék és a méhek kivételével az állatok számára – amennyiben a feltételek azt lehetővé teszik – folyamatos hozzáférést kell biztosítani legelőhöz vagy szálastakarmányhoz;

f) növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók;

g) a szopós állatokat a Bizottság által a 14. cikk (3) bekezdése a) pontjával összhangban minimumként meghatározott ideig lehetőleg anyatejjel kell táplálni; ezen időszak alatt nem használható sem vegyi úton előállított, sem növényi eredetű alkotórészeket tartalmazó tejpótló takarmány;

h) a növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagoknak ökológiainak kell lenniük;

i) a nem ökológiai növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagok, mikrobiális vagy ásványi eredetű takarmány-alapanyagok, takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben alkalmazhatók, ha ökológiai termelésben való felhasználásukat a 24. cikk alapján engedélyezték.

1.4.2. Legeltetés

1.4.2.1. Legeltetés ökológiai földterületen

Az 1.4.2.2. pont sérelme nélkül az ökológiai állatokat ökológiai földterületen kell legeltetni. Minden évben korlátozott ideig azonban nem ökológiai állatok is legeltethetők ökológiai legelőkön, amennyiben azokat az 1305/2013/EU rendelet 23., 25., 28., 30., 31. és 34. cikke szerint támogatott földterületen környezetbarát módon nevelték és amennyiben az ökológiai legelőn nincsenek jelen az ökológiai állatokkal egyidőben.

1.4.2.2. Közös földterületen történő legeltetés és vándorlegeltetés

1.4.2.2.1. Az ökológiai állatok az alábbi feltételek mellett legelhetnek közös földterületen:

a) a közös földterületet legalább három éve nem kezelték ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal;

b) a közös földterületet használó, valamennyi nem ökológiai állatot az 1305/2013/EU rendelet 23., 25., 28., 30., 31. és 34. cikke szerint támogatott földterületen környezetbarát módon nevelték;

c) az olyan ökológiai állatokból származó állati termékek, amelyeket azon időszak alatt állítottak elő, amely alatt az említett állatok a közös földterületen legeltek, nem tekinthetők ökológiai terméknek, kivéve, ha bizonyítható az említett állatoknak a nem ökológiai állatoktól való megfelelő elkülönítése.

1.4.2.2.2. A vándorlegeltetési időszak alatt – egyik legelőterületről a másikra történő hajtásuk során – az ökológiai állatok legelhetnek nem ökológiai területen. Ebben az időszakban az ökológiai állatokat elkülönítve kell tartani a többi állattól. Nem ökológiai takarmánynak fű és egyéb növényzet formájában történő bevitele az alábbiak szerint megengedett a legeltetésben:

a) legfeljebb 35 napig az oda- és a visszautat is beleszámítva; vagy

b) az éves össztakarmány legfeljebb 10 %-ának megfelelő mennyiség a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékában számolva.

1.4.3. Átállási takarmány

1.4.3.1. Ökológiai állattartással foglalkozó mezőgazdasági üzemek esetében:

a) a takarmányadagok átlagban legfeljebb 25 %-ban tartalmazhatnak átállási takarmányt az átállás második évétől kezdve. Ez a százalékarány 100 %-ra növelhető, amennyiben ez az átállási takarmány abból a mezőgazdasági üzemből származik, amelyben az állattartás is folyik; valamint

b) az állatállomány ellátására használt összes takarmány átlagos mennyiségének legfeljebb 20 %-a származhat az állandó legelőkön, évelőtakarmány-termő parcellákon, illetve az ökológiai gazdálkodás keretében bevetett fehérjenövény-parcellákon történő legeltetésből, illetve az azokon történő betakarításból, az átállás első évében, amennyiben az említett földterületek a mezőgazdasági üzem részét képezik.

Ha az a) és b) pontban említett, átállási takarmány mind a két típusát használják takarmányozásra, akkor az ilyen takarmányok együttes százalékaránya nem haladhatja meg az a) pontban megállapított százalékarányt.

1.4.3.2. Az 1.4.3.1. pontban szereplő adatokat évente, a növényi eredetű takarmány szárazanyagtartalmának százalékos arányaként kell kiszámítani.

1.5. Egészségvédelem

1.5.1. Betegségmegelőzés

1.5.1.1. A betegségmegelőzésnek a fajták és vonalak megfelelő kiválasztásán, a megfelelő állattartási módszereken, kiváló minőségű takarmányon, az állatok testmozgásán, megfelelő állománysűrűségen, valamint a megfelelő és kielégítő, higiénikus körülmények közt való elhelyezésen kell alapulnia.

1.5.1.2. Immunológiai állatgyógyászati készítmények használhatók.

1.5.1.3. Nem használhatók megelőző kezelés keretében a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények, az antibiotikumokat és a szintetikus allopátiás molekulákból álló bóluszokat is ideértve.

1.5.1.4. Nem használhatók a növekedés- vagy termelékenységfokozó anyagok (az antibiotikumokat, kokcidiosztatikumokat és egyéb mesterséges növekedésserkentő anyagokat is ideértve), valamint hormonok és szaporodásszabályozásra vagy más célokra (például az ivarzás indukálására vagy szinkronizálására) szolgáló hasonló anyagok.

1.5.1.5. Ha az állatállomány nem ökológiai termelőegységekből származik, a helyi körülmények függvényében egyedi intézkedéseket, például szűrővizsgálatot vagy karantént kell alkalmazni.

1.5.1.6. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek használhatók az állattartó épületekben és létesítményekben, amelyek ökológiai termelésben való felhasználását a 24. cikk alapján engedélyezték.

1.5.1.7. Az épületeket, ólakat, karámokat, berendezéseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell az állatok közötti fertőzéseknek és a betegséghordozó organizmusok elszaporodásának elkerülése érdekében. Az ürüléket, vizeletet és az el nem fogyasztott vagy kiömlött takarmányt szükség szerinti gyakorisággal el kell távolítani a szagok minimálisra csökkentése, valamint a rovarok és rágcsálók odavonzásának megakadályozása érdekében. Az állattartó épületekben és létesítményekben a rovarok és egyéb károsítók irtására, kizárólag csapdában használandó, rágcsálóirtók, valamint az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók.

1.5.2. Állat-egészségügyi kezelés

1.5.2.1. Ha az állat-egészségügyi betegségmegelőző intézkedések ellenére az állatok megbetegszenek vagy megsérülnek, haladéktalanul kezelni kell őket.

1.5.2.2. A betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni. Ha a fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények hatástalannak bizonyulnak, szükség esetén és szigorú feltételek mellett állatorvosi utasítás alapján kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények is használhatók, az antibiotikumokat is ideértve. Különösen a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan meg kell állapítani korlátozásokat.

1.5.2.3. Az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett ásványi eredetű takarmány-alapanyagokat és az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett tápértékkel rendelkező adalékanyagokat, valamint a fitoterápiás és homeopátiás készítményeket előnyben kell részesíteni a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítményekkel szemben – az antibiotikumokat is ideértve –, feltéve, hogy ezek az adott állatfaj esetében és a kezelést szükségessé tevő helyzetben megfelelő terápiás hatással rendelkeznek.

1.5.2.4. A vakcinázás, az élősködők elleni kezelés és a kötelező mentesítési tervek kivételével, ha egy állat vagy állatok valamely csoportja 12 hónapon belül háromnál több alkalommal, vagy egy évnél rövidebb hasznos élettartamú állat esetében egynél több alkalommal kap kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítménnyel – az antibiotikumokat is ideértve – végzett kezelést, az érintett állatok és a belőlük származó termékek nem értékesíthetők ökológiai termékként, és ezekre az állatokra alkalmazni kell az 1.2. pontban említett átállási időszakokat.

1.5.2.5. Az állatnak a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítménnyel – az antibiotikumokat is ideértve – szokásos alkalmazási feltételek mellett történő utolsó kezelése és az említett állatból ökológiai módon előállított élelmiszerek előállítása közötti várakozási időnek a 2001/82/EK irányelv 11. cikkében említett várakozási idő kétszeresének, de legalább 48 órának kell lennie.

1.5.2.6. Az uniós jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések megengedettek.

1.6. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

1.6.1. Az épület szigetelésének, fűtésének és szellőzésének biztosítania kell, hogy a légmozgás, a por koncentrációja, a hőmérséklet, a levegő relatív páratartalma és a gázok koncentrációja olyan értéken belül maradjon, amely biztosítja az állatok jóllétét. Az épületekben bőséges természetes szellőzést és fényt kell biztosítani.

1.6.2. Az állatok zárt helyen történő elhelyezése nem kötelező azokon a területeken, ahol megfelelőek az éghajlati viszonyok az állatok szabadban tartásához. Ilyen esetekben az állatok számára a kedvezőtlen időjárási viszonyok elleni védelem érdekében hozzáférést kell biztosítani menedékhelyhez vagy árnyékos helyhez.

1.6.3. Az épületekben az állománysűrűségnek lehetővé kell tennie az állatok kényelmét és jóllétét, továbbá ki kell elégítenie az állatok fajspecifikus igényeit, és az állománysűrűségnek különösen az állatok fajától, fajtájától és életkorától kell függenie. Az állománysűrűség tekintetében figyelembe kell venni továbbá az állatok viselkedési szokásait is, amelyek különösen a csoport nagyságától és az állatok nemétől függenek. Az állománysűrűségnek biztosítania kell az állatok jóllétét azáltal, hogy elegendő teret biztosítanak számukra ahhoz, hogy természetes testhelyzetben álljanak, mozogjanak, könnyen lefeküdjenek, megforduljanak, tisztogassák magukat, és olyan természetes mozdulatokat tegyenek, mint a nyújtózkodás vagy a szárnycsapkodás.

1.6.4. Az épületek és a szabadtéri kifutók minimális bel- és kültéri alapterülete és a 14. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított, az elhelyezéshez kapcsolódó technikai adatok tekintetében biztosítani kell a megfelelést.

1.6.5. A szabadtéri területek lehetnek részlegesen fedettek. A fedett karámok nem minősülnek szabadtéri területnek.

1.6.6. A teljes állománysűrűséget úgy kell meghatározni, hogy az ne lépje túl az évi 170 kg-os szervesnitrogén-mennyiséget a mezőgazdasági terület egy hektárjára vetítve.

1.6.7. Az 1.6.6. pontban említett megfelelő állatállománysűrűség meghatározásához az illetékes hatóságnak – az állattartásra vonatkozóan külön előírásokban típusonként megadott adatokat felhasználva – meg kell állapítania az 1.6.6. pontban említett határértéknek megfelelő állategységek számát.

1.6.8. Az állattartáshoz nem használhatók ketrecek, bokszok és sima borítású padozatok egyetlen állatfaj vonatkozásában sem.

1.6.9. Amikor állat-egészségügyi okokból az állatokat elkülönítetten kezelik, olyan teret kell számukra biztosítani, ahol kemény talaj és szalma vagy megfelelő alom van. Lehetővé kell tenni, hogy az állat kényelmesen megfordulhasson és teljes hosszában kényelmesen lefeküdhessen.

1.6.10. A karámban történő ökológiai állattartás nagyon nedves vagy mocsaras talajon nem megengedett.

1.7. Állatjólét

1.7.1. Az állattartásban közreműködő, illetve a szállítás és a levágás során az állatokkal foglalkozó teljes személyzetnek megfelelő alapismeretek és készségek birtokában kell lennie az állatok egészségügyi és jóléti szükségletei vonatkozásában, továbbá a különösen az 1/2005/EK [1] és az 1099/2009/EK tanácsi rendeletben [2] előírt megfelelő képzésben kell részesülnie az e rendeletben megállapított szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében.

1.7.2. A tartási gyakorlatoknak – az állománysűrűséget és az elhelyezési körülményeket is beleértve – meg kell felelniük az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényeinek.

[1] A Tanács 1/2005/EK rendelete (2004. december 22.) az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról (HL L 3., 2005.1.5., 1. o.).

[2] Tanács 1099/2009/EK rendelete (2009. szeptember 24.) az állatok leölésük során való védelméről (HL L 303., 2009.11.18., 1. o.).

1.7.3. Az állatok számára folyamatos hozzáférést kell biztosítani az állatok testmozgását lehetővé tévő szabadtéri területhez, lehetőleg legelőhöz, amennyiben az időjárási viszonyok, az évszakra jellemző feltételek és a talaj állapota ezt megengedi, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján az emberi és állati egészség védelmével kapcsolatosan korlátozások és kötelezettségek vannak előírva.

1.7.4. Az állatok számát úgy kell korlátozni, hogy minimális legyen az állatok által okozott túllegelés, talajtaposási kár, erózió, szennyezés, és a trágyájuk szétszóródása általi szennyezés.

1.7.5. Tilos az állatok kötött tartása és elszigetelése, kivéve egy-egy adott állat esetében korlátozott időtartamra, és csak az állat-egészségügyi szempontból indokolt mértékben. Az állatok elszigetelése kizárólag korlátozott időtartamra, és csak az állattartásban részt vevő személyzet biztonságának érdekében, vagy állatjóléti okokból engedélyezhető. Az illetékes hatóságok a (fiatal állományon kívül) legfeljebb 50 állatot tartó gazdaságok esetében engedélyezhetik a szarvasmarhák kötött tartását, ha nincs lehetőség arra, hogy a viselkedési szokásaiknak megfelelő csoportokban tartsák őket, feltéve, hogy a legeltetési időszakban hozzáférnek a legelőkhöz, és amikor a legeltetés nem lehetséges, legalább hetente kétszer hozzáférnek szabadtéri területekhez.

1.7.6. Az állatok szállításának időtartamát a lehető legrövidebbre kell csökkenteni.

1.7.7. Az állatok teljes élete során – a levágáskor is – el kell kerülni, illetve a minimumra kell korlátozni az állatok szenvedését, fájdalmát és szorongását.

1.7.8. Az uniós állatjóléti jogszabályokkal kapcsolatos fejlemények sérelme nélkül eseti alapon kivételes jelleggel megengedhető a juhok farokkurtítása és a csőrkurtítás, ha ezeket az állat életének első 3 napján végzik, illetve a szarvtalanítás, amennyiben az említett gyakorlatok az állatok egészségének, jólétének vagy higiéniájának javítását szolgálják, vagy ha a személyzet biztonsága érdekében szükségesek. A szarvkezdemények eltávolítása kizárólag eseti alapon engedhető meg, amennyiben ez az állatok egészségének, jólétének vagy higiéniájának javítását szolgálja, vagy ha a személyzet biztonsága érdekében szükséges. Továbbá az említett műveleteket az illetékes hatóság kizárólag akkor engedélyezheti, ha a gazdasági szereplő megfelelően bejelentette a műveleteket a szóban forgó illetékes hatóságnak, és kellőképpen megindokolta azok szükségességét. Az említett műveleteket az illetékes hatóság továbbá kizárólag akkor engedélyezheti, ha azokat képzett személyzet végzi.

1.7.9. Az állatok szenvedését a lehető legkisebbre kell csökkenteni megfelelő érzéstelenítéssel és/vagy fájdalomcsillapítással, illetve oly módon, hogy minden műveletet csak az arra legmegfelelőbb korban végez el a képesített személyzet.

1.7.10. A fizikai kasztráció engedélyezett a termék minőségének biztosítása és a hagyományos termelési eljárások fenntartása céljából, azonban kizárólag az 1.7.9. pontban rögzített feltételek mellett.

1.7.11. Az állatok fel- és lehajtását elektromos, illetve egyéb fájdalmat okozó terelőeszköz igénybevétele nélkül kell végezni. Tilos az allopátiás nyugtatók használata a szállítás előtt és a szállítás során.

1.8. Feldolgozatlan termékek elkészítése

Amennyiben az állatokon feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában foglalt általános követelményeket értelemszerűen alkalmazni kell az említett műveletekre.

1.9. Kiegészítő általános szabályok

1.9.1. A szarvasmarhafélék, juhfélék, kecskefélék és lófélék vonatkozásában

1.9.1.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a takarmány legalább 60 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani. 2023. január 1-jétől ezt az arányt 70 %-ra kell emelni;

b) az állatok részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek megengedik;

c) a b) pont ellenére az egy évnél idősebb hímivarú szarvasmarhák részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz vagy a szabadtéri területhez;

d) ha az állatok számára a legeltetési időszakban biztosított a legelőhöz való hozzáférés és a téli elhelyezésre szolgáló létesítményekben biztosított az állatok számára a szabad mozgás, a téli hónapokban el lehet tekinteni a szabadtéri területek biztosítására vonatkozó kötelezettségtől;

e) a tartási rendszereket – a legelőknek az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;

f) a napi takarmányadag szárazanyag-tartalmának legalább 60 %-ban rostanyagokból, friss vagy szárított tömegtakarmányból, illetve szilázsból kell állnia. Az említett arány a tejtermelésre tartott állatok esetében a korai laktáció idején legfeljebb három hónapos időtartamra 50 %-ra csökkenthető.

1.9.1.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az állatállomány elhelyezésére szolgáló létesítményeknek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkezniük;

b) az állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő-/pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;

c) a 2008/119/EK tanácsi irányelv ([1]) 3. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának és második albekezdésének ellenére a borjakat egyhetes korukon túl tilos egyedi bokszokban elhelyezni, kivéve egy adott állat esetében korlátozott időtartamra, és csak abban az esetben, ha ez állat-egészségügyi szempontból indokolt;

d) amikor állat-egészségügyi okokból az egyes borjakat elkülönítetten kezelik, olyan teret kell számukra biztosítani, ahol kemény talaj és szalmaalom van. Lehetővé kell tenni, hogy a borjú kényelmesen megfordulhasson és teljes hosszában kényelmesen lefeküdhessen.

1.9.2. A szarvasfélék vonatkozásában

1.9.2.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a takarmány legalább 60 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani. 2023. január 1-jétől ezt az arányt 70 %-ra kell emelni;

b) az állatok részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek megengedik;

c) ha az állatok számára a legeltetési időszakban biztosított a legelőhöz való hozzáférés és a téli elhelyezésre szolgáló létesítményekben biztosított az állat számára a szabad mozgás, a téli hónapokban el lehet tekinteni a szabadtéri területek biztosítására vonatkozó kötelezettségtől;

d) a tartási rendszereket – a legelőknek az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;

e) a napi takarmányadag szárazanyag-tartalmának legalább 60 %-ban rostanyagokból, friss vagy szárított tömegtakarmányból, illetve szilázsból kell állnia. Az említett arány a tejtermelésre tartott nőivarú szarvasfélék esetében a korai laktáció idején legfeljebb három hónapos időtartamra 50 %-ra csökkenthető;

f) a vegetációs időszak alatt természetes legelőt kell biztosítani a karámban. Nem megengedettek az olyan karámok, amelyek a vegetációs időszak alatt nem képesek legeltetéssel takarmányt biztosítani;

g) a mesterséges takarmányozás csak akkor megengedett, ha a rossz időjárási viszonyok miatt nincs elég legelő;

h) a karámban tenyésztett állatok számára tiszta és friss ivóvizet kell biztosítani. Ha az állatok számára nem áll rendelkezésre könnyen hozzáférhető természetes vízforrás, akkor itatóhelyet kell biztosítani.

1.9.2.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a szarvasfélék számára olyan búvóhelyet, menedéket és kerítést kell biztosítani, amely nem ártalmas a számukra;

b) a szarvaskarámokban biztosítani kell, hogy az állatok bele tudjanak hempergőzni a sárba, így tartva tisztán bőrüket és szabályozva hőmérsékletüket;

([1]) A Tanács 2008/119/EK irányelve (2008. december 18.) a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 10., 2009.1.15., 7. o.).

c) az elhelyezésre szolgáló minden létesítménynek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkeznie;

d) minden állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő-/pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;

e) az etetőhelyeket olyan, az időjárástól védett helyen kell felállítani, amely hozzáférhető mind az állatok, mind az őket felügyelő emberek számára. Az etetőhely környékén tömöríteni kell a talajt, az etetőt pedig tetővel kell ellátni;

f) ha a takarmány folyamatos hozzáférhetősége nem biztosítható, az etetőhelyeket úgy kell kialakítani, hogy az összes állat egyszerre tudjon táplálkozni.

1.9.3. A sertésfélék vonatkozásában

1.9.3.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a takarmány legalább 30 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;

b) a napi takarmányadaghoz szálas, friss vagy szárított tömegtakarmányt, illetve szilázst is adagolni kell;

c) amennyiben a mezőgazdasági termelők nem tudnak kizárólag ökológiai fehérje takarmányt biztosítani, és az illetékes hatóság megerősítette, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű ökológiai fehérje takarmány, akkor 2025. december 31-ig használható nem ökológiai fehérje takarmány is, amennyiben megfelel a következő feltételeknek:

i. ökológiai formában nem elérhető;

ii. előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történt;

iii. használata a legfeljebb 35 kg-os malacok különleges fehérje típusú összetevőkkel való etetésére korlátozódik; valamint

iv. az ezen állatok számára engedélyezett maximális százalékarány 12 hónapos időszakonként nem haladja meg az 5 %-ot. Ezt a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányát kiszámítva kell megállapítani.

1.9.3.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az elhelyezésre szolgáló létesítményeknek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkezniük;

b) az elhelyezésre szolgáló épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő vagy pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;

c) minden sertés számára szalmából vagy más alkalmas anyagból készült, elég nagy területű almot kell biztosítani ahhoz, hogy a karámban egyszerre ki tudjanak nyújtózni teljes hosszukban;

d) a kocákat csoportokban kell tartani, kivéve a vemhesség utolsó szakaszát és a szoptatási időszakot, amikor lehetővé kell tenni számukra, hogy karámjukban szabadon mozogjanak, és mozgásukat csak rövid időszakokra lehet korlátozni;

e) a szalmára vonatkozó további követelmények sérelme nélkül a várható fialás előtt néhány nappal elegendő mennyiségű szalmát vagy más természetes anyagot kell biztosítani a kocák számára a fészeképítéshez;

f) a szabadban lehetővé kell tenni a sertésfélék számára az ürítést és a túrást. Túrás céljára különböző anyagok használhatók.

1.9.4. A baromfifélék vonatkozásában

1.9.4.1. Az állatok származása

Az intenzív tenyésztési módszerek elkerülése érdekében a baromfit vagy addig kell nevelni, amíg el nem ér egy minimális életkort, vagy lassú növekedésű, szabadtartásra alkalmas baromfivonalból kell származnia.

Az illetékes hatóságnak meg kell határoznia a lassú növekedésű vonalakra alkalmazandó feltételeket vagy el kell készítenie az említett vonalak jegyzékét, és ezeket az információkat a gazdasági szereplők, más tagállamok és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania.

Ha a mezőgazdasági termelő nem alkalmaz lassú növekedésű baromfivonalakat, akkor a minimális vágási életkor a következő:

a) csirke esetében 81 nap;

b) kappan esetében 150 nap;

c) pekingi kacsa esetében 49 nap;

d) nőstény pézsmakacsa esetében 70 nap;

e) hím pézsmakacsa esetében 84 nap;

f) tőkés réce esetében 92 nap;

g) gyöngytyúk esetében 94 nap;

h) hímivarú pulyka és pecsenyeliba esetében 140 nap; valamint

i) pulykatojó esetében 100 nap.

1.9.4.2. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a takarmány legalább 30 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;

b) a napi takarmányadaghoz szálas, friss vagy szárított tömegtakarmányt, illetve szilázst is adagolni kell;

c) amennyiben a mezőgazdasági termelők nem tudnak kizárólag ökológiai fehérje takarmányt biztosítani a baromfifélék számára, és az illetékes hatóság megerősítette, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű ökológiai fehérje takarmány, akkor 2025. december 31-ig használható nem ökológiai fehérje takarmány is, amennyiben megfelel a következő feltételeknek:

   i. ökológiai formában nem elérhető;

   ii. előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történt;

   iii. használata a fiatal baromfik különleges fehérje típusú összetevőkkel való etetésére korlátozódik; és

   iv. az ezen állatok számára engedélyezett maximális százalékarány 12 hónapos időszakonként nem haladja meg az 5 %-ot. Ezt a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányát kiszámítva kell megállapítani.

1.9.4.3. Állatjólét

Tilos az élő baromfiféléken végrehajtott tollszedés.

1.9.4.4. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a padlóterület legalább egyharmada legyen tömör, vagyis nem rúd- vagy rácspadozatú, és legyen fedve alomanyaggal, például szalmával, fűrészporral, homokkal vagy tőzeggel;

b) a tojótyúkok épületeiben a tyúkok által elérhető területen belül megfelelő nagyságú részt kell alkalmassá tenni a madárürülék összegyűjtésére;

c) az épületekből ki kell üríteni az állományt minden felnevelt baromficsoport után. Ekkor az épületeket és berendezéseket meg kell tisztítani, és ki kell fertőtleníteni. Ezen túlmenően, miután egy baromficsoport felnevelése befejeződött, a kifutókat egy bizonyos, a tagállamok által meghatározandó időtartamig a növényzet pótlódása érdekében üresen kell hagyni. Az említett követelmények nem alkalmazandók, ha a baromfi nevelése nem turnusokban történik, azt nem kifutókban tartják, és egész nap szabadon van;

d) a baromfifélék részére életük legalább egyharmadán keresztül hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területhez. Mindazonáltal, a tojótyúkok és a hízóbaromfik részére életük legalább egyharmadán keresztül hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területhez, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján ideiglenes korlátozásokat rendeltek el;

e) a szabadtéri területekhez való napközbeni folyamatos hozzáférést attól a legkorábbi életkortól biztosítani kell, amelyben ez gyakorlatilag lehetséges, és amikor ezt az élettani és a fizikai körülmények lehetővé teszik, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján ideiglenes korlátozásokat rendeltek el;

f) az 1.6.5. ponttól eltérve a 18 hétnél fiatalabb tenyészmadarak és jércék esetében, amennyiben az emberi és állati egészség védelméhez kapcsolódó, az uniós jogszabályok alapján elrendelt korlátozások és kötelezettségek tekintetében az 1.7.3. pontban meghatározott feltételek teljesülnek, és megakadályozzák, hogy a 18 hétnél fiatalabb tenyészmadarak és jércék szabadtéri területre jussanak, akkor a fedett karámok szabadtéri területnek minősülnek, és ezekben az esetekben a többi madár kívültartásának érdekében drótkerítéssel kell felszerelni őket;

g) a baromfifélék részére biztosított szabadtéri területeknek lehetővé kell tenniük a szárnyasok számára, hogy könnyen hozzáférhessenek megfelelő számú itatóhoz;

h) a baromfifélék részére biztosított szabadtéri területek nagy részét növényzetnek kell borítania;

i) ha a szabadtéri területen korlátozott a táplálékhoz jutás lehetősége – például azért, mert huzamosabb ideig hó borítja vagy száraz időjárási viszonyok miatt –, akkor a baromfifélék étrendjébe kiegészítő szálastakarmányt kell beiktatni;

j) ha a baromfit az uniós jogszabályok alapján elrendelt korlátozások vagy kötelezettségek miatt zárt térben tartják, a megfelelő mennyiségű szálastakarmányhoz és a megfelelő anyagokhoz való folyamatos hozzáférést kell biztosítani a baromfi viselkedési igényeinek kielégítése céljából;

k) amikor csak az időjárási viszonyok és a higiéniai feltételek azt lehetővé teszik, a vízi szárnyasok részére hozzáférést kell biztosítani patakhoz, mesterséges vagy természetes tóhoz, illetve medencéhez a fajspecifikus igények és az állatjóléti követelmények teljesítése céljából; amikor az időjárási viszonyok az ilyen hozzáférést nem teszik lehetővé, hozzáférést kell biztosítani számukra vízhez, amelybe a tollazatuk megtisztítása érdekében a fejüket belemárthatják;

l) a természetes fény kiegészíthető mesterséges megvilágítással úgy, hogy naponta egy legfeljebb 16 órás megvilágítási periódust egy mesterséges megvilágítás nélküli, legalább 8 órás, folyamatos, éjszakai pihenési periódus kövessen;

m) a termelőegység hízóbaromfi-hízlaláshoz használt baromfitartó épületeinek teljes hasznos alapterülete legfeljebb 1 600 m^2 lehet;

n) egy baromfitartó épület egy bizonyos egységében legfeljebb 3 000 tojótyúkot lehet elhelyezni.

1.9.5. A nyúlfélék vonatkozásában

1.9.5.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a takarmány legalább 70 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;

b) a nyúlfélék részére hozzáférést kell biztosítani legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek lehetővé teszik;

c) a tartási rendszereket – a legelőknek az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;

d) ha a fű nem elegendő, rostos takarmányt, például szalmát vagy szénát kell biztosítani. Az étrend legalább 60 %-át takarmánynövényeknek kell kitenniük.

1.9.5.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő- vagy pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;

b) a nyulakat csoportban kell tartani;

c) a nyúlgazdaságoknak a szabadtéri körülményekhez alkalmazkodott, robusztus fajtákat kell tartaniuk;

d) a nyulak részére hozzáférést kell biztosítani a következőkhöz:

i. fedett búvóhely sötét rejtekhelyekkel;

ii. növényzettel, lehetőleg fűvel borított szabadtéri kifutó;

iii. benti vagy kinti emelvény, amelyen leülhetnek;

iv. alomanyag a szoptató nőstények számára.

1.9.6. A méhek vonatkozásában

1.9.6.1. Az állatok származása

Méhészetek esetében előnyben kell részesíteni az *Apis mellifera* és helyi ökotípusai alkalmazását.

1.9.6.2. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a mézelési időszak végén a kaptárakban a méhek számára az átteleléshez elegendő méz- és pollenkészletet kell hagyni;

b) a méhcsaládokat csak akkor lehet etetni, ha a méhcsaládok túlélése az éghajlati viszonyok miatt veszélybe kerül. Ilyen esetben a méhcsaládokat csak ökológiai mézzel, ökológiai cukorsziruppal, illetve ökológiai cukorral lehet etetni.

1.9.6.3. Egészségvédelem

Az egészségvédelemre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a kereteknek, kaptáraknak és lépeknek különösen a károsítók elleni védelme céljából kizárólag csapdában használandó, rágcsálóirtók, valamint az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók;

b) a méhészetek fertőtlenítésére fizikai kezelés – így a gőz vagy a közvetlen láng – megengedett;

c) a herefiasítás elpusztítása csak a *Varroa destructor* fertőzés izolálása céljából megengedett;

d) ha minden fent említett megelőző intézkedés ellenére a méhcsaládok megbetegszenek vagy megfertőződnek, azonnal meg kell kezdeni a kezelésüket, és szükség esetén a méhcsaládokat elkülönített méhészetben kell elhelyezni;

e) *Varroa destructor* parazitafertőzés esetén hangyasav, tejsav, ecetsav és oxálsav, valamint mentol, timol, eukaliptol és kámfor használható;

f) amennyiben az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékektől és anyagoktól eltérő, kémiai úton előállított, szintetikus allopátiás termékekkel történő kezelésre kerül sor, az antibiotikumokat is ideértve, e kezelés ideje alatt a kezelt méhcsaládokat elkülönítő méhészetben kell elhelyezni, és az összes viaszt ökológiai méhészetből származó viaszra kell cserélni. Ezt követően az ilyen méhcsaládokra az 1.2.2. pontban előírt 12 hónapos átállási időszakot kell alkalmazni.

1.9.6.4. Állatjólét

A méhészetre vonatkozóan a következő kiegészítő általános szabályok alkalmazandók:

a) tilos a méhészeti termékek kinyerésekor a lépben lévő méhek elpusztítása;

b) tilos a csonkítás, így például az anyaméhek szárnyainak levágása.

1.9.6.5. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a méhészeteket olyan területen kell elhelyezni, ahol biztosítottak az alapvetően ökológiai termesztésű növényi kultúrákból, vagy adott esetben természetes vegetációból vagy nem ökológiailag művelt erdőkből vagy alacsony környezeti hatást kiváltó módszerekkel kezelt növényi kultúrákból származó nektár- és pollenforrások;

b) a méhészeteket elegendő távolságra kell elhelyezni azoktól a forrásoktól, amelyek a méhészeti termékek szennyezését vagy a méhek egészségének romlását okozhatják;

c) a méhészeteket úgy kell elhelyezni, hogy az azok helyszínétől mért 3 km-es sugarú körön belül a nektár- és pollenforrások lényegében ökológiai termesztésű növényekből vagy spontán vegetációból vagy alacsony környezeti terhelésű módszerekkel kezelt növényekből álljanak, amelyek egyenértékűek az 1305/2013/EU rendelet 28. és 30. cikkében meghatározott módszerekkel, és nem érintik a méhészeti termelés ökológiai minősítését. Az említett követelmény nem alkalmazandó azokra a területekre, ahol éppen nincs virágzás, illetve akkor, amikor a méhcsaládok teleltetése történik;

d) a méhészetben használt anyagokat és kaptárakat alapvetően olyan természetes anyagokból kell készíteni, amelyek esetében nem áll fenn a környezet és a méhészeti termékek szennyeződésének kockázata;

e) az új keretek készítéséhez használt méhviasznak ökológiai termelőegységekből kell származnia;

f) a kaptárakban kizárólag természetes anyagok – így propolisz, viasz és növényi olajak – használhatók;

g) a mézpergetés során nem használhatók kémiai úton előállított, szintetikus riasztószerek;

h) nem lehet a mézet fiasítást tartalmazó lépből pergetni;

i) a méhészet nem tekinthető ökológiainak, ha olyan térségben vagy területen található, amelyet a tagállamok ökológiai méhészeti tevékenység végzésére alkalmatlannak minősítettek.

III. rész: Az algákra és a víziállatokra vonatkozó termelési szabályok

1. Általános követelmények

1.1. A termelésnek olyan helyen kell történnie, amelyet nem ér ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékek vagy anyagok, vagy olyan szennyező anyag általi szennyezés, amely veszélyeztetné a termékek ökológiai jellegét.

1.2. Az ökológiai és a nem ökológiai termelőegységeket megfelelően, a tagállamok által meghatározott minimális elkülönítési távolságok – amennyiben alkalmazandók – betartásával kell elkülöníteni. Az említett elkülönítési intézkedéseknek a természetes körülményeken, külön vízellátási rendszereken, a távolságokon, az ár-apály viszonyokon, valamint az ökológiai termelőegység folyásirány szerinti vagy azzal ellentétes elhelyezkedésén kell alapulniuk. Az alga- és az akvakultúrás termelés nem tekinthető ökológiainak, ha azt olyan helyeken vagy területeken végzik, amelyet a tagállamok hatóságai ilyen tevékenységekre alkalmatlannak minősítettek.

1.3. Minden új, ökológiai termelésre bejelentkező olyan vállalkozás tekintetében, amely évente 20 tonnát meghaladó mennyiségű akvakultúrás terméket állít elő, a termelőegység volumenének megfelelő környezetvédelmi értékelést kell készíteni a termelőegység és közvetlen környezetének körülményei, valamint a működéséből adódó valószínű hatások felmérése érdekében. A gazdasági szereplőnek a környezetvédelmi értékelést be kell nyújtania az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek. A környezetvédelmi értékelés tartalmának a 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] IV. mellékletén kell alapulnia. Ha a termelőegység esetében már végeztek ezzel egyenértékű értékelést, az említett értékelés felhasználható erre a célra.

1.4. A mangrove kiirtása nem megengedett.

1.5. A gazdasági szereplőnek a termelőegység volumenével arányos, fenntartható gazdálkodási tervet kell benyújtania az akvakultúra lehalászásáról és az algák betakarításáról.

1.6. A tervet évente aktualizálni kell, és részletesen be kell mutatni benne a működés környezeti hatásait, a végrehajtandó környezetvédelmi monitoringot, valamint tartalmaznia kell azon intézkedések jegyzékét, amelyeket a környező vízi és szárazföldi környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások minimalizálása érdekében kell megtenni, adott esetben beleértve a tápanyagok környezetbe való kibocsátásának mértékét termelési ciklusonként vagy éves jelleggel. A tervbe bele kell foglalni a műszaki berendezések ellenőrzését és javítását.

1.7. A fenntartható gazdálkodási tervben fel kell tüntetni a 92/43/EGK irányelvnek és a nemzeti szabályoknak megfelelően a ragadozók ellen végrehajtott védekező és megelőző intézkedéseket.

1.8. Adott esetben a gazdálkodási terv elkészítése során koordinációt kell folytatni a szomszédos gazdasági szereplőkkel.

1.9. Az akvakultúra- és algatermelő ágazat gazdasági szereplőinek a fenntartható gazdálkodási terv részeként hulladékcsökkentési ütemtervet kell kidolgozniuk, amelynek végrehajtását a műveletek megkezdésekor kell elindítani. A maradékhő használatát lehetőség szerint a megújuló forrásokból származó energiára kell korlátozni.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

1.10. Feldolgozatlan termékek elkészítése

Amennyiben az algán vagy a víziállatokon a feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában meghatározott általános követelmények értelemszerűen alkalmazandók az említett műveletekre.

2. Az algákra vonatkozó követelmények

A 9., 10., 11. és 15. cikkben, valamint adott esetben az e rész 1. szakaszában megállapított általános termelési szabályok mellett az e szakaszban meghatározott szabályok alkalmazandók az algák ökológiai begyűjtésére és termelésére. Ezek a szabályok értelemszerűen alkalmazandók a fitoplankton termelésére is.

2.1. Átállás

2.1.1. Az algabegyűjtés esetében a termelőegységre előírt átállási időszak hat hónap.

2.1.2. Az algatermelés esetében a termelőegységre előírt átállási időszak hat hónap vagy egy teljes termesztési ciklus, attól függően, hogy melyik időszak a hosszabb.

2.2. Az algákra vonatkozó termelési szabályok

2.2.1. A vadon élő algák és részeik begyűjtése ökológiai termelési módnak tekinthető, amennyiben:

a) a termőterületek egészségügyi szempontból alkalmasak és a 2000/60/EK irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúak vagy az alábbiakkal megegyező minőségűek:

— a 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) értelmében A., illetve B. osztályba sorolt termelési területek, 2019. december 13-ig, vagy

— az (EU) 2017/625 rendelet 18. cikkének (8) bekezdésével összhangban a Bizottság által elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő termelési területek, 2019. december 14-től;

b) a begyűjtés a természetes ökoszisztéma egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja jelentősen.

2.2.2. Az algatermelés abban az esetben tekinthető ökológiainak, ha azt a 2.2.1. pont a) alpontjában felsoroltakkal legalább egyenértékű környezeti és egészségügyi jellemzőkkel bíró területeken folytatják. Ezen túlmenően a következő termelési szabályok alkalmazandók:

a) a termelés valamennyi szakaszában – a fiatal algák begyűjtésétől a betakarításig – fenntartható gyakorlatokat kell alkalmazni;

b) a kiterjedt génállomány fenntartásának biztosítása érdekében a vadon élő fiatal algák begyűjtését rendszeresen kell végezni a beltéri termelésű állomány sokféleségének fenntartásához és fokozásához;

c) trágyák kizárólag beltéri létesítményekben használhatók, és csak abban az esetben, ha az ökológiai termelésben való felhasználásuk a 24. cikk alapján e célból engedélyezett.

2.3. Algatermelés

2.3.1. A tengeri alga termeléséhez csak a környezetben természetesen előforduló, vagy – lehetőleg a közelben elhelyezkedő, polikultúrás rendszerhez tartozó –víziállatok ökológiai termeléséből származó tápanyagokat lehet felhasználni.

2.3.2. Az olyan szárazföldi létesítményekben, ahol külső tápanyagforrások felhasználására kerül sor, az elfolyó víz tápanyagtartalmának igazolhatóan azonosnak vagy kisebbnek kell lennie, mint a befolyó víz tápanyagtartalma. Csak az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett növényi vagy ásványi eredetű tápanyagok használhatók fel.

2.3.3. Az állomány-sűrűséget és a működési intenzitást nyilván kell tartani, és ezek tekintetében fenn kell tartani a vízi környezet sértetlenségét annak biztosításával, hogy az algatermelés során nem haladják meg a környezetre kedvezőtlen hatást még nem gyakorló maximális mennyiséget.

2.3.4. A köteleket és más, az algatermeléshez használt eszközöket lehetőség szerint ismételten fel kell használni, vagy gondoskodni kell újrahasznosításukról.

2.4. A vadon élő algák fenntartható begyűjtése

2.4.1. Az algák begyűjtésének megkezdésekor egyszeri alkalommal el kell végezni a biomassza mennyiségének felmérését.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 854/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról (HL L 139., 2004.4.30., 206. o.).

2.4.2. Az egységen vagy területen belül olyan nyilvántartást kell vezetni, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplő számára annak megállapítását – az ellenőrző hatóság vagy szerv számára pedig annak ellenőrzését –, hogy kizárólag vadon élő, az e rendeletnek megfelelően termelt alga került-e begyűjtésre.

2.4.3. A begyűjtést úgy kell végezni, hogy a begyűjtött mennyiség ne gyakoroljon jelentős hatást a vízi környezet állapotára. A járulékos halfogás megelőzése, illetve annak biztosítása érdekében, hogy az alga képes legyen regenerálódni, intézkedéseket kell hozni a begyűjtési technikák, a minimális méretek, az életkor, a reprodukciós ciklusok, illetve a megmaradó alga mennyisége tekintetében.

2.4.4. Ha az algát megosztott vagy közös begyűjtési területen gyűjtik be, az érintett tagállam által kijelölt megfelelő hatóság által kiadott dokumentumokkal kell alátámasztani, hogy a begyűjtés egésze e rendeletnek megfelelően történt.

3. A víziállatokra vonatkozó követelmények

A 9., 10., 11. és 15. cikkben, valamint adott esetben az e rész 1. szakaszában megállapított általános termelési szabályok mellett az e szakaszban meghatározott szabályok alkalmazandók a halak, a rákok, a tüskésbőrűek és a puhatestűek fajainak ökológiai termelésére. Ezek a szabályok értelemszerűen vonatkoznak a zooplanktonok, a mikro-rákok, a kerekesférgek, a férgek és más takarmányozási célú víziállatok termelésére is.

3.1. Általános követelmények

3.1.1. Átállás

Az akvakultúrás termelőegységek esetében az akvakultúrás létesítmények alábbiakban felsorolt típusaira és az azokban termelt víziállatokra a következő átállási időszakok vonatkoznak:

a) az olyan létesítmények esetében, amelyek kiszárítására, tisztítására és fertőtlenítésére nincs lehetőség, az átállási időszak 24 hónap;

b) a kiszárított vagy pihentetett létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;

c) a kiszárított, kitisztított és fertőtlenített létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;

d) nyílt vízi létesítmények esetében – a kéthéjú kagylók termelésével foglalkozó létesítményeket is beleértve – az átállási időszak három hónap.

3.1.2. A víziállatok származása

3.1.2.1. A víziállatok származására vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) az ökológiai akvakultúrának ökológiai módszerekkel nevelt tenyészállományból, illetve ökológiai termelőegységből származó fiatal állomány tenyésztésén kell alapulnia;

b) helyi fajokat kell használni és a tenyésztés során olyan vonalak kialakítására kell törekedni, amelyek jobban alkalmazkodnak a termelési feltételekhez, biztosítják az állatok egészségét és jólétét, és jól hasznosítják a takarmányforrásokat. Az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy szerv számára dokumentumokkal kell igazolni az állatok származását és kezelését;

c) olyan fajokat kell kiválasztani, amelyek robusztusak, és termelésük nincs jelentős káros hatással a vadon élő állományra;

d) szaporítási célból vadon kifogott vagy nem ökológiai víziállatok kizárólag kellően indokolt esetekben hozhatók be a gazdaságba, amennyiben ökológiai fajta nem áll rendelkezésre, vagy ha a genetikai állomány minőségének javítása érdekében, az illetékes hatóság engedélyével, tenyésztési céllal új genetikai állományt hoznak be a termelőegységbe. Ezeket az állatokat tenyésztési célból történő felhasználásukat megelőzően legalább három hónapig ökológiai gazdálkodás szerint kell tartani. A kihalással fenyegetett fajok IUCN által vezetett vörös jegyzékén szereplő állatok esetében a vadon fogott példányok felhasználása kizárólag az adott természetvédelmi intézkedésekért felelős, vonatkozó hatóság által elismert természetvédelmi program keretében engedélyezhető;

e) vadon élő víziállatok ivadékainak tenyésztési célú begyűjtése kizárólag az alábbi esetekre korlátozódhat:

i. tavak, tartási rendszerek és zárt rendszerek feltöltésekor természetes módon beáramló halak vagy rákfélék lárvái és ivadékai;

ii. a kihalással fenyegetett fajok IUCN által vezetett vörös jegyzékén nem szereplő fajok vadon élő ivadékainak vagy rákfélék lárváinak utánpótlása vizes élőhelyeken – például félsós vizű tavakban, árapályos területeken és part menti lagúnákban – alkalmazott extenzív akvakultúrás tenyésztésnél, feltéve, hogy:

— az utánpótlás olyan gazdálkodási intézkedésekkel összhangban történik, amelyeket a vonatkozó hatóságok az érintett faj fenntartható kiaknázásának biztosítása érdekében jóváhagytak, és

— az állatokat kizárólag a környezetükben természetes módon hozzáférhető takarmánnyal etetik.

Az a) ponttól eltérve a tagállamok engedélyezhetik tenyésztési célból olyan fajokhoz tartozó, nem ökológiai növendékek legfeljebb 50 %-ot kitevő bevitelét az ökológiai termelőegységekbe, amelyeket 2021. január 1-jéig nem ökológiai módszerekkel neveltek az Unió területén, feltéve, hogy a termelési ciklus időtartamának legalább az utolsó kétharmada ökológiai gazdálkodás keretei között telik. Ez az eltérés legfeljebb kétéves időtartamra engedélyezhető, és nem megújítható.

Az Unión kívüli akvakultúra-gazdaságok esetében az említett eltérést kizárólag a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek engedélyezhetik olyan fajok esetében, amelyeket nem ökológiai módszerekkel neveltek a gazdaság helye szerinti ország területén, illetve az Unióban. Az említett eltérés legfeljebb kétéves időtartamra engedélyezhető, és nem megújítható.

3.1.2.2. A tenyésztésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) hormonok és hormonszármazékok nem használhatók;

b) monoszex vonalak mesterséges tenyésztése – a kézi válogatás kivételével –, poliploidok létrehozása, mesterséges keresztezés és klónozás nem alkalmazható;

c) a megfelelő vonalakat kell kiválasztani.

3.1.3. Táplálás

3.1.3.1. A halak, rákfélék és tüskésbőrűek takarmányozására vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) az állatokat olyan takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatoknak a fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét;

b) a takarmányozási rendszereket az alábbi prioritások figyelembevételével kell kialakítani:

i. az állatok egészsége és jóléte;

ii. a termékek kiváló minősége, beleértve a termék tápanyag-összetételét is, amelynek biztosítania kell a fogyasztható végtermék kiváló minőségét;

iii. alacsony környezeti hatás;

c) a takarmány növényi részének ökológiainak kell lennie, a takarmány víziállatokból nyert részének pedig ökológiai akvakultúrából vagy olyan halászati tevékenységekből kell származnia, amelyeket az illetékes hatóságok fenntarthatónak minősítettek az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott elvekkel összhangban elismert valamely rendszer szerint;

d) növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú, nem ökológiai takarmány-alapanyagok, ásványi eredetű vagy mikrobiális takarmány-alapanyagok, takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben használhatók, ha az ökológiai termelésben való felhasználásuk e rendelet szerint engedélyezett;

e) növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók.

3.1.3.2. A kéthéjú kagylókra és az egyéb, nem ember által takarmányozott, hanem planktonokkal táplálkozó fajokra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) ezeknek a szűrve táplálkozó állatoknak teljes táplálkozási igényüket a természetből kell kielégíteniük, kivéve a keltetőkben és ivadéknevelőkben tartott ivadékok esetében;

b) a tenyésztési területek egészségügyi szempontból alkalmasak és a 2000/60/EK irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúak vagy a 2008/56/EK irányelvben meghatározottak szerint jó környezeti állapotúak, vagy az alábbiakkal megegyező minőségűek:

— a 854/2004/EK rendelet értelmében A. osztályba sorolt termelési területek, 2019. december 14-ig, vagy

— az (EU) 2017/625 rendelet 18. cikkének (8) bekezdésével összhangban a Bizottság által elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő termelési területek, 2019. december 14-től.

3.1.3.3. Húsevő víziállatok takarmányozására vonatkozó különös szabályok

A húsevő víziállatok takarmányának beszerzése során a következőknek kell prioritást biztosítani:

a) akvakultúrából származó ökológiai takarmányok;

b) ökológiai akvakultúrából származó halak, rákok és puhatestűek vágási hulladékából nyert halliszt és halolaj;

c) fenntartható halászati tevékenységek során emberi fogyasztás céljára már kifogott halak, rákok és puhatestűek vágási hulladékából nyert halliszt, halolaj és takarmány-alapanyagok;

d) fenntartható halászati tevékenységek során kifogott és emberi fogyasztásra fel nem használt egész halakból, rákokból és puhatestűekből nyert halliszt, halolaj és takarmány-alapanyagok;

e) növényi vagy állati eredetű ökológiai takarmány-alapanyagok; a növényi anyagok aránya nem haladhatja meg az összetevők összmennyiségének 60 %-át.

3.1.3.4. Egyes víziállatok takarmányozására vonatkozó különös szabályok

A nyújtási időszakban a szárazföldi vizekben tartott halakat, a Penaeidae családba tartozó garnélákat, az édesvízi garnélarákokat és a trópusi édesvízi halakat a következőképpen kell takarmányozni:

a) takarmányozásukat a halastavakban természetesen előforduló táplálékforrásokból kell megvalósítani;

b) ha az a) pontban említett természetes takarmány nem áll rendelkezésre kellő mennyiségben, lehetséges a – lehetőség szerint a gazdaságban termesztett – növényi eredetű ökológiai takarmány, illetve alga felhasználása. A gazdasági szereplőknek dokumentációval kell igazolniuk a kiegészítő takarmány felhasználásának szükségességét;

c) a természetes takarmány b) pont szerinti kiegészítése esetén:

i. a Penaeidae családba tartozó garnélák és édesvízi garnélarákok (*Macrobrachium* spp.) takarmányadagja tartalmazhat legfeljebb 25 %, fenntartható halászatból származó hallisztet és 10 %, ugyancsak fenntartható halászatból származó halolajat;

ii. a cápaharcsák (*Pangasius* spp.) takarmányadagja tartalmazhat legfeljebb 10 %, fenntartható halászatból származó hallisztet vagy halolajat.

3.1.4. Egészségvédelem

3.1.4.1. Betegségmegelőzés

A betegségmegelőzésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

a) a betegségmegelőzésnek megfelelő, többek között a fajok jó vízminőségre, áramlási sebességre és vízcserearányra vonatkozó igényeit figyelembe vevő, elhelyezéssel elért optimális feltételek melletti állattartáson, a mezőgazdasági üzemek optimális megtervezésén, jó tartási és gazdálkodási gyakorlaton – beleértve a létesítmények rendszeres tisztítását és fertőtlenítését –, kiváló minőségű takarmányon, megfelelő állománysűrűségen, valamint fajta- és vonalválasztáson kell alapulnia;

b) immunológiai állatgyógyászati készítmények használhatók;

c) az állat-egészségügyi tervnek tartalmaznia kell a termelőegység volumenével arányos, részletes biológiai biztonsági és betegségmegelőzési gyakorlatokat, beleértve az erre feljogosított víziállat-egészségügyi szolgálatokkal folytatott egészségügyi konzultációra vonatkozó írásos megállapodást; az említett szolgálatoknak a gazdaságot évente legalább egyszer, kéthéjú kagylók esetében pedig kétévente legalább egyszer fel kell keresniük;

d) az állatok tartására szolgáló rendszereket, berendezéseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell;

e) a szerves lerakódást okozó szervezeteket kizárólag fizikai eszközzel vagy kézzel lehet eltávolítani, majd adott esetben a gazdaságtól távol vissza kell juttatni őket a tengerbe;

f) kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett, berendezések és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló anyagok használhatók;

g) a pihentetésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

i. az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek meg kell állapítania, hogy szükség van-e pihentetési időszakra, valamint meg kell határoznia a pihentetés megfelelő időtartamát, amelyet dokumentálás mellett az egyes termelési ciklusokat követően kell beiktatni a tengeren megvalósuló nyílt vízi tartási rendszerekben;

ii. a kéthéjú kagylók tenyésztésére vonatkozóan a pihentetés nem tehető kötelezővé;

iii. a pihentetés ideje alatt az akvakultúrás termelésben használt ketrecet vagy más eszközt ki kell üríteni, fertőtleníteni kell és üresen kell hagyni az újbóli használatig;

h) adott esetben az el nem fogyasztott haltakarmányt, az ürüléket és az elpusztult állatokat haladéktalanul el kell távolítani annak érdekében, hogy a környezetet a vízminőség vonatkozásában ne érje jelentős károsodás, továbbá a betegségek kialakulásának minimalizálása, valamint a rovarok vagy rágcsálók odavonzásának megakadályozása céljából;

i) UV-fény és ózon csak keltetőkben és ivadéknevelőkben használható;

j) az ektoparaziták elleni biológiai védekezés érdekében lehetőség szerint tisztogatóhalakat, valamint édesvizet, tengervizet és nátrium-klorid oldatot kell használni.

3.1.4.2. Állatorvosi kezelés

Az állatorvosi kezelésekre a következő szabályok alkalmazandók:

a) a betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni; ha a fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények hatástalannak bizonyulnak, szükség esetén és szigorú feltételek mellett állatorvosi utasítás alapján kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények is alkalmazhatók, az antibiotikumokat is ideértve. Adott esetben a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan korlátozásokat kell megállapítani;

b) az uniós jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések megengedettek;

c) amennyiben az állatok egészségének biztosítása érdekében hozott, a 3.1.4.1. pontban említett megelőző intézkedések ellenére egészségi probléma merül fel, az állatorvosi kezelések az alábbi sorrendben végezhetők el:

i. növényi, állati vagy ásványi eredetű anyagok, homeopátiás hígításban;

ii. érzéstelenítő hatással nem rendelkező növények és növényi kivonatok; valamint

iii. a következő anyagok: nyomelemek, fémek, természetes immunerősítők vagy engedélyezett probiotikumok;

d) az allopátiás kezelések alkalmazását évi két kezelésre kell korlátozni, a vakcinázás és a kötelező mentesítési programok kivételével. Az egy évnél rövidebb tenyésztési ciklusú fajok esetében azonban legfeljebb egy allopátiás kezelés alkalmazható. Az allopátiás kezelések említett korlátozásainak túllépése esetén az érintett víziállatok nem forgalmazhatóak ökológiai termékként;

e) a tagállamok által alkalmazott kötelező védekezési terveken kívüli, élősködők elleni kezelést évi két alkalomra, illetve 18 hónapnál rövidebb tenyésztési ciklus esetében évi egy alkalomra kell korlátozni;

f) a d) pontban említett allopátiás állatorvosi kezeléseknek és az élősködők elleni kezeléseknek – köztük a kötelező védekezési és mentesítési programok hatálya alá tartozó kezeléseknek – a várakozási ideje a 2001/82/EK irányelv 11. cikkében említett várakozási idő kétszerese, illetve előírt várakozási idő hiányában 48 óra;

g) az állatgyógyászati termékek bármely használatát az állatok ökológiai termékként történő forgalmazását megelőzően minden esetben jelenteni kell az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek. A kezelt állománynak egyértelműen azonosíthatónak kell lennie.

3.1.5. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

3.1.5.1. Keltetők és ivadéknevelők, valamint az ökológiai takarmányozásra szolgáló szervezetek előállítására szolgáló létesítmények kivételével tilos zárt visszaforgatásos akvakultúrás termelési létesítményeket használni.

3.1.5.2. Kizárólag a keltetőkben és ivadéknevelőkben engedélyezett a víz mesterséges fűtése és hűtése. A víz fűtésére vagy hűtésére a termelés bármely szakaszában felhasználható fúrt kútból származó természetes víz.

3.1.5.3. A víziállatok környezetét úgy kell kialakítani, hogy fajspecifikus szükségleteikkel összhangban teljesüljenek a következők:

a) az állatok a jóllétüket biztosító nagyságú térrel rendelkeznek, és biztosítva van számukra a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő állománysűrűség;

b) az állatok tartása jó minőségű – többek között megfelelő áramlási sebességű és vízcserearányú – vízben, elegendő oxigénszinttel és a metabolitok alacsony szinten tartása mellett valósul meg;

c) az állatok tartása a fajspecifikus szükségletekkel összhangban lévő hőmérsékleti és fényviszonyok között, a földrajzi elhelyezkedést figyelembe véve valósul meg.

Az állománysűrűségnek a tenyésztett halak jólétére gyakorolt hatásai figyelembevételéhez folyamatosan ellenőrizni kell és számításba kell venni a halak állapotát (pl. az uszony sérülése, más típusú sérülések, növekedési ütem, viselkedés és általános egészségi állapot), valamint a víz minőségét.

Édesvízi halak esetében a meder kialakítását tekintve a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a természetes élőhelyi feltételeknek.

A ponty és a hasonló fajok vonatkozásában:

— a medernek természetes földnek kell lennie,

— a halastavak és tavak szerves- és ásványianyag-utánpótlását kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett trágyákkal és talajjavító szerekkel lehet végezni, és legfeljebb 20 kg nitrogén/ha alkalmazásával,

— tilos szintetikus kémiai anyagokkal történő kezelés a termelésre szolgáló vízben jelen lévő vízi növények, valamint a növényi takaró szabályozása céljából.

3.1.5.4. A vízi tartási rendszerek kialakítása és felépítése során olyan áramlási sebességet és fizikai-kémiai paramétereket kell biztosítani, amelyek garantálják az állatok egészségét és jólétét, és megfelelnek viselkedési szükségleteiknek.

Biztosítani kell az egyes fajok és fajcsoportok tekintetében a termelési rendszerek és zárt tartási rendszerek – a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított – sajátos jellemzőinek való megfelelést.

3.1.5.5. Az állatok nevelésére szolgáló szárazföldi egységek vonatkozásában az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:

a) az átfolyásos rendszereknek lehetővé kell tenniük az áramlási sebesség és a vízminőség folyamatos felügyeletét és ellenőrzését mind a befolyó, mind az elfolyó víz esetében;

b) a gazdaság peremterületének (szárazföld és víz találkozása) legalább 10 %-án természetes növényzetnek kell lennie.

3.1.5.6. A tengeri tartási rendszereknek az alábbi követelményeknek kell megfelelniük:

a) a rendszereknek olyan helyen kell elhelyezkedniük, ahol a víz áramlása, mélysége és a víztest cserélődése megfelelő a mederre és az azt körülvevő víztestre gyakorolt hatás minimalizálása szempontjából;

b) a ketrecek kialakításának, felépítésének és karbantartásának megfelelőnek kell lennie, figyelembe véve a működési környezetnek való kitettségüket.

3.1.5.7. A tartási rendszereket úgy kell kialakítani, elhelyezni és működtetni, hogy a rendszerből való kiszökés kockázata a lehető legkisebb legyen.

3.1.5.8. Halak vagy rákfélék kiszökése esetén megfelelő intézkedést kell hozni – adott esetben beleértve az állatok elfogását is – annak érdekében, hogy a helyi ökoszisztémát minél kevesebb hatás érje. Ezzel kapcsolatosan nyilvántartást kell vezetni.

3.1.5.9. Víziállatok halastavakban, tartályokban vagy átfolyóvizes rendszerekben megvalósuló tenyésztése esetén a gazdaságokat fel kell szerelni természetes szűrőréteggel, ülepítő medencékkel, biológiai szűrőkkel vagy mechanikai szűrőkkel a hulladék tápanyagok összegyűjtése érdekében, illetve algát vagy állatokat (kéthéjú kagylót) kell használni, amelyek hozzájárulnak az elfolyó víz minőségének javításához. Az elfolyó vizet adott esetben rendszeres időközönként ellenőrizni kell.

3.1.6. Állatjólét

3.1.6.1. A víziállatok tartásába bevont teljes személyzetnek a szükséges alapvető ismeretek és készségek birtokában kell lennie az említett állatok egészségügyi és jóléti szükségletei vonatkozásában.

3.1.6.2. A víziállatok kézbevételét a lehető legkevesebb alkalomra kell korlátozni, és annak során a lehető leggondosabban kell eljárni. Megfelelő berendezéseket és protokollt alkalmazva kell eljárni a kézbevétellel összefüggésbe hozható stressz és fizikai sérülés elkerülése érdekében. A tenyészállományhoz csak a fizikai sérülés és a stressz minimalizálásának biztosítása mellett szabad hozzányúlni, adott esetben érzéstelenítés alkalmazásával. Az osztályozási műveletek gyakoriságát minimálisra kell csökkenteni és azok csak a halak jólétének biztosítása érdekében használhatók.

3.1.6.3. A mesterséges fény használatára a következő korlátozások alkalmazandók:

a) a természetes nappali fény meghosszabbítása céljából nem léphető túl az az időtartam, amely még megfelel az állatok viselkedési igényeinek, általános egészségügyi állapotának és a földrajzi feltételeknek; a leghosszabb időtartam nem lehet több mint napi 14 óra, kivéve szaporítási célok esetében;

b) a fényerősségben bekövetkező hirtelen változás megelőzése érdekében átmenetként fokozatosan gyengülő erősségű világítást vagy háttérvilágítást kell alkalmazni.

3.1.6.4. A levegőztetés az állatok jólétének és egészségének biztosítása érdekében megengedett. A mechanikai levegőztetőket lehetőleg megújuló energiaforrással kell működtetni.

3.1.6.5. Oxigén kizárólag az állat-egészségügyi és állatjóléti követelményekkel összefüggésben, valamint a termelés vagy szállítás kritikus időszakaiban használható, kizárólag a következő esetekben:

a) a hőmérséklet változásának, az atmoszferikus nyomás csökkenésének vagy a véletlenszerű vízszennyezésnek a rendkívüli eseteiben;

b) időszakos állománykezelési eljárások, például mintavétel vagy válogatás esetén;

c) az állomány fennmaradásának biztosítása érdekében.

3.1.6.6. Megfelelő intézkedéseket kell hozni a víziállatok szállítási időtartamának lehető legrövidebbre csökkentése érdekében.

3.1.6.7. Teljes életük során – a leöléskor is – a lehető legkisebbre kell csökkenteni az állatok szenvedését.

3.1.6.8. Tilos a szemkocsány eltávolítása, minden olyan hasonló eljárással együtt, mint a ligálás, a bemetszés és a becsípés.

3.1.6.9. A leölés során ügyelni kell arra, hogy a halak az azonnali eszméletvesztés miatt ne érzékelhessenek fájdalmat. A leölés előtti beavatkozásokat úgy kell végrehajtani, hogy az állatok sérüléseinek megelőzése mellett szenvedésük és az őket ért stressz is a lehető legkisebb maradjon. Az optimális leölési módszer kiválasztásakor figyelembe kell venni a lehalászási méreteket, a fajokat és a termelőhelyeket.

3.2. A puhatestűekre vonatkozó részletes szabályok

3.2.1. Az ikra származása

Az ikra származására vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) ha a környezetet nem éri jelentős kár és a helyi jogszabályok engedik, kéthéjú kagyló esetében használható a termelőegységen kívülről származó, vadon begyűjtött ikra, amennyiben:

i. olyan lelőhelyről származik, ahol valószínűleg elpusztulna a tél folyamán, vagy ahol a szükségletekhez viszonyítva felesleg képződött; vagy

ii. olyan kollektorról származik, amelyen természetes úton telepedett meg a kéthéjúkagyló-ikra;

b) az óriás osztriga (*Crassostrea gigas*) esetében a szelektíven tenyésztett állományt kell előnyben részesíteni a vadon történő szaporodás előfordulásának csökkentése érdekében;

c) nyilvántartást kell vezetni a vadon begyűjtött ikra begyűjtésének módjáról, helyszínéről és időpontjáról, lehetővé téve a nyomonkövetést a begyűjtési területig visszamenőleg;

d) vadon begyűjtendő ikrát kizárólag azt követően lehet begyűjteni, hogy az illetékes hatóság azt engedélyezte.

3.2.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezési feltételekre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a termelés polikultúrás rendszerben történhet ugyanabban a vízben, mint az ökológiai halaké és algáké, amit dokumentálni kell a fenntartható gazdálkodási tervben. Polikultúrás gazdálkodásban a kéthéjú kagyló együtt tartható csigákkal (például particsigával) is;

b) a kéthéjú kagyló ökológiai termelését cölöpökkel, bójákkal vagy más egyértelmű jelzőeszközökkel megjelölt területen belül kell végezni, amelyet adott esetben hálókkal, ketrecekkel vagy más mesterséges eszközökkel el kell határolni;

c) a külső vázas, ehető, vízi gerinctelenek ökológiai termelésével foglalkozó gazdaságoknak a lehető legkisebbre kell csökkenteniük a természetvédelmi szempontból értékes fajokat fenyegető esetleges kockázatokat. Ragadozók elleni védőhálók alkalmazása esetén azok kialakítása nem jelenthet sérülésveszélyt a bukómadarak számára.

3.2.3. Tenyésztés

A tenyésztésre vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a kötelekkel és a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban felsorolt egyéb eljárásokkal megvalósuló tenyésztés az ökológiai termelésben is használható;

b) a puhatestűek fenéken való tenyésztése csak akkor engedélyezhető, ha a begyűjtési és tenyésztési területet nem éri jelentős környezeti hatás. A fenntartható gazdálkodási tervbe külön fejezetként be kell illeszteni a környezetre gyakorolt minimális hatás bizonyítékait ismertető, a gazdasági szereplő által a műveletek megkezdése előtt az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek benyújtott felmérést és jelentést.

3.2.4. Gazdálkodás

A gazdálkodásra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a termelés során az állománysűrűség nem haladhatja meg az ugyanazon helyszínen megvalósuló, nem ökológiai puhatestű termelés során alkalmazott állománysűrűséget. A válogatást, valamint az állománysűrűség csökkentését és kiigazítását a biomasszának megfelelően kell végezni az állatok jólétének és a termékek kiváló minőségének biztosítása érdekében;

b) a szerves lerakódást okozó szervezeteket mechanikus úton vagy kézzel kell eltávolítani, adott esetben visszajuttatva a tengerbe, a puhatestű tenyésztő gazdaságoktól kellő távolságban. A puhatestűek a termelési ciklusban egy alkalommal kezelhetők meszes oldattal a szerves lerakódást okozó versengő károsító szervezetek előfordulásának szabályozása céljából.

3.2.5. Az osztrigákra vonatkozó különös tenyésztési szabályok

Az állványokon történő zsákos tenyésztés megengedett. Az említett eszközöket, illetve más szerkezeteket, amelyek az osztrigákat tartalmazzák, úgy kell elhelyezni, hogy a part mentén ne képezzenek összefüggő akadályt. Az árapály-mozgás figyelembevételével az állományt úgy kell elhelyezni a fenéken, hogy az a termelés szempontjából optimális legyen. A termelésnek meg kell felelnie a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban foglalt követelményeknek.

IV. rész: A feldolgozott élelmiszerekre vonatkozó előállítási szabályok

A 9., 11. és 16. cikkben megállapított általános előállítási szabályokon kívül a feldolgozott élelmiszerek ökológiai előállítására az ebben a részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. A feldolgozott élelmiszerek előállítására vonatkozó általános követelmények

1.1. Az élelmiszerek feldolgozásához használt adalékanyagoknak, technológiai segédanyagoknak, valamint egyéb anyagoknak és összetevőknek, továbbá az alkalmazott élelmiszer-feldolgozási eljárásoknak (például füstölés) meg kell felelniük a helyes gyártási gyakorlat alapelveinek ([1]).

1.2. A feldolgozott élelmiszert előállító gazdasági szereplőknek ki kell alakítaniuk és rendszeresen aktualizálniuk kell a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus meghatározásán alapuló megfelelő eljárásokat.

([1]) A helyes gyártási gyakorlat (GMP) meghatározása az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó helyes gyártási gyakorlatról szóló, 2006. december 22-i 2023/2006/EK bizottsági rendelet 3. cikkének a) pontjában szerepel (HL L 384., 2006.12.29., 75. o.).

1.3. Az 1.2. pontban említett eljárások alkalmazásának biztosítania kell, hogy az előállított feldolgozott termékek mindenkor megfeleljenek e rendeletnek.

1.4. A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk és végre kell hajtaniuk az 1.2. pontban említett eljárásokat, és – a 28. cikk sérelme nélkül – különösen:

a) elővigyázatossági intézkedéseket kell hozniuk;

b) megfelelő tisztító intézkedéseket kell alkalmazniuk, valamint figyelemmel kell kísérniük azok eredményességét, és nyilvántartást kell vezetniük az említett műveletekről;

c) biztosítaniuk kell, hogy nem ökológiai termékek ne kerülhessenek forgalomba ökológiai termelésre utaló megjelöléssel.

1.5. A feldolgozott ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkészítésének időben vagy térben el kell különülnie egymástól. Amennyiben az érintett előkészítő egységben – bármilyen kombinációban – ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket készítenek vagy tárolnak, a gazdasági szereplő köteles:

a) tájékoztatni erről az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet;

b) a műveleteket a teljes termelési munkafolyamat befejezéséig a minden, más típusú (ökológiai, átállási vagy nem ökológiai) terméken végzett hasonló műveletektől térben vagy időben folyamatosan elkülönítve végezni;

c) az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket a műveletek előtt és után egymástól térben vagy időben elkülönítve tárolni;

d) minden műveletről és feldolgozott mennyiségről naprakész nyilvántartást vezetni;

e) megfelelő intézkedéseket hozni a tételek azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;

f) ökológiai, illetve átállási termékeken műveleteket kizárólag a termelőberendezések megfelelő tisztítása után végezni.

1.6. Nem használhatók olyan termékek, anyagok és technológiák, amelyek helyreállítják az ökológiai élelmiszerek feldolgozása és tárolása során elveszett tulajdonságokat, vagy eltüntetik az ökológiai élelmiszerek feldolgozásakor elkövetett gondatlanság következményeit, vagy más módon megtéveszthetnek az ökológiai élelmiszerként forgalomba hozni kívánt termékek valódi jellegét illetően.

2. A feldolgozott élelmiszerek előállítására vonatkozó részletes követelmények

2.1. A feldolgozott ökológiai élelmiszerek összetétele tekintetében teljesülniük kell a következő feltételeknek:

a) a terméket főként mezőgazdasági eredetű összetevőkből vagy az I. mellékletben felsorolt, élelmiszerként való felhasználásra szánt termékekből kell előállítani; annak meghatározásához, hogy egy terméket főként az említett termékekből állítottak-e elő, a hozzáadott víz és só nem veendő figyelembe;

b) ökológiai összetevő nem lehet jelen ugyanazon összetevő nem ökológiai változatával együtt;

c) átállási összetevő nem lehet jelen ugyanannak az összetevőnek sem az ökológiai, sem a nem ökológiai változatával együtt.

2.2. Bizonyos termékeknek és anyagoknak az élelmiszerek feldolgozása során történő felhasználása

2.2.1. Az élelmiszerek feldolgozása során kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk vagy a 25. cikk alapján engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok, technológiai segédanyagok és nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők, valamint a 2.2.2. pontban említett termékek és anyagok használhatók fel, kivéve a borágazati termékeket és anyagokat, amelyekre a VI. rész 2. pontja vonatkozik, valamint az élesztőt, amelyre a VII. rész 1.3. pontja vonatkozik.

2.2.2. Az élelmiszerek feldolgozása során a következő termékek és anyagok használhatók fel:

a) az élelmiszer-feldolgozásban szokásosan használt mikroorganizmus- és élelmiszerenzim-készítmények, feltéve, hogy az élelmiszer-adalékanyagként használandó élelmiszerenzimek ökológiai termelésben való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;

b) az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és d) pontjának i. alpontjában meghatározott, az említett rendelet 16. cikke (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban természetes aromaanyagként, illetve természetes aromakészítményként jelölt anyagok;

c) a hús és a tojáshéj bélyegzésére szolgáló élelmiszerszínezékek az 1333/2008/EK rendelet 17. cikkével összhangban;

d) az év bizonyos időszakában forgalomba hozatalra szánt főtt tojás héjának hagyományos díszítő festésére szolgáló természetes színezékek és természetes bevonóanyagok;

e) az élelmiszer-feldolgozásban általában használatos ivóvíz és ökológiai vagy nem ökológiai só (alapösszetevőként nátrium-kloriddal vagy kálium-kloriddal);

f) ásványi anyagok (köztük nyomelemek), vitaminok, aminosavak és mikrotápanyagok, feltéve, hogy:

i. normál fogyasztásra szánt élelmiszerben való felhasználásuk „jogilag közvetlenül elő van írva" abban az értelemben, hogy azt az uniós jog vagy az uniós joggal összeegyeztethető nemzeti jog rendelkezései közvetlenül előírják, és ennek következményeként az élelmiszer egyáltalán nem hozható forgalomba normál fogyasztás céljára, ha nem tartalmazza az említett ásványi anyagokat, vitaminokat, aminosavakat vagy mikrotápanyagokat; vagy

ii. olyan élelmiszer esetében, amely az egészséggel vagy a táplálkozással, illetve valamely fogyasztói csoport egyedi szükségleteivel kapcsolatos sajátos jellemzői vagy hatása miatt kerül forgalomba hozatalra:

— a 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett termékekben való felhasználásukat az említett rendelet és az annak 11. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusok engedélyezik, vagy

— a 2006/125/EK bizottsági rendelet ([2]) által szabályozott termékekben való felhasználásukat az említett irányelv engedélyezi.

2.2.3. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek használhatók, amelyeknek a feldolgozás során való használatát a 24. cikk alapján engedélyezték.

2.2.4. A 30. cikk (5) bekezdésében említett számítás során a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett bizonyos élelmiszer-adalékanyagokat mezőgazdasági eredetű összetevőként kell beszámítani;

b) a 2.2.2. pont a), c), d), e) és f) alpontjában említett készítményeket és anyagokat nem lehet mezőgazdasági eredetű összetevőként beszámítani;

c) az élesztőt és az élesztőtermékeket mezőgazdasági eredetű összetevőként kell beszámítani.

V. rész: A feldolgozott takarmányokra vonatkozó előállítási szabályok

A 9., 11. és 17. cikkben megállapított általános termelési szabályok mellett a feldolgozott takarmány ökológiai előállítására az ebben a részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. A feldolgozott takarmány előállítására vonatkozó általános követelmények

1.1. A takarmány feldolgozásához használt adalékanyagoknak, technológiai segédanyagoknak, valamint egyéb anyagoknak és összetevőknek, továbbá az alkalmazott feldolgozási eljárásoknak (például füstölés) meg kell felelniük a helyes gyártási gyakorlat alapelveinek.

1.2. A feldolgozott takarmányt előállító gazdasági szereplőknek ki kell alakítaniuk és rendszeresen aktualizálniuk kell a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus meghatározásán alapuló megfelelő eljárásokat.

1.3. Az 1.2. pontban említett eljárások alkalmazásának biztosítania kell, hogy az előállított feldolgozott termékek mindenkor megfeleljenek e rendeletnek.

1.4. A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk és végre kell hajtaniuk az 1.2. pontban említett eljárásokat, és – a 28. cikk sérelme nélkül – különösen:

a) elővigyázatossági intézkedéseket kell hozniuk;

b) megfelelő tisztító intézkedéseket kell alkalmazniuk, valamint figyelemmel kell kísérniük azok eredményességét, és nyilvántartást kell vezetniük az említett műveletekről;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 609/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 35. o.).

([2]) A Bizottság 2006/125/EK irányelve (2006. december 5.) a csecsemők és a kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekről és bébiételekről (HL L 339., 2006.12.6., 16. o.).

c) biztosítaniuk kell, hogy nem ökológiai termékek ne kerülhessenek forgalomba ökológiai termelésre utaló megjelöléssel.

1.5. A feldolgozott ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkészítésének időben vagy térben el kell különülnie egymástól. Amennyiben az érintett előkészítő egységben – bármilyen kombinációban – ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket készítenek vagy tárolnak, a gazdasági szereplő köteles:

a) tájékoztatni erről az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet;

b) a műveleteket a teljes termelési munkafolyamat befejezéséig a minden, más típusú (ökológiai, átállási vagy nem ökológiai) terméken végzett hasonló műveletektől térben vagy időben folyamatosan elkülönítve végezni;

c) az ökológiai, átállási és a nem ökológiai termékeket a műveletek előtt és után egymástól térben vagy időben elkülönítve tárolni;

d) minden műveletről és feldolgozott mennyiségről naprakész nyilvántartást vezetni;

e) megfelelő intézkedéseket hozni a tételek azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;

f) ökológiai vagy átállási termékeken műveleteket kizárólag a termelőberendezések megfelelő tisztítása után végezni.

2. A feldolgozott takarmány előállítására vonatkozó részletes követelmények

2.1. Az ökológiai vagy átállási takarmány-alapanyagok mellett nem kerülhet az ökológiai takarmány összetevői közé ugyanannak a takarmány-alapanyagnak a nem ökológiai módszerekkel előállított változata.

2.2. Az ökológiai termelés során felhasznált vagy feldolgozott takarmány-alapanyagot tilos kémiai szintézissel előállított oldószerek segítségével kezelni.

2.3. A takarmány feldolgozása során kizárólag olyan növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú, nem ökológiai takarmány-alapanyagok, ásványi eredetű takarmány-alapanyagok, valamint takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok használhatók fel, amelyeknek az ökológiai termelésben való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett.

2.4. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek használhatók, amelyeknek a feldolgozás során való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.

VI. rész: Bor

1. Hatály

1.1. A 9., 10., 11., 16. és 18. cikkben megállapított általános előállítási szabályok mellett az 1308/2013/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésének l. pontjában említett borágazati termékek ökológiai előállítására vonatkozóan az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1.2. Amennyiben ez a rész kifejezetten másképp nem rendelkezik, a 606/2009/EK ([1]) és 607/2009/EK bizottsági rendelet ([2]) alkalmazandó.

2. Bizonyos termékek és anyagok felhasználása

2.1. A borágazati termékeket ökológiai nyersanyagokból kell előállítani.

2.2. A borágazati termékek előállítása során – beleértve a borászati gyakorlatokat, eljárásokat és kezeléseket is –az ökológiai termelésben való felhasználásra kizárólag a 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók fel, tiszteletben tartva az 1308/2013/EU és a 606/2009/EK rendeletben és különösen ez utóbbi rendelet I.A. mellékletében meghatározott feltételeket és korlátozásokat.

([1]) A Bizottság 606/2009/EK rendelete (2009. július 10.) a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a szőlőből készült termékek kategóriái, a borászati eljárások és az azokhoz kapcsolódó korlátozások tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról (HL L 193., 2009.7.24., 1. o.).

([2]) A Bizottság 607/2009/EK rendelete (2009. július 14.) a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiszerelése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról (HL L 193., 2009.7.24., 60. o.).

3. Borászati gyakorlatok és korlátozások

3.1. Az e rész 1. és 2. szakaszának és a 3.2., 3.3., és 3.4. pontban meghatározott egyedi tiltások és korlátozások sérelme nélkül, az 1308/2013/EU rendelet 80. cikkében és 83. cikke (2) bekezdésében, a 606/2009/EK rendelet 3., 5–9. és 11–14. cikkében, továbbá az említett rendeletek mellékleteiben meghatározott borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések közül kizárólag a 2010. augusztus 1. előtt alkalmazottak megengedettek, figyelemmel az előírt korlátozásokra is.

3.2. A következő borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések alkalmazása tilos:

a) hűtéssel történő részleges sűrítés, az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete I. része B.1. szakaszának c) pontjával összhangban;

b) kéntelenítés fizikai eljárásokkal, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 8. pontjával összhangban;

c) a borban lévő borkő kiválásának megakadályozása céljából végzett elektrodialízis, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 36. pontjával összhangban;

d) a borok alkoholtartalmának részleges kivonása, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 40. pontjával összhangban;

e) kationcserélőkkel történő kezelés a borban lévő borkő kiválásának megakadályozása céljából, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 43. pontjával összhangban.

3.3. Az alábbi borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések a következő feltételek mellett megengedettek:

a) a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 2. pontjával összhangban történő hőkezelések, amennyiben a hőmérséklet nem haladja meg a 75 °C-ot;

b) a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 3. pontjával összhangban, semleges szűrőközeggel vagy anélkül végzett centrifugálás és szűrés, amennyiben a pórusok mérete 0,2 mikrométernél nem kisebb.

3.4. Az 1234/2007/EK rendeletben vagy a 606/2009/EK rendeletben előírt borászati gyakorlatokra, eljárásokra és kezelésekre vonatkozó bármely, 2010. augusztus 1-jét követően bevezetett módosítás a bor ökológiai előállítása esetén csak az említett intézkedések e szakaszba történő, megengedettként való felvétele, valamint – amennyiben szükséges – az e rendelet 24. cikkének megfelelő értékelés lefolytatása után alkalmazható.

VII. rész: Élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő

A 9., 11., 16., 17. és 19. cikkben megállapított általános termelési szabályok mellett az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő ökológiai előállítására az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. Általános követelmények

1.1. Ökológiai élesztő előállításához kizárólag ökológiai módon előállított táptalaj használható. 2023. december 31-ig azonban, ha a gazdasági szereplők nem tudnak ökológiai termelésből származó élesztőkivonatot vagy autolizátumot beszerezni, az ökológiai élesztő előállítása során megengedett – a szárazanyag-tartalom százalékában kifejezve – legfeljebb 5 % nem ökológiai élesztőkivonat vagy autolizátum használata.

1.2. Ökológiai élelmiszer vagy takarmány az ökológiai élesztő mellett nem tartalmazhat nem ökológiai élesztőt.

1.3. Az ökológiai élesztő előállításához, valamint az élesztő tartalmú termékekhez és készítményekhez az alábbi termékek és anyagok használhatók fel:

a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett technológiai segédanyagok;

b) a IV. rész 2.2.2. pontjának a), b) és e) alpontjában említett termékek és anyagok.

1.4. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek használhatók, amelyeknek a feldolgozás során való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.

III. MELLÉKLET

A TERMÉKEK ÖSSZEGYŰJTÉSE, CSOMAGOLÁSA, SZÁLLÍTÁSA ÉS TÁROLÁSA

1. A termékek összegyűjtése és az előkészítő egységekhez szállítása

A gazdasági szereplők csak akkor gyűjthetik össze egyidejűleg az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket, ha megfelelő intézkedéseket tettek az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés elkerülése, és az ökológiai és átállási termékek azonosításának biztosítása érdekében. A gazdasági szereplőnek az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet számára hozzáférhető módon kell tárolnia az összegyűjtés napjára, órájára, útvonalára, valamint a termékek átvételének dátumára és időpontjára vonatkozó információkat.

2. A termékek csomagolása és elszállítása más gazdasági szereplőkhöz vagy termelőegységekhez

2.1. A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az ökológiai és átállási termékek szállítása más gazdasági szereplőkhöz vagy termelőegységekhez – beleértve a nagy- és kiskereskedőket – kizárólag olyan megfelelő, zárt csomagolásban, konténerben vagy járműben történjen, amely kizárja, hogy a szállítmány tartalmát a plomba vagy zár külső manipulációja, illetve sérülése nélkül ki lehessen cserélni, továbbá biztosítaniuk kell, hogy e termékek, az uniós jogban előírt más megjelölések sérelme nélkül, a következő információkat tartalmazó címkével legyenek ellátva:

a) a gazdasági szereplő neve és címe, valamint a termék tulajdonosának vagy eladójának neve és címe, ha ez utóbbi más személy;

b) a termék neve vagy a takarmánykeverék ismertetése, kiegészítve az ökológiai termelésre való hivatkozással;

c) annak az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek a neve vagy kódszáma, amelyhez a gazdasági szereplő tartozik; és

d) amennyiben szükséges, a tétel azonosító jelzése, amely egy nemzeti szinten jóváhagyott, vagy az ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel egyeztetett jelölési rendszernek megfelelően kerül megállapításra, és lehetővé teszi, hogy a tételt a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásoknak megfeleltessék.

Az a)–d) pontban említett információk feltüntethetők egy kísérő dokumentumon is, ha az a termék csomagolásához, konténeréhez vagy a járműves szállításhoz egyértelműen hozzárendelhető. Ennek a kísérő okmánynak a szállítóról vagy a fuvarozóról is kell adatokat tartalmaznia.

2.2. A csomagolás, a konténerek, illetve a járművek lezárása a következő esetekben nem kötelező:

a) ha a szállítás két olyan gazdasági szereplő között közvetlenül történik, amelyek mindegyike az ökológiai ellenőrzési rendszer alá tartozik;

b) ha kizárólag ökológiai termékek vagy kizárólag átállási termékek szállítása történik;

c) ha a termékekhez olyan dokumentumot csatoltak, amely tartalmazza a 2.1. pontban előírt információkat; és

d) mind a küldő, mind az átvevő gazdasági szereplő dokumentált nyilvántartást vezet az ilyen szállítási műveletekről, amely az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet rendelkezésére áll.

3. A takarmány más termelő- vagy előkészítő egységekbe vagy tárolási helyre történő szállításának különös szabályai

Amennyiben a takarmányt más termelő- vagy előkészítő egységekbe vagy tárolási helyre szállítják, a gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell a következő feltételek teljesüléséről:

a) a szállítás folyamán az ökológiai előállítású takarmányt, az átállási takarmányt és a nem ökológiai takarmányt egymástól fizikailag hatékony módon elkülönítik;

b) a nem ökológiai termékek szállítására használt járműveket vagy konténereket csak akkor használják ökológiai termékek vagy átállási termékek szállítására, ha:

i. az ökológiai vagy átállási termékek szállítása előtt megfelelő tisztítást végeztek azokon, amelynek eredményességét ellenőrizték, és a gazdasági szereplők nyilvántartást vezetnek az említett műveletekről;

ii. az ellenőrzési intézkedéseknek megfelelően értékelt kockázatok függvényében minden megfelelő intézkedést megtettek, és szükség szerint a gazdasági szereplők garantálják, hogy nem ökológiai termékek nem kerülhetnek forgalomba az ökológiai előállításra utaló megjelöléssel;

iii. a gazdasági szereplő nyilvántartást vezet az ilyen szállítási műveletekről, amely az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet rendelkezésére áll;

c) a kész ökológiai vagy átállási takarmány szállítása fizikailag vagy időben elkülönül az egyéb késztermékek szállításától;

d) a szállítás megkezdésekor a termékek mennyiségét és szállítási fordulónként minden egyes szállított mennyiséget feljegyeznek.

4. Élő halak szállítása

4.1. Az élő halakat tiszta vizű és a célra alkalmas tartályban kell szállítani, amely a hőmérséklet és az oldott oxigéntartalom tekintetében megfelel fiziológiai szükségleteiknek.

4.2. Az ökológiai halak és haltermékek szállítását megelőzően a tartályokat alaposan ki kell tisztítani, fertőtleníteni és mosni.

4.3. A stressz csökkentése érdekében megelőző intézkedéseket kell hozni. A szállítás során az állománysűrűség nem érheti el a faj számára káros szintet.

4.4. A 4.1., 4.2. és 4.3. pontban említett műveletekről nyilvántartást kell vezetni.

5. Más gazdasági szereplőktől vagy termelőegységektől érkező termékek átvétele

Ökológiai vagy átállási termék átvételekor a gazdasági szereplőnek szükség esetén ellenőriznie kell a csomagolás, a tartály vagy a jármű zárását, valamint a 2. szakaszban előírt megjelölések meglétét.

A gazdasági szereplőnek össze kell vetnie a 2. szakaszban említett címkén szereplő információkat a kísérő okmányokon szereplő információkkal. Ezeknek az ellenőrzéseknek az eredményeit egyértelműen fel kell tüntetni a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásban.

6. A harmadik országból származó termékek átvételére vonatkozó különös szabályok

Ökológiai vagy átállási termékek harmadik országokból olyan csomagolásban vagy konténerben szállítva importálhatók, amelynek lezárása megakadályozza a szállítmány tartalmának kicserélését, és amelyen szerepelnek az exportőr azonosítására szolgáló adatok, továbbá minden egyéb olyan jelölés és jelzőszám, amely a szállítmány megfelelő azonosítását szolgálja; továbbá az említett termékeket adott esetben kísérnie kell a harmadik országból történő behozatalhoz szükséges ellenőrzési tanúsítványnak.

A harmadik országból származó ökológiai vagy átállási termék átvételekor annak a természetes vagy jogi személynek, akinek vagy amelynek a részére a behozott szállítmányt szállítják, és aki vagy amely a további elkészítés vagy forgalmazás céljából a szállítmányt átveszi, ellenőriznie kell a csomagolás vagy a konténer zárását, és – a 45. cikk (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának megfelelően behozott termékek esetében – ellenőriznie kell, hogy az említett cikk szerinti ellenőrzési tanúsítvány a szállítmányban lévő termékfajtára vonatkozik-e. Ezeknek az ellenőrzéseknek az eredményeit egyértelműen fel kell tüntetni a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásban.

7. A termékek tárolása

7.1. A termékek tárolásához használt területeken biztosítani kell egyrészt a tételek azonosítását, másrészt az ökológiai termelési szabályoknak meg nem felelő termékek vagy anyagok általi szennyezés vagy az azokkal való keveredés elkerülését. Az ökológiai és átállási termékeknek mindig egyértelműen azonosíthatóknak kell lenniük.

7.2. A növénytermesztéssel és állattartással foglalkozó ökológiai, illetve átállási termelőegységekben nem tárolhatók az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezettektől eltérő inputanyagok.

7.3. Az allopátiás állatgyógyászati készítmények – az antibiotikumokat is ideértve – tárolhatók a mezőgazdasági üzemekben és az akvakultúra-gazdaságokban, feltéve, hogy azokat állatorvos írta fel a II. melléklet II. részének 1.5.2.2. pontjában vagy III. része 3.1.4.2. pontjának a) alpontjában említett kezeléssel kapcsolatban, azokat felügyelt helyen tárolják, és azokat a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásba bevezetik.

7.4. Abban az esetben, ha a gazdasági szereplők bármilyen kombinációban ökológiai, átállási vagy nem ökológiai termékeket kezelnek, és az ökológiai vagy átállási termékeket olyan létesítményekben tárolják, amelyben más mezőgazdasági termékeket vagy élelmiszereket is tárolnak:

a) az ökológiai vagy átállási termékeket a többi mezőgazdasági terméktől vagy élelmiszertől el kell különíteni;

b) minden intézkedést meg kell tenni a szállítmányok azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;

c) az ökológiai vagy átállási termékek tárolását megelőzően megfelelő tisztítást kell végezni, amelynek eredményességét ellenőrizték, és a gazdasági szereplők nyilvántartást vezetnek az említett műveletekről.

7.5. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszerek használhatók a tárolásra szolgáló létesítményekben, amelyeknek az ökológiai termelésben való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.

IV. MELLÉKLET

A 30. CIKKBEN EMLÍTETT KIFEJEZÉSEK

BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico, orgánico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch, ökologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.

V. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI UNIÓ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS JELÖLÉSÉRE SZOLGÁLÓ LOGÓJA ÉS A KÓDSZÁMOK

1. Logó

1.1. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója a következő:

1.2. A referenciaszín a Pantone színskála szerint Pantone 376 zöld, illetve zöld (50 % cián + 100 % sárga) négyszínnyomás használata esetén.

1.3. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója az alábbiak szerint fekete-fehérben is használható, de csak abban az esetben, ha a színes logó nem kivitelezhető:

1.4. Amennyiben a csomagolás vagy a címke háttérszíne sötét, a szimbólum negatív formátumban is használható a csomagolás vagy a címke háttérszínének alkalmazásával.

1.5. Ha a színes logó színes háttéren helyezkedik el, és ezért nehezen látható, a háttérszínekből való kiemelése érdekében a logó vonallal körülhatárolható.

1.6. Amennyiben a csomagoláson a megjelöléseket egységesen egy színnel tüntetik fel, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója ezzel a színnel is használható.

1.7. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának legalább 9 mm magasnak és legalább 13,5 mm szélesnek kell lennie; a magasság/szélesség aránya minden esetben 1:1,5. Nagyon kis méretű csomagolásoknál a magasság minimális mérete kivételesen 6 mm-re csökkenthető.

1.8. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója társítható az ökológiai termelésre utaló egyéb grafikai vagy szöveges elemekkel, feltéve, hogy ez utóbbiak nem módosítják vagy változtatják meg sem az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának jellegét, sem a 32. cikknek megfelelően meghatározott megjelöléseket. Ha az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója olyan nemzeti vagy magánlogókkal együtt szerepel, amelyek az 1.2. pontban megadott referenciaszíntől eltérő zölddel készülnek, akkor az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója használható ezzel a referenciaszíntől eltérő zöld színnel.

2. Kódszámok

A kódszámok általános formátuma a következő:

AB-CDE-999

ahol:

a) az „AB” annak az országnak az ISO-kódja, ahol az ellenőrzésekre sor kerül;

b) a „CDE” a Bizottság vagy az egyes tagállamok által meghatározandó, az ökológiai termelési módra utaló hárombetűs kifejezés, például „bio” vagy „öko” vagy „org” vagy „eko”; és

c) a „999” az a legfeljebb három számjegyű hivatkozási szám, amelyet:

i. az egyes tagállamok illetékes hatósága annak az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek ad, amelyre az ellenőrzési feladatokat átruházta;

ii. a Bizottság:

— a 46. cikknek megfelelően a Bizottság által elismert ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek ad,

— a 48. cikknek megfelelően a Bizottság által elismert harmadik országbeli illetékes hatóságoknak ad.

VI. MELLÉKLET

A TANÚSÍTVÁNY MINTÁJA

Az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerinti tanúsítvány

<table>
<tr><td colspan="2">1. Dokumentumszám:</td></tr>
<tr><td>2. (jelölje be a megfelelő négyzetet)
☐ Gazdasági szereplő
☐ Gazdálkodói csoport – Lásd a mellékletet</td><td>3. A gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport neve és címe:</td></tr>
<tr><td>4. A gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport tevékenysége(i) (válassza ki a megfelelőt):
☐ Mezőgazdasági termelés
☐ Elkészítés
☐ Forgalmazás
☐ Tárolás
☐ Behozatal
☐ Kivitel
☐ Forgalomba hozatal</td><td>5. A gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport ellenőrző hatóságának vagy ellenőrző szervezetének neve, címe és kódszáma:</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (7) bekezdésében említett termékkategória (termékkategóriák) és a termelési módok (válassza ki a megfelelőt):</td></tr>
<tr><td>— feldolgozatlan növények és növényi termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is
Termelési mód:
☐ ökológiai előállítás, az átállási időszak kivételével
☐ előállítás az átállási időszak alatt
☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)</td><td>Tanúsítvány érvényességi ideje .....
-tól/-től .....-ig</td></tr>
<tr><td>— állatok és feldolgozatlan állati termékek
Előállítási mód:
☐ ökológiai előállítás, az átállási időszak kivételével
☐ előállítás az átállási időszak alatt
☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)</td><td>Tanúsítvány érvényességi ideje .....
-tól/-től .....-ig</td></tr>
<tr><td>— algák és feldolgozatlan akvakultúra-termékek
Termelési mód:
☐ ökológiai termelés, az átállási időszak kivételével
☐ termelés az átállási időszak alatt
☐ ökológiai termelés nem ökológiai termeléssel (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)</td><td>Tanúsítvány érvényességi ideje .....
-tól/-től .....-ig</td></tr>
</table>

— élelmiszernek szánt feldolgozott mezőgazdasági termékek, az akvakultúra-termékeket is beleértve Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje ..... -tól/-től .....-ig
— takarmány Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje ..... -tól/-től .....-ig
— bor Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje ..... -tól/-től .....-ig
— az (EU) 2018/848 rendelet I. mellékletében felsorolt, illetve a fenti kategóriákba nem tartozó egyéb termékek (pontosítsa): Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje ..... -tól/-től .....-ig
Ez az okmány az (EU) 2018/848 rendelettel összhangban került kibocsátásra annak igazolására, hogy a gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport (válassza ki a megfelelőt) megfelel az említett rendeletben előírt követelményeknek.	
Kelt: (dátum, helyszín) Aláírás a kiállító ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet nevében:	

Melléklet **Az (EU) 2018/848 rendelet 36. cikkében meghatározott gazdálkodói csoport tagjai**

Tag neve	Cím